

iktidar birinci yılında "başarılıyız" diyor

Başaramadınız, başaramayacaksınız

◆ Bugün yaşanan sürecin en belirgin özelliği, oligarşinin krizinin giderek derinleşmekte olduğudur. Bir bütün olarak ekonomik, sosyal ve siyasal tüm alanlarda tam bir çöküş yaşayan iktidar, girdiği çıkmazdan bir türlü kurtulamamaktadır. Bugünkü DYP-SHP koalisyon hükümetinin halk nezdinde hiçbir "kredisi" kalmamıştır. Başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçi sınıfların gittikçe politize olan ve iktidara yönelen eylemleri ve Kürt halkının ulusal mücadelesi karşısında halka verebileceği hiçbir şey kalmayan iktidar, halka gelecek ve yeni umutlar vaat edememenin şaşkınlığıyla, "Halka savaş açtık, başarılıyız" demeye getiriyor.

◆ Ülkemizde yaşanan savaşta, bir milyonluk ordu ve polis gücüyle, istihbaratı, özel timi ve emperyalizmle yaptığı işbirliğiyle devlet, halka düşman olan taraftadır.

Halklar arası düşmanlıktan medet umarak bunu körükleyen, Şimşak'ı, Kulpu, Çukurca'yı ve Han'ı topa topa tıkan, fahri- ce insanı öldüren, başarılarını döktüğü kanla öl- çen ve tüm bunların adına da utanmazca "de- mokratikleşme" ve "şef- falık" diyen, işçilerin grevini kıran, memurları coplatıran, halkın evini başına yıkan, öğrencileri düşman gören, ekonomi politikasıyla teklici pat- ronenin ihya eden İKTİDAR TERORİSTTİR, İFLAS ETMİŞTİR. Halk şiddetini önünde hiçbir güç duramaz.

Biz susmazsak başaramazlar

◆ Faşizmin aldatıcı güçlülük gösterileri karşısında susmamalıyız. Oligarşi, her gün onlarca cinayet işliyor, katliam yapıyor. Faşist terör ülkeyi harabeye çevirmeyi hedefliyor. Bugün kontrgerilla cinayetlerinin, katliamların ve faşist terörün hedefi olmak için halktan biri olmak, sokak- taki insan olmak yeterli oluyor. Faşizmin susturmak iste- diği halkın sesidir; gaspetmeye çalıştığı halkın emegidir, umududur.

◆ Biz susmamalıyız. Faşizmin saldırılarını karşısında, herke- sin yapabileceği bir şeyler vardır. Emekçilere karşı suç işleyenlerin yakalarına yapışalım. Devletin zulüm düze- niyle savaşı, halkların kurtuluşu için ölümü kucaklayan devrimcilere sahip çıkalım, güçlerini birleştirelim. Ma- hallelerimizde, sokaklarımızda, işyerlerimize faşizmin kirli ellerini sokmayalım. Demokratik mevzilerimize, dernek- lerimize, sendikalarımıza sıkı sıkıya tutunalım. Daha çok üzerlerine gidelim. Onlar iktidarlarıyla, sömürücüleriyle, adaletsizlikleriyle ve silahlı çeteleriyle gayrimüşrudurlar. Mesru olan halktır, halkın yönetimi ve iktidarı için halkın savaşıdır. Biz susmazsak başaramazlar. O HALDE SUS- MAYALIM, BİZ BAŞARALIM.

◆ Daha önce cezaevlerindeki devrimci tutsaklar tarafından "kayıpları", infazları, işkence ve baskıları protesto etmek için başlatılan, bir ay süreli ve dönüşümlü açık grevine, İstanbul'daki tüm demokratik mevziler de 28.11.1992'de başlayacakları iki günlük açık greviyle destek veriyorlar. Bu eyleme destek verilmelidir. Faşizmin halka gözdagi vermesine izin vermeyelim. Saldırıların hep birlikte gö- güsleyelim. Unutmayalım ki, örgütlü halk faşizmden da- ha güçlüdür.

Halkı sindiremediniz, devrimciler savaşıyor

Demirel'in birinci yılında kontrgerilla demokrasisi

Halkın ocağına indirilen Demirel ve İnönü, iktidarlarının birinci yıldönümünde kutlama pastasına mum dikmekten geri kalmadılar. Demirel ve İnönü, evlilikleri bitmiş bir çiftin hala mutlu bir çift eşadına dolmazlık zorunda olmaları gibi, zoraki mutlaklığı gösterileri içerisinden, kendilerinin beklenen rolü oynadılar. Herkes onun farkındaydı, ancak yine herkes bu oyunun oynanması için elinden geleni yaptıklarını geri kalmadı. Çünkü bu yuvanın bütün has adamları iktidar konusunda şimdiki alternatifleri öldürdükleri için, bu zoraki nihai-liğe gidebildikleri kadar gitmesini tercih ettiler.

Demirel, birinci yılında bir şeyler söylemek zorundaydı. Bütün o gösteri bu zorunlulukları kaynatıyordu. 28 Kasım günü, artisinin gün toplantısında milletvekillerine yönelik olarak yaptığı konuşmada, M. Ali Bıran'dın 32. Gün programında PKK komutanlarından Osman Ocaları'nı konuşturulmasını eleştirirken, "Devletin uğraş verdiği millet üzerinde daha etkili tesiri olan bir kadimiyaya kimsenin hakkı yoktur," diyor. "Milletin üzerinde hakim edilen tesirlerin" Türkiye, psikoloji savaşta. Ve burada, "Alınmadık ve işlerin çok iyi gittiği" yılında kandırmak için bir sürü yalanla başayınuyor, uğrayınız, adama bir kırıp bütünü bu çabaları boşuna çıkarıyor" demek istiyordu.

"İşler eskisinden iyi"

"İşler eskisinden iyi" diyor Demirel. Peki, hangi iş eskisinden iyi? Enflasyon eskisinden fazla mı, az mı? Terör yoluyla katledilen, kontrgerilla cinayetlerine kurban giden insan sayısı ANAP döneminde göre arttı mı, azaldı mı? İşsizlik fazla mı, azaldı mı? Fazla, azaldı mı? Köylüye verilen tarla fiyatları ANAP dönemine göre enflasyondan daha fazla gerisinde kaldı mı, kalmadı mı? Öğrenim için öğrencilerin harç, kitap, araç gereç, kurs, vb. paraları arttı mı, azaldı mı? Öğrenim dışı harçları boyutlarda paralı hale geldi mi, gitti mi? Demirel mi? Memur ANAP dönemine göre daha fazla yoksullaştı mı, yoksullaştı mı? Kapalı demek sayısı, toplatılan gazete ve dergi sayısı önceki döneme göre daha yüksek mi, değil mi?

Demirel bu soruların hiçbirine cevap veremiyor. Bunun yerine bildiğini okumuş, demagogiye sara- lıdır. "Bu hükümetin devraldığı tablonun hiçbir unsuru daha kötüye gitmemiş, aksine birçok unsur düzeline yoluna girmiştir. 1992 Kasım ayına iyi olup da bugün olanı daha hiçbir şey yoktur," di- rin Demirel. Hala ANAP dönemi- ne yüklenerek durumunu kurtarmaya çalışıyor, ancak cevap vermesi ge- reken soruların hiçbirine cevapları ortada yok.

Enflasyonu indirmediklerini bildiriyor ve Zaten 10-12 ayda in- diliriz demedik. Elbette dağılım

Türkiye'de pek az iktidara bu kadar hızlı bir şekilde yıpranmak nasip olmuştur. Demirel hükümeti, Türkiye Cumhuriyeti iktidarlarının şimdiki dek sahip olmadıkları kadar geniş bir taban ve kesimlerin desteğine sahip olmasına karşın, bu kadar hızlı bir şekilde yıpranmıştır.

Yalnızlaşan Demirel, her geçen gün daha fazla kontrgerilla ya sarılmaktadır.

Türkiye'yi 10 ayda toplamak zor." Seçimler sırasında halkın oylarını almak için oylar olamaz vaatlerde bu- luntak sonra, ancak iş, iktidar alırdan sonra bunları yerine getirme- ye gelince "zor" oluyor. O sözleri seçim kürsülerinden dumsak- ını tekrarlarsın, sayfa sayfa ilanlar verin, caddeleri bu tür afişlerle, pankartlarla doldurun Demirel'di. Söylerken, çapır çizerken kalaydı da, şimdi niye "zor" oluyor? Yalan- cının mumu sönmek için yatısı beklemeyişti. Onlar daha iktidar- larının ilk üç ayında halka ne vere- ceklerini ortaya koymuşlardı. Türkiye'de pek az iktidara bu kadar hızlı bir şekilde yıpranmak nasip olmuştur. Olayın çarpıcı bir başka yanı ise, Demirel hükümeti- nin, Türkiye Cumhuriyeti iktidarları- nın şimdiki dek sahip olmadıkları kadar geniş bir taban ve kesimle- rin desteğine sahip olmasına kar- şın, bu kadar hızlı bir şekilde yıpran- mış olmasıdır. Demirel hükü- meti, her adımı, geçen her gün- de bu desteklerini parça parça yı- tirmekte oldukça başarılıdır. Yal- nızlaşan Demirel, her geçen gün daha fazla kontrgerilla ya sarılmak- tadır.

"Bunun sefakarakola"

Demirel basın toplantısında halkı sefakarakola davet etti. O sepmelerden önce "Karaka duvar- ları camdan olacaktı" demişti. Sımdı halkı bu camdan karakolara davet ediyor. Ancak Türkiye halkları bu camdan karakolları nasıl bir şey olduğunu çok iyi bildiklerinden bu davete itibar etmedi. Karakolların duvarları sımdı eskisinden daha kalın, bu duvarların gerisi Demirel iktidarının önesine göre daha ka- ranlık. İstanbul Amutlu'da ilkokulu, Adana'da sağlık okulu, Kırda- n'da fabrikaları karakol haline getirenlerin, ilkokul çocukları panzer altında ezelenleri, yeni doğ- makta olan bebeği öldüre mahkum edenleri halk "sefakarakola" davet etmesi işsizliktir. Kontr- gerillanın katlipli, bu karakollar

birer işkence ve cinayet merkezi olarak kullanılmaktadır. Bu ka- rakolları duvarları arasında kaybol- an insan sayısı Demirel iktidar döneminde TC tarihin bütün hü- kümetlerinden daha fazladır. Res- mi cinayet sebekeleri katliydırdı, ortadan kaldırıyorlar, işkence yapı- yorlar, evleri, köyleri, kasabaları yerini yapıyorlar ve bu dizginle- ri türün araldan düzenin kendi ya- salarına cezalandırılacakları yer- dece öldürüyorlar. Demirel'in sefakarakolları böyle karakollar.

Bu karakolların yöneticisi içiş- leri Bakanının danışmanları olan dövüldüğü bu karakollara Demirel'in kendisi girebiliyor mu?

Basarlarının ölçüsü

İktidarın yenileri, Demirel'in den Sezgini'ne, Enal Erkan'ından Genelkurmay Başkana kadar, hepsi ne kadar başarılı olduklarını kanıtlamak için her ne kadar kan döktilerini açıqlayıp duruyorlar. Gazeteler, televizyon ekranları bu yetkililerin öldürülen ve yaralanan insanları darı verdikleri rakamlar- ını açıklıyor. Olu sayıysa ya- sarlarını ölçüyor. Bir gün önce açıkladıkları rakamlar tamamı emi- yor onları. Her geçen gün yeni ra- kamlar ekleyerek açıklıyor ölüm- leri.

Cinayetleri bu derece artırmış ve cinayetleriyle bu derece övünen bir iktidar daha gelmesi Türkiye'ye Kendini kontrgerilla merkezinde- nipli kılması bir iktidarın başka bir basın ölçüsü olamaz zaten. Ka- patıldıkları dernek sayısı, toplatılma- nı dergi ve gazete sayısı, verdikleri hapis cezalarının miktarı, yasakla- dıkları mizang, gece, toplantı, vs. yu- nın sayısı, izin vermedikleri ce- nazele, kaçırp kendilerinin göm- dükleri ölümler, her onlar için başa- nıların bir ölçüsü oluyor artık.

Paris Şartı, AGİK artık bir ke- narda unutulmuş, onlardan söz edenlere neredeyse eksi çağlar- dan kalmış birer gibi bakacaklar. Demirel, bütün kişiliğiyle, "Ku- mandanlığı ve kumandalı demokra- si"den gerçek demokrasije geçiş yolunu açıyor" diyor. Onun gerçek demokrasisi dediği, kontrgerilla de- mokrasisidir. Kumandanlı demokra- si dediği, cunta iktidarında Evren'i, Şahinkaya'sıyla iktidar yötene- ri ortadığı, kumandalı de- mokraside diye nitelendiği ANAP dö- neminde Özal'dan Akbütünü, Yılmaz'ına kadar, hepsi orta yer- deydi, ancak Demirel iktidarının kontrgerilla demokrasisinde devlet yöneticileri illegaldir. Kontrgerilla- lar açık olarak ortaya çıkıp ben bu- yur diymiyorlar. Demirel'in kontr- gerilla demokrasisinde devlet ya- sadsız olmuştur. Ahlaksız ve gayri- meşrudur. İşbirlikçi ve halk düş- manıdır. Halkı sindirmek ve dev- rimciyi yok etmek için yapmaya- cakları yoktur.

Bunlara karşı mücadele etmek ve savagımkarako darak haki, onuru bir iş olamaz...*

Politikada Bu Hafta Halka düşmanlıkta başarılısınız

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Demirel ve İnönü, iktidarlarının birinci yıl pastasını ke- secek oldukları. Basanlarındın övgüyle söz ettiler.

Basarılarında halkı kanı, gözyaşı, acıları vardır. Ka- yıplar, işkenceler, yasaklar, halka açılan "topyekün savaş" vardır. Enflasyon, zam, işten atmalar, sürgünler vardır.

Düzenin tüm kurumlarını, düzen partilerinin genelide- ri. Halka karşı yalan ve demagogiler, boş söz ve vaatler üzerine politika yapıyorlar, her zaman "başarıları". Onların sözüklerinde başarısızlık sözcüğüne yer yoktu. Hepsini için ortak tek şey söylebiliriz, halk düşmanlığı ve ülkesini emperyalizme daha fazla bağlamada, işbirlikçilikte başarılı oldukları...

Emperyalist-kapitalist ülkeler gibi halka ekonomik, sosyal ve politik hak ve özgürlük verecek, tıyacak bir sömürü ve talan yoksun olan, aksine her geçen gün bir- zar daha ülke zenginliklerini emperyalistlere peşkes çek- tiriz onların iktidarlarını emekçi halka ne reform, ne de- mokras, ne de insan hakları konusunda verebileceği tek şey yoktur.

Bir yıldı Demirel ve İnönü'nün demokras, insan hakla- rını, her şeyi ve hukukun üstünlüğü sözleri tut buz ol- muyor. Gerçek yüzleri her şeyiyle açığı çıkmıştır. Halka düşmanlıkta 12 Eylül'cülere ve ANAP iktidarına göre ne değişti?

Ekonomik programlarında en küçük bir değişiklik yok- tur. IMF'nin zam ve enflasyona birlikte "işçileri, mem- lara, köylülere para vermem" politikanın aynı huzunla sür-üyor. Kürt halkı kentlerden, kasabalardan, köylerden bombalanı sürdürüyor. Halkın evleri başlarına yıkılıyor. Memurları sendikalar hakları vermiyor. İşçiler yüzlerle, binlerle sokakla atılıyor. Kayıplar, işkence, infazlarda kontrgerilla başlıdır. Bu iktidar da terör üretmekte başka bir şey yapamıyor. Devrimci ve ulusal mücadele karşısında, halkın susmasını, hak ve özgürlüklerini iste- misi karşısında çözümsüzdür. "Başarılyız" diyerek bunu gizlemeyezer.

Yalan, demagogi, iktidarlılık ve sahtekarlığı halk ne- den desteklesin? Halka ne söz verdiler, ne yaptılar? İşte Çekik Göz, işte olağanüstü hal ve koruculuk; işte YÖK, iş- te işçile iş güvencesi, memura grevli-toplu sözleşmesi sendika... Halk Demirel ve İnönü'nün hangi icarattı destekleyecek?

İşkenceleri, yargısız infazları, gözüldüne kaybetmeleri, kontrgerilla cinayetlerini mı? Kürt halkının yoksun katli- amları, zorla göç ettirmeleri mi? Enflasyonu ve hızı kesil- meyen zamları mı?

Yalanları ve demagogileridir, yeni vaat ve sözleriyle halkı icat emeleri mümkün değildir. İktidarların kontrge- rillanın vitrini olmuştur.

MGK'sından hükümetine, tüm partilerine, başına ka- dar, devrimci ve ulusal mücadelede ve halka karşı "ulusal mutabakat" sağladılar. Ve savas aptarı. Bun başarıları! İktidar sözcükleri, "ya oleccakınız, ya teslim olacaksınız" diye güçlüklü gösteriyi yapıyorlar. Dün Evren cuntasına "kan üzerinde oturuvsunuz" diyen Demirel, haksızlıkla- nı azaltmazlıkların çığ gibi büyüttüğü bütün kara- kolları, direniseni halkla temizlemeye girişiyor. Başka çı- çığı yollar kalmamıştır.

Faşizmin terörü gavirmesrudur. Meşru olan bizi, bi- zim, devrimcilerin mücadelesi ve savasdır. Biziz emmed, yok etmeden basamazlar. Özgürlü ve direnen halk fa- şizmden daha güçlüdür. Halkın şiddetinin önünde durabi- lecek hiçbir güç yoktur.

Halk düşmanlığı ve kan dökmeyi basardınız. Ama halkı susturmayı, devrimci ve ulusal hareketi yok etmeyi basardınız, basarınayacakmışınız. Devrimci inno- mizm, kararlılığımız ve savagımız karşısında kabussuz, ik- tidarlanınızın her yıldönümünde daha da büyüyecektir.*

Kürdistan

Çekiç Güç topraklarımızdan çekilmelidir

Mesut DEMİREL

Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması tartışması sürerken, bu tartışmalarla gidecek Kürdistan sorunu yönretmesine olmuyorsa başlıyoruz. Ne var ki, Çekiç Güç'ü sadece Kürdistan dışında tartışmamız gerekir. Çekiç Güç Kürdistan'la sınırlı bir güç değildir. Tüm Ortadoğu halklarına yönelik bir tehdittir.

Çekiç Güç'ün burjuva basınında Kürdistan merkezli tartışmaların kamu olmasının oligarşi aşırılaşma hakkı nedenleri vardır. Her sevdan onun oligarşi bünyesinde "Kürt sorunu"nü siddetle çözmede emperyalizmin yeni işçisi almıştır. Kuzey Irak'ta yurtsavverlere karşı giriştiği manevrayı Çekiç Güç'ün varlığına borçlu olduğunu bilmektir. ABD açığı "Silahlı mücadeleye" usul, hatta sınır ötesinde de geçebilişimiz ama usul ve Çekiç Güç yerinde kalmasın" demektir. Çekiç Güç emperyalizmin için önemli olan Çekiç Güç'ün varlığının devamı ve bölgenin emperyalizmin tarafından daha iyi denetlenmesidir.

Demirel hükümetinin MGK ve burjuva basının Çekiç Güç'ün varlığını "ulusal çıkarlar" adı altında savunma çabaları gerekleri gizleme ve göz boyamadan başka bir şey değildir. Dışişleri Bakanlığının bugünlerde Çekiç Güç'ün varlığını Türkiye'nin son hareketi daha kolay yapılabiliyor kıldığını ve Çekiç Güç gibi bir kozun olmaması durumunda Kuzey Irak operasyonu için uluslararası destek ve istihbaratın çok zor olduğunu ilişkin değerdendirlerim tam da başgimi bir iktidara diğer çaresizlik örnekler. Kimin kimi kullandığını Pentagon yetkilileri işbirlikçilerinden daha iyi bilecek kadar tecrübelilerdir. Zaten Çekiç Güç'ün "Gül desek ne olacak? Gene gitmiş olmayacak. Üstelik elimizde bir şey kalmayacak." diye yakından Demirel'in kendisidir.

Çekiç Güç'ün almakca tavır emperyalizme me karşı alacakca tavırla kaçışıyor. Bu noktada Kürt ulusal hareketlerinin Çekiç Güç'e ilişkin tutumları emperyalizmin konusundaki yaklaşımlarının bir göstergesidir. Yurtsavverlerin "Çekiç Güç'ün varlığı" sözünden başka somut bir tavırlarının olmaması, ABD'nin Irak'a saldırısı sırasında sessiz kalsınlar da biliyoruz. HEF milletvekillerine ABD'yi ziyaret etmelerini, diplomatik girişimlerde bulunmalarını onemekte sakınca görmüyorlar. Diğer milletveletleri kimi hareketleri tavır ise, milletsavverleri, her semsiyenin ulusa gimeye hazır tutulmuşluga ve emperyalizme ulusalnaci-lana tipik bir örnektir. Bugün bunlar bir yandan 'sol' ve 'yurtsavver' kimlikle siyaset yapmayı sürdürürken, diğer yandan açık açık Çekiç Güç'ün varlığını savunmaktadırlar. Kürt Federe Devleti'nin savunması adına, milletsavverlerin dar faydacılık onları bugün emperyalizmin destekçisi durumuna düşmüşdür.

Emperyalizmin bu tür biling carpınasdır. Bosna-Hersek'te kam dokülmense kim kırıydıman emperyalizmin Ortadoğu'daki askeri varlığını meşurlastırmak için Kürt halkını kullandımada ki iyizülüzölün şapırtıcı bir yanı yoktur. Bu iyizülüzölün vermemek gerekir. Emperyalizmin, Çekiç Güç'ü Kürt halkının hanımı gibi gösterme cesurunu, bir yandan da kendi politikalarını meşurlastırmak destekçileri ve işbirlikçileri bulmasına borludur.*

Oligarşi "iç hareket" batağına giriyor

Türkiye ve Kürdistan'da sürdürülen devlet terörü, Bosna-Hersek'ten Azerbaycan'a, Latin Amerika'dan Uzak Asya'ya kadar örneklere sahip rastlanılabilecek bir boyutta sürüyor. Yalnızca bu terörün boyutlarının tartışılması bile onun hangi noktalar da geldiğinden göstergesi. Bugün artık Türkiye'de Ku-yucu Murat Paşa ile Dersim kalımları örneklere tartışılmaktadır.

Demirel'in hükümeti birinci yıldönümü nedeniyle yaptığı basın toplantısında konu doğrudan gündeme geldi. "İç hareket" dolayısıyla sorulan "Dersim ve Ku-yucu Murat olayına karşı olduğunuzu söyleyiniz. Bu temizlik hareketinin bunlara benzemeyeceğini söyleyebilir misiniz?" şeklindeki soruya karşılık olarak, Demirel "Hukukun dışında bir şey olmayacak. Bölgedeki halkı sunumumuz. Onlar, bizim kardeşlerimizdir. Devleti teminatında da sahiptirler... Ku-yucu Murat Paşa ve Dersim olayına Türkiye hiçbir zaman girmeyecektir," deme ihtiyacı-

halk yığınları hareketsiz kılınıp, savunma ve politikaları içerisinde kendilerini hareket alanları yaratmış, saldırı esasında gelişebilecek olaylara karşı da kamu-yunu hazırlayarak desteğini sağla-ma, ardından da koşullara göre saldırı-nın dozunu ayarlayarak halk güçlerini dağıtma taktiklerine bugün de başvur-mak istemektedirler.

Burjuva basını TC ordusunun Kürdistan'a yönelik saldırısında ikinci bir ordu gibi bütün güçlerini rol aldı. Bu sayede yaratılmış "sahte zafer" sarhoşluğu içerisinde elde etmiş gibi gösterdikleri moral üstünlüğü de kullananlar gerilimin işni bitireceklerini düşünüyordu.

Aceleleleri var. Yakaladıkları fırsatı en iyi şekilde değerlendiren, kendilerini gerekten rahatlatacak sonuçlar almak istiyorlar. Gerilay bitirmezlerse, kendilerinin bileceğini ve yasa, kural, öd, adlet tanımadık saldırmakca başka cerele-nin kalmadığını biliyorlar. Bunun için or-da, en seçme güçleriyle Kürdistan'da ve

ni duydu. Başaltın köyler, kasabalar, şehirler, katledilen köylüler, esnaf ve öğrenciler, yakılan evler, dükkanlar, arabalar hep bu "hukuk"un sınırları içerisinde yer alıyor. Hukukun içinde kalmak, hukukun üstünlüğü sözleri sadece diz-ginsiz terörlerine geçirdikleri kılıfın başka bir şey değildir. Kürt halkının tepesinde Dersimler saldırdı. Bugün yaptıkları saldırı aslında parça parça küçük çaplı Dersimlere yapılmakta başka bir şey değil. Şımanak Kült'ün Kürt halkına reva gördükleri zulüm, çoktan Dersimlere ha-tratırılmıştır. Devlet zorunlu iskana batı tutmuyor ama terörünü Kürdistan'ın her karış toprağına taşıyıp, burularda yasa-yaların derin izler bırakarak şekilde his-settirirler. Kürdistan'da yoğun bir göç dalga-sı yaşanıyor. Köyler kasabalar, kasabalar şehirlerle ve şehirler Bat'ya ve Çukurova'ya doğru sürekli bir hare-ke-tillik ve göç dalga-sı yaşanıyor. Özal so-ru-nu çok daha açık koyuyor. "Doğu ve Güneydoğu'dan 500 bin kişi göç ettirile-bir iş bitir". Devlet gerilimin kaynağını kendine doğru olarak özellikle kırsal alanı, dağıtma, yayılma, meraları, köy-leri, hatta "tehlikeli" kasabaları düman-da boğalıyor.

Faşist terör boyutlanıyor. Savaş de-rinleştiriliyor, iki hedef halkın sindirilme-si ve gerillan koparılmasındır. Bugün "iç hareket" etrafında kopanlar fırtınalar bu amaca hizmet edecek şekilde kulla-nılıyor. Uzun süre kamu-yu gündemini meşgul ederek, büyük olaylar çıkarmak, büyük katliamlar yaşanacak havası ile

uzman polisleriyle İstanbul'da mevzi-len-yor.

"İç hareket dedikleri" operasyon üç ana hedefe yöneliyor. Enderindeki teknik üstünlükleri de yararlanarak şu şart-larda gerillanın barınma güçlüklerini de hesap ederek dağıldıkları yerleri vura-bilemeye hedefliyorlar. Bu nedenle önce-likli saldırın için dağıtma seçiyorlar. Ope-rasyon gerçekleştirecekleri dağıtma Cudi, Süphan, Tendirek dağıları olarak açıklıyorlar.

İkinci hedef, gerillanın doğrudan iliş-kide olduğu kırsal kesim yerleşim bölgeleridir. Son dönemde özellikle Mardin, Hakkari, Siirt, Şırnak illeri ve çevrele-rinde köy boşaltılma, insansızlaştırmanın giderek yoğunlaşması bu politika'ya hız vermektedir. Gösteriler, ilan edilen he-deflerden biri de şehirlerdir. Şehirlerin denetimi ve gerillanın şehirlerdeki dest-eğinin ortadan kaldırılması üzerinde onemle durmaktadır. Bu nedenle Kür-distan'ın şehirlerinde arama ve tarama operasyonları hızlandırılıyor. yollarla ve gerillanın giriş ve çıkışlarında kontrol ler sıklaştırılıyor, kimi yerlerde bu kontrol-ler 24 saatte çıkarılmıştır. Şehirlerde kontrolgiriş, faili meçhul cinayetlerle her zamankinden daha fazla boy gösterme-yeye başlamıştır. Ama devletin hesabını Kürdistan'a uydurması açık değildir.

Massa basında plan hazırlamakla iş çözü-lüyor olmuyor. Şimdiye kadar Kürdistan'da dağıtma, kimi yerlerde bu kontrol-ler 24 saatte çıkarılmıştır. Şehirlerde kontrolgiriş, faili meçhul cinayetlerle her zamankinden daha fazla boy gösterme-yeye başlamıştır. Ama devletin hesabını Kürdistan'a uydurması açık değildir.

Devlet gerillanın kaynağını kurutturma yolu olarak özellikle kırsal alanı, dağıtma, yayılma, meraları, köyleri, hatta "tehlikeli" kasabaları düman-da boğalıyor. Faşist terör boyutlanıyor. Savaş derinleştiriliyor, iki hedef halkın sindirilmesi ve gerillan koparılmasındır. Bugün "iç hareket" etrafında kopanlar fırtınalar bu amaca hizmet edecek şekilde kulllanılıyor.

yağışlıya operasyonu birkaç günlük de olsa etlemek zorunda kaldılar. Bu operasyon açısından düşünlüğünde devletin böyle bir işi, böyle bir soru-çuda edemeyeceklerdir. Yapılacak iş ve gerilay psikolojik baskı altına almakta, moral yasa etti almakta or-ba bir şey değildir.

Sürgülen ve giderek artan saldırılarla birlikte Kürt halkı katliam psikolojisi içersine sokulmaktadır. Devletin her saldırısının ardından özellikle kırsal kesim yerleşim bölgelerine göç etme eğilimi, huzuran göç, devrimci ve ulusal mü-cadele açısından önemli bir tehlike oldu-ğu açıktır. Şu ana kadar göçler ciddi bir direniş söz konusu olmadığı bir yana kimi yerlerde göç hareketinin bir protesto biçimi olarak olumlanması daha ciddi tehlikeler doğurabilecektir.

Diğer yandan halkla gerilla arasında çekilgi yaratmak tağığünün de giderek tehlikeli bir hal aldığı düşünülüyor. Mart'daki son duruşma aşamasında emperyalizmin durulması gereken bir olgudur. Han'de insanları bir kısmı, gerilla eylemlerinde sona devletin saldırısına rağmen bir katliama girmemesine sevinmekte, ancak gerillanın yeni bir eylemlende katliam odak korusunu yaşamaktadır. Gerilla gerillaya karşı bir tavır içinde değiller ve destekliyorlar. Ancak gerillanın da Han'de eylem yapmasını istemiyorlar. Onunmideki süreçte devletin terörü da-ha da yoğunlaştırarak halkın bu tarz geri eylemlerinden de artırlabileceği hesa-ba katılarak hareket edilmektedir. Hızla halka savasına bilimsel tasınımlı ve halk-ın savasmasını iyi gösterilmelidir. Sa-vaşan Hanlar, Kulpar, Cizre'ler karşı-sında fasizmin yapacağı fazla bir şey yoktur. Bugün zale savasılması da devlet, provokasyon yapıyor istediği so-nuçları elde etmede adanabilir atabiliyor.

Devlet bugün Kürdistan şehirlerini önemli olarak hareketsiz hale getirmiş-tir. Kitle eylemlerini kontrol altına almış-tır. Bu nedenle sağlamsı olmasına rağ-men terörüne kadar alternatifini geliştiril-meyiş, mevcut durum onunü açı-pı politikaların üretilemeyeşinin bunda rolü büyüktür. Yaşanan süreçte devlet poli-tikalarını işleme kılmanın çaresi, gerilla savasını yaygınlaştırmaktır. Savası Kür-distan'ın şehirlerine kadar taşımak ge-ri-yor. Devlet şehirleri kendi elinde sayı-yor. Şehirler de gerilla ve kitle eylemle-riyle sarsılmıyor. Ve ne olursa olsun halk düzene, devletin karışmasına çıkm-a ve gerektikinde savasına kararlılıy verilmelidir. Kazanmak için savasılmakta ve halkı sarsılmakta başka yolu yok-tur.*

Sosyalist basın bu saldırırları bertaraf edecektir

Oligarşi sosyalist basını susturmak için eninden gelen her şey yapıyor. Çünkü cerezilik içinde kuvandığı bir dönemde hiçbir "aykırı" ses tahammül edecek demyan yok. Bu yüzden burjuva basının sayfa larını kontrollemlen propaganda meydana giki kullanarak halkı beynini yikamaya çalışıyor. Bununla da inenilen tek gerçeğin, sürdürüldüğü kırılı savaşın gerçek yüzünü gizlemeye çalışan yalan ve demagoji olmasını hedefliyor.

Sosyalist Basın Kararların Perdelerini Yırtıyor

Yazılanın, okunanın, dinlenilenin, seyredilenin yalnızca burdan ibaret olmasını istiyor, işbirlikçiliği teşvili "gazeteciler", "televizyoncular" diziler hazırlaması, programlar yapması boşuna değil. Onun "muradı" oca katilium kamufle edilmesi, halkta halka "sirin gösterime" s'nden başka bir şey değildir, işte bütün hırcımlılığı için ve öffe içinde sosyalist basına saldırması da bu yüzden. Sosyalist basını "muradına erememenin" dönüştürme engel olarak görüyor, ilerici, yurtsive, ver devimi basını bütün engellemelere rağmen halkın üstüne indirilmek istenen kararlık perdesi yırtıyor. Bir yandan oligarşinin susturmak, baskı ve zorbalığa dayanan politikasını, diğer yandan da devrimci ve ulusal mücadelelerin gelişmesini halkı taşıyor. Egemenlerin suçları, yalan ve iftiraları onların yalanı kara kalmıyor. İşte buna tahammül edemiyorlar. Sosyalist basını susturmak için bu nedenle elerinden geleni artlarına koymuyorlar. O yüzden kalfettilikten sonra "bunlar gazeteçi değiller militan" diyorlar.

Zulum ve zorbalığı düzinece kafa tutmak, hoyun egemenlik militan gazetecilik, evet, biz militan gazeteciyiz. Çünkü

ükümüzde halkın iktidarı, halkın yönetimi savunmak için savaşmak gerekiyor. Bunun sizin zorba düzende dayatıyor. Biz de kalemlerimizi bu savaşın dışında tutmuyoruz. Bu militan gazetecilik, elbette biz militan gazeteciyiz. Bunun yapmayıp sömürü ve zulum düzinece ağız tutup halkın mücadelesine sırtını veyirseydik? Suçlarımız sessiz mi kalacak? Bizde bunu yaptırma yacaksınız.

"Yasal" ve Yasadışı Her Türü Zorbalığı Deniyorlar

Yasalar, kararnamele çıkardılar. Dergiler, gazeteleri yasakladılar, kapatılar; olmadı. Toplatma kararları, ceza davaları, para ve hapis cezaları, yasaklamalar, büro baskıları, gazete ve dergi çalışanlarına gözaltı, işkence ve hapis, büro bombalamaları, tehditler ve bunlara benzer onlarca, yüzlerce yal ve yontem kullanılıyor. Gazeteciler katledildi. Türkiye tarihini en yoğun gazeteci katliamları bu dönemde yasandı.

En son Namık Tarancı'nın, Hatip Kapkaç'ın kontrolgilla tarafından öldürülmesi enfl cinayetlerini saklamamanın bir "yolu" olarak gerçekleştirilmiş cinayetlerdir. İlerici, yurtsive, devrimi basını susturma yolları kontrolgillanın, bu kez gazete ve dergilerin halkı ulaşmasını engellemeye çalışılması bu saldırıların devamıdır.

İlerici, yurtsive, sosyalist basını yasalarıyla ortadan kaldırmaya çalışıyor. Yasalara göre basın "hürdür", isteyen bası yasalar çerçevesinde her türlü yayını gerçekleştirebilir ki, yasadışı yerli olmasına rağmen "korsan" radyo ve TV'lere dahi bir şey demiyorduk!

Demokratikliği oyununda bu madalyon görünün yüzüydü; madalyonun diğer yüzünde ise "Sosyalist basının karşı-

Diyarbakır'da Özgür Gündem'in dağıtımını yapanlar, kontrolgilla tarafından taranan araçtan bir görünüm.

sına her türlü engeli çıkart. Gerekiyorsa vur, kır, yık" yazıyordu. "Tali meçhul" kontrolgilla cinayetleri işte madalyonun bu yüzünü gizleme işlevi görüyordu. Kontrolgilla eylemleri, "kimsi belirsiz şahısları" eylemleri olarak devlet kayıtlarına geçiriyor ve devletin faillerini aradığı olaylar olarak kamuoyuna ve dünyaya sunuluyordu. Oysa Kürdistan'da açıkça dergi bürölama gelip tehditler savuranları elerini kalfettileri sayıya sallama Emniyet Müdürlüklerine girip kalyolar.

"Yasadışı her türlü hak" var, fakat ilerici, yurtsive, devrimi basını baskı, hızarlamak, yayınlamak, dağıtmak, okumak, hangi aşamasında olursa olsun ama bir ucunda olmak insanlar için baskı, tutuklanma, gözaltı, işkence, hapis ve ölüm sebebi olarak duyuyor. Bunları gerçeğin aydınlatılmasını aracı değil, işkence ve ölüm bahanesi haline getirdiler. Herkes bu yayınlarından kaçınıyordu, çünkü onlar kontrolgillanın cinayetlerini burjuva basını gibi sessizce geçiştiriyorlardı.

Kontrolgilla İşbaşı Yapıyor

Kontrolgilla 91 Haziran'da Diyarbakır'da dergi bürölama bulunduğuna bir paşası bombalayarak sosyalist basına yönelik saldırı kampanyasına ilk "kuvvetimni" çıktı. Bu kampanya Bülent Altın, Cengiz Altun, Halit Gündem, Yahya Orhan, Hafız Akdemir, Çetin Abay vb. ile sürdüldü.

Gazete bayirlerine yönelik baskı, tehdit ve saldırı ilk önce Batman'da başladı. Bayli ve dağıtıcılık tehdit ediliyorlardı. Kontrolgilla organizeli bu saldırı ve tehditler kimi zaman sivil faşistler, sivil polisler kimi zaman da resmi polisler, amirler, komutanlar tarafından gerçekleştiriliyor. Bu konuda ifade pervasız hale geldiler ki, gazete ve dergi bürölama toplatma kararını iletmek üzere gelen polisler dahi bu tehdit etme olaylarının içerisinde yer alıyorlardı. Tehditler kimi zaman gazete bayirine doğrudan gelecek yapıyor, kimi zaman telefona, kimi zaman dağıtım kamyonunun önü kesilerek, kimi zaman da mektup vasıtasıyla gerçekleştiriliyor.

Kontrolgillanın Kürdistan'da yasaklı yayınlar listesinde Gündem, Yeni Ülke, Mücadele, Azad giki gazetesine Gerçek, Özgür Halk, Vefat giki dergiler vardı. Batman'da ölüm tehditleri nedeniyle gazete bayirleri tüm dergi ve gazete satışı durduruldu. Valinin bayirlere komura sözü vermesi de bir işe yaramadı.

10 Kasım günü, Erzurum'dan Diyarbakır hatına giden Birleşik Basın Dağıtım'a ait bir kamyon salımlı kişiler tarafından durduruldu, sosyalist basına ait yalan taşınması, aksi olursa öldürüleceği şeklinde tehdit edildi.

11 Kasım günü yine BBD'ye ait dağıtım kamyonu Diyarbakır'da yakıldı.

14 Kasım günü Diyarbakır'da sol yalan dağıtıldığı için daha önce tehdit edil-

len bayirin dükkânı kontrolgilla tarafından yakıldı.

17 Kasım'da Bingölte, BBD bayirine ait dağıtım aracı yakıldı.

18 Kasım'da, Diyarbakır'da Dilan gazete bayiri nedeniyle gazete kamyonu istendi, ancak halkın müdahalesiyle kontrolgillanın bu girişimi başarısız kaldı.

Aynı gün çeşitli dergi ve gazetelede muhabirlik görevi yapmış Hatip Kapkaç uğradığı saldırı saldırıya uğradı.

20 Kasım günü, Diyarbakır'da Gerçek dergisinin Diyarbakır Temsilcisi Namık Tarancı kontrolgilla tarafından öldürüldü.

Aynı gün, Diyarbakır Şehitlik Şehitlik Kırtasiye adlı gazete bayiri yakıldı.

22 Kasım günü, Bingölte sol yayını r satan bir kahvehane ile fotoğraf stüdyosu kontrolgilla tarafından yakıldı.

23 Kasım'da Gündem gazetesinin dağıtımını yapan araç, kontrolgilla tarafından tarandı. Bir kişi yaralandı."

Gazete dağıtımına kontrolgilla engeli

Diyarbakır (Mücadele). 20 Kasım günü, sabahın ilk saatlerinde, Şehitlik, Şehitlik Kırtasiye adındaki gazete bayiri yakıldı.

Kapanıkları kırılarak, işçiler yancısı madde atılmış sureti ile yakılan işçiler, büyük bir tahribat altında işçiler ekipileri tarafından söndürülmüş. Gazete bayiri ile görüşmek için gittiğimizde, dükkânını onarmış ve özellikle sol yayınları teşhir ederek tekrar satmaya başlamıştı. Olaydan bir-iki gün önce telefonla sol yayınları satması için tehdit edildiğini söyleyen bayir Süleyman Salı, "Bütün bu saldırılar gözdeye ve korkutma yoluyla gerçekleştirildi. Ama bir şey elde edemeyebiliriz. Kısa bir süre sonra bu da işlevsizleştirilecek" şeklinde konuştu.

Diyarbakır'da yakılan bu üçüncü bayiden sonra diğer bayirleri yönelik yalan işlemleri tehdit devam ediyor.

Ayrıca BBD şirketine aracı yakıldıkten sonra dağıtım yapmayan şirketten dolayı, şehir içinde Gündem çalışanları ve Diyarbakır bürölmez kendi gazetesinin dağıtımını biçim kendileri yapılmaktadırlar.

Ancak kontrolgillaların buna da tahammül gösteremiyorlar. Gazetelerin kendi dağıtımını da engellemek için her türlü yolu deniyorlar. Bunun için 23 Kasım günü dağıtım yapan Gündem gazetesine aracına salımlı saldırı düzenlendi. Bu saldırıda Hasan Özgün hafif şekilde yaralanırken, Mehmet Şenol yara almışken kurtuldu; araçta önemli hasar meydana geldi.

Polis saldırılarının yakalaması gerekirken, tahrip olan oca çevresinde bir salımlı bulundukça gerçekşeyi Mehmet Şenol ve Hasan Özgün'ü gözaltına aldı."

Gazeteci katliamının yeni halkaları

Namık Tarancı-Hatip Kapkaç cinayetleri

Diyarbakır (Mücadele). Hürriyet, Söz ve son olarak da Gerçek dergisinde muhabirlik yapan Hatip Kapkaç 18 Kasım günü Hizbullah kisveli kontrolgilla tarafından katledildi. Kapkaç'ın öldürülmesinin ardından her zaman öldüğü giki saldırı-ganlar "kayıplara karıştı" ve herhangi bir "ipucu elde edilemedi".

Gerçek dergisi Temsilcisi Namık Tarancı 20 Kasım sabahı evinden işyerine gitmek üzere çıkarken sonra, Bağlar semti-

ti, Kahveciönü durduğunda silahlı bir kontrolgillanın saldırısına uğradı. Namık Tarancı olay yerinde hayatını kaybederken katli yapıyorek kaçtı.

Tarancı'nın cenazesi polisi zorunlu ölümünün hemen ardından Diyarbakır'da toprağa verildi. Tarancı'nın esi, "Cenazemin verilmesini üzerine kendim polis arabasının önüne atarak engel olamaya çalıştım. Bu sırada bana cenazeyi eve götürceklerimi söylediler. Ancak bizi kandıracak cenazeyi polisi eşliğinde Mardinliye Mezarlığı'na götürdüler," diyerek, cenazenin nasil bir zorbalığa kaldırıldığını anlatıyordu.

Gerçek dergisi Yayın Yönetmeni Nasir Kayhan, katilin, eşkinin daha önce bürolarına gelip, Tarancı'yı tehdit ettikten sonra doğrudan Diyarbakır Emniyetine giden şahsın eşkâli ile aynı yuce içinde öldüğünü, oca öncesinde buranın önünde sürüşerek olarak duran 21 SV 867 plakalı otomobilin olaya iktisali olmasın ihtimalinin yucek olduğunu, Tarancı'nın öldürülmesinde, "Öldürülmesini istemiyorduk ama işte parmağı vardı" dediğini belirtirken, polisin bütün bunları ilgililmediğini söyledi.

Aynı gün, SAĞLIK-SEN'Lİ, TÖDEF Kürdistan Koordinasyonu, Tavr Dergisi ve gazeteciler bürosu ortak bir basın açıklaması yaparak bası sosyalist basın çevreleri ile kamulaştırmayı duyurdu olmaları çağırıldı. Dayanışma amacıyla son günlerde çeşitli saldırılara uğrayan Gerçek ve Özgür Gündem büroları ziyaret edildi."

Namık Tarancı Hatip Kapkaç

Adana'da Kürtlere kontrgerilla saldırıyor

Adana (Mücadele) - Çukurova tarım, sanayi ve ticaret alanında gelişmiş bir bölge. Bu yanıyla Kürdistan'dan göçerin çekim bölgelerinin başında yer alıyor. Kürtlerin Adana'ya göçü 12 Eylül sonrası daha da yoğunluk kazandı. Kürt, Arap ve Türklerin yaşamasına rağmen, bazı ilçelerin dışında bunların hicirleri Adana'nın yerlisi değildir. Yerliler ağırlıkla ilçelere yerleşmiş. Bu nedenle Adana merkezli farklı kültürlerin iç içe olduğu, halkların bir arada yaşadığı bir şehir olma özelliği taşıyor.

Adana'da Kürtlerin önemli bir yoğunluğunun bulunması, kıldanın son dönemde geliştirilen Kürt düşmanlığını, halklararası düşmanlığı buraya yansıtmaya koyulaştırdı. Ama bu politikay diğer yerlerde olduğu gibi sivil faaliyetler aracılığıyla hayata geçiremediler. Adana'da Kürtlere saldırın ve halkların birbirine karşı küskürlü resmi güçlerce istendi. Ancak sağ-

lam ve örgütlü olmasa da yaygın bir devrimci potansiyel var olması devleti istediği sonuca götürmedi. '91-92 Nevroz'u ve daha sonraki günlerde yaymaya çalıştığı halklararası düşmanlık politikası tutmayınca, bu kez de Kürdistan'da uygula-

dığı tecrit ve yok etme politikalarını burada geliştirmeye başladı. Sürülen, göçe zorlanan Kürtler üzerinde baskı, onları buralarda getiştirmeye yöneliyor. Belirli mahallelerde toplanan Kürt emekçileri, diğer milliyetlerden tecrit edilerek sis-

temli bir baskı vasıtasıyla yıldırılmak, mücadele ruhları kırılmak isteniyor. "Kürt Mahalleleri" tanımlaması da buradan geliyor. Bu, devletin halkı bölmeye çalıştığı bir tanımlama. Çünkü bu mahallelerde sadece Kürtler değil Araplar ve Türkler de yaşıyor. Bu tanımlama güçler tarafından Kürt halkını diğer halklardan tecrit etme düşüncesinin bir parçası olarak ortaya atılmıştır.

Kürtler Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Barbaros, Yenibey, Denizli, Anadolu mahallelerinde yoğun olarak yaşıyorlar. Gülbahçesi, Anadolu ve Barbaros mahallelerinde Kürtlerin yanında Araplar da bulunuyor. Buradaki Arapların çoğunluğu Marçin'den geliyor ve Kürtlerle orada da iç içe yaşadıkları için düşmanlığa kapılan kapalı.

Kürt düşmanlığı öncelikle Adana'nın yerlisi olan Araplar içinde bilinci bir politikaya yaratılmaya çalışılıyor, provokasyonlar daha çok bunların durumu gözönüne alınarak gerçekleştiriliyor. 1992 Nevroz'unda Barbaros Mahallesinde Arapların evleri taşlandı. Ve çevrede Kürt gösterileri yapıldı diye vanstıldı. Hava bir anda gerginleşti. Çatışma son anda önlenildi. Mahalleli Kürtler ve Araplar konuşarak bunun bir provokasyon olduğu, eskiden Alevi-Sünni ayrımı yapılanların bugün Kürtlerle Arapları karşı karşıya getirmeye çalıştıkları noktasında Ortak bir düşünceye vardılar. Zaten Kürtlerin kendilerini bir alıp vereceğinin olmadığını söylediler.

Kontrgerilla Adana'da Kürt halkına saldımının yanında Kürtlere karşı Arap milliyetçiliğinin de yarmak için elinden geleni yapıyor. Özellikle Nevroz'dan sonra Arap mahallelerinde "Burulan aslı yerlisi siz biziz ama eskiden bizim oturduğumuz mahallelerde bugün Kürtler ve Sünni Araplar oturuyor. Şimdi onlardan uzaklaş ama yavaş yavaş bize yaklaşıyorlar ve mahallelerimizde yerleşmeye çalışıyorlar. Bu engeli ortalamalıyız" söylemleri kontrgerilla tarafından yayıldı. Kontrgerilla Kürdistan'da dini kullananlar Kürt halkında kendisine destek ararken, Adana gibi halklar mozayığı olan yerlerde ise halklararası düşmanlığı körüklemek söylemleri yayıyor. Kontrgerillanın amacı değişmiyor, basıvrılduğu taktiler değişmiyor. Değişen bölge halkının özellikleri göre söylemleri gereken yalan ve demagogiler.

Akkapi ve Midik mahallelerinde konuştumuş insanlar arasında Kürtlere keskinlikle ev vermediklerini, hatta Kürt tabircilerin satış yapmasına izin veremeyeceklerini söyleyenler olmasa kontrgerillanın valianlarının belli kesimlerde elki yaratıldığı gösteriyor.

Kürt halkı üzerinde devlet terörü, özellikle 1992 Nevroz'undan sonra tirmandır. Son 8 ayda 100'den fazla kişi gözetilme altında. Bunlardan yaklaşık 2000 tutuklandı. Uzun zamandır devletlerin ve yurteskerlerinin gerçekleştirdikleri eylemler sonrası yapılan operasyonlarda, çoğu zaman insanları "Doğulu" olması, dayak, hakaret ve hatta gözetli gerekçe olabiliyor.

5 Eylül'de valiliğin talimatıyla polis tarafından Adana'da tabirci operasyonu yapıldı. Büütün tabirciler şehri merkezinde dışına çıkarıldı. 500'den fazla tabircinin bulunduğu Adana'da tabircilerin % 90m Kürtler oluyordu. Öyle ki Kürt tabircilerin kendi mahallelerinde çalışmaları bile polis tarafından engelleniyor.*

Röportajlar

"Düşmanlık değil halkların kardeşliği"

Çeşitli kitle örgütlerinin yöneticilerine görüştük. Devletin halklararası düşmanlığı körüklemek istediğini açıkça basarılı olmadığını ve halen bunun için Kürt halkı üzerinde terörünü eksik etmediğini anlattılar. Adana'da bir gettolaşmaya zorlanışa göze karşıtığını, poli-

Halk arasında düşmanlık yaratılmaya çalışıldığı bir dönemde, bizim halkla-

Çiğdem Şenol
Adana Şube
Başkanı
Selahattin Uzun

şen Türkiye devrimini ve mücadeleyi engellemektedir. Devlet bütün Kürt halkını PKK'lı gibi göstererek çatışmaya körüklemektedir. Devletin bu politikaları göz önüne alınarak, Kürt halkının da milliyetçi politikalarla değil Türk halkıyla birlikte

HEP Adana II
Başkanı
Nevroz Demir

nin kardeşliği, dayanışması, birlikte mücadelesini savunduk, ne pahasına olursa olsun savunmaya, üzerine düşen sorumlulukların yerine getirmeye devam edeceğiz."

"Türk halkının Kürt halkına bir kını olduğunu inanmıyoruz. Kürt halkının haklı talebi varsa bunu siyasi çözüm yoluyla halletmek gerekiyor, işlemlerin arasında ayrımsa diye bir şey yoktur. Kürt-Türk milliyetçiliği yaymaya çalışanlar kısır ve dar düşünceye sahip insanlardır. Son yıllar Kürtlere karşı antipati ve bu insanları kendi kimliklerinden vazgeçme cabası vardır. Bu uygulamalar iyi sonuçlar veremeyecektir."

TİM BEL-SEN
Adana Şube
Başkanı
Murat Yücesu

"Devlet, Türk halkıyla Kürt halkının kaynaşmasını engellemeye çalışıyor. Son günlerde televizyon ve basın etki-siyle Türk memurları yurtesker memurları karşı kısmı da içine belli bir tepki oluşttu. Bu tepkiler revizyonist ve reformist anlayışlar tarafından körüklenmeye çalışılmaktadır. Devletin yapmak istediği, Kürt halkının haklı mücadelesini geriletmek ve engellemektir. Tabii sadece bu değildir. Kürt sorunu ile birlikte geli-

mücadele etmesi gerekiyor. Devlet, tüm emekçi yığınlar ve ayrı milliyetlerden insanları arasında kısmi de olsa çatışma yaratmaya çalışmaktadır. Buna izin verilmemelidir. Biz halkların kardeşliğini savunuyoruz."

"Eğemen sınıflar metropollerde bir sosyalizm dalgası geliştirmeye çalışıyor. Ve Adana'yı bu konuda pilot bölge ilan etmiş durumdadır. Devletin bütün çalışmaları buna yönelik olarak geliyor. '91'de Adana'da Arap-Kürt çatışması yayratılmaya çalışıldı, ama bu politika tutmadı. Devlet bazı yerlerde bu soven dalgayı örgütlemiş durumda. Nüde, Amasya, Çorum ve Karadeniz'in bazı yerlerinde de bu sovenist operasyonlar. Çünkü oralarla köyli kitleli hakim. Oysa buralar işçi sınıfının çoğunluğa yaşadığı yerlerdir. Bu nedenle Adana'da açık bir saldırgan ortam yaratamadı. Halkın çok az kısmında böyle bir saldırganlık varsa da kitlelerin genel eğilimi böyle sorunları ortak çözmeye yönelik.

Burada bazı mahalleleri Kürt mahalleleri şeklinde tanımlamalarının altında getiştirmeye amacı yatıyor. Bunda işkuru olmasının nedeni, sorunu salırsorunu olarak algılamak ve Adana'da yayılan Kürtleri tecrit yönelmek. Devlet Adana'daki Kürtleri gözden çıkarmış durumda ve kazanımı diye bir sorunu da yok. Kürt potansiyel suçlu olarak görüldüğü ve diğer halk kesimlerinde soyutlanmaları, yalnız bırakılmaları amaçlanıyor.*"

ÖZGÜR-DEĞER

Başkanı
Mustafa Öcalan

sin Kürtlere karşı saldırıdan bir tutum içinde olduğunu belirttiler. Buna izin verilmeyecek ve bunun için halkların dostluk bağlarını güçlendiren etkinliklerin gerektiğini altını çizdiler.

"Devlet Kürt halkını diğer halklardan ayırtmaya, halklararası düşmanlığı körüklemeye ve sovenizmi yaymaya çalışıyor. Ancak bu politikasında pek basarılı olabilmis değil. Devrimcilerin bu politikanın boşca çökmesinde önemli bir payı

Polis mahallelerde Kürt halkına yönelik sistemli baskı uygulamıyor, insanların sürekli gözetilme alıyor, ekmeğini kazanmak için tabirciler, esnafık yapan insanlara saldırıyor, hatta bu insanların merkezde kovmakları, olmasa m, döviz tabircileri kırmanın dahi geri kalıyor. İnsanları gözetilme alınıp, işkence görme işi kimsiğine bir doğum ilinin yazılması yeterli sayılıyor.

Biz ÖZGÜR-DEĞERliler olarak, bir halka baskı uygulanmasına, değelerine, kimliklerine saldırılmasına ve sindirilmeye çalışılmasına sessiz kalmadık. Devletin ve polisin bastırılma karşı çıktı. Bizat mahalleleri gezip Kürt insanları sorunlarını paylaştık. Polisin bastırılmasını teşhir etmek ve kamuoyu oluşturmak için basın açıklamaları yaptık, yardım kampanyaları başlattık.

Adana halkı "Biz kardeşiz" diyor

Manada birçok mahalleye dolatık, içi-çimren, ev kadını, öğrenci, esnaf pek çok insanla konuştuk. Hemen hemen hepsinde ortak kan, polislin Kürtlere baskı uyguladığı ve diğer halkları onlara karşı kıskırttığı seklündü. Aynı ayri mahallerden, biri Kürdistan'da cetsmado oğlu ölmüş asker anası olmak üzere dört kişinin görüşlerini aşağıda yayınlıyoruz.

Bawer Aksak (Kürt, Dağlıoğlu Mahallesi)

"Genel anlamda böyle bir düşmanlık yok"

"Polis mahallelere sistemi baskı uyguluyor. Her gün silah sesleri duyuluyor. Son günlerde baskılan oldukça yoğunlaşırdı. Düğünlerimiz de baskı yapıyorlar. Düğün bitmeden on dakika önce polis panzerle gelip saldırıyor. Hatta bir arkadaşımız yaralanmıştı. Arapların veya Türklerin bize karşı sert tepkileri olmuyor. Hatta Araplar yürüşlerimize bile geliyorlar, kepenk kapattırmaları oluyorlar. Kisi olarak Kürtlere düşmanlık duyulanı elbette var. Ama genel anlamda değeriñdirildiğide böyle bir düşmanlık yok."

Sultan Özber (Türk, Dumlupınar Mahallesi)

"Polis halkları birbirine düşman etmek için her yolu deniyor"

"Kürtlerle Kürtler arasında herhangi bir düşmanlık yok. Varsa bile bunlar kişisel sorunların kaynağıdır. Fakat polis, halkları birbirine düşman etmek için her yolu deniyor. İnsanları Kürtlerin can olduğunu, kan dokümek için bahane aradıklarını, yarın da bizi öldüreceklerini söyleyerek, arada sözlük, düşmanlık yaratmaya çalışıyor. Hatta bir gün beni yolda çeverek aynı şeyleri tekrarlardı. Eğer Kürtlerin benimle veya diğerlerinin görüşlerini, eylemlerinde çok kötü şeylerin olacağını söyleyerek beni tehdit ediyor."

Semdinli karakol baskını sırasında ölen Mustafa Gögebakan adlı askerin annesi (Türk, Anadolu Mahallesi) "Benim nasil çığırıyor yarıyorsa, onların da yazar"

"Ben oğluma askere gönderdim, ama bana oğlumun ölüsünü gönderdiler. Şehit görseniz, gınahar diye oğlumun cenazesine bana göndermediler. Oğlum gönderirken gıdip gelmeyeceğini hissetmişim. Bir oğlum daha var, ama onu elmden gelece askere göndermeyeceğim. Ben oğlumun halka ateş açmasını istemiyorum. Bu savasın olmasını da istemiyorum. Karşıdaki insan kim olursa olsun, ona ateş edilmemesi istemiyorum. İster Kürt olsun ister Türk olsun benim için fark etmez. Benim nasil çığırıyor yarıyorsa, onların da yazar."

Gazete Bayıl

Ben Karşıyaka Mahallesi'nde oturuyorum ve Arap kökenliyim. Şu ana kadar Kürt, Kürt Arap insanları arasında bir olay olmadı. Benim en yakın arkadaşım Kürtler, kardeş gibiyorsuz. Simdiye kadar kendin insanları müzla anlaşmadığımız konularda Kürt arka daşarında daha iyi anlaşmışımdır. Benim arka daşarım arasında Kürt, Kürt Arap diye bir ayrılmamıştır.

Kürt-Milli milletçiliğinki körükleyici yayımla veya polis tarafından yapılan baskılar sürdüğü sürece ölkemiz, Rus cumhuriyetlerinin bugünkü durumuna düşer. Bu da halkımız için hiç iyi olmayacaktır."

Sevcan'ın katliamına sessiz kalınmadı

Kuşçukarmutlu'da ilkökul birinci sınıf öğrencisi Sevcan Yavuz'un polis panzeriyle katledildikten sonra, polislin okulları karakol olarak kullanılmasına karşı tepki ve eylemler hem İstanbul hem de yurtdışında yoğunlaştı.

İlk tepki Kuşçukarmutlu halkı ve öğrenci velilerinin geldi. Kuşçukarmutlu halkı Sevcan Yavuz yazılı siyah bir çelenk bırakarak, olaya ilişkin Mili Eğitim Müdürlü ile de görüşmek isteyen EĞİT-SEN şube yöneticilerine, "Müdür toplantıda, 10 dakika sonra gelecek" denmesine rağmen, beklenen uzun süre içinde müdür gelmeyince durumu protesto ederek arka ayıldılar.

Sevcan'ın polis panzeri ile katledilmesinin üzerinden henüz 24 saat bile geçmeden, halkların ertesi günü okula toplanan velileri okul müdürü, "olayın ortalım" derken, veliler o gün okula ders yapılmasına karşı çıkarak okula kapatıldı. Halkın nezdinde tutunacak bir yanı kalmayan polis ise o gün

buradan ayrılarak karakolunu başka bir sokağa kurdu.

EĞİT-SEN'lerin Mili Eğitim Müdürlüğünün Kapısında

20 Kasım'da EĞİT-SEN 3 No'lu şubeye üye öğretmenleri Halkı Mili Eğitim Müdürlüğünün kapısında üzerinde "Sevcan Yavuz" yazılı siyah bir çelenk bırakarak, olaya ilişkin Mili Eğitim Müdürlü ile de görüşmek isteyen EĞİT-SEN şube yöneticilerine, "Müdür toplantıda, 10 dakika sonra gelecek" denmesine rağmen, beklenen uzun süre içinde müdür gelmeyince durumu protesto ederek arka ayıldılar.

ÖZGÜR-DER'lerin ve İH'D'lerin Sevcan Yakamamlığı'nda

İnce kaymakamı ÖZGÜR-DER ve

Bir kontrgerilla bildirisi

Konya kendisine devrimciyim, demokrat, yurtseverim diyen baskı insanın olduğu ama henüz kafalarıda statükoların aşlamadığı bir şehir.

Statükolar kişi haline getirilmeye çalışılan bir yerde, statükoları karşı geldiği, ülkelerin belirlendiği kısırlarda kılacak atmayı reddettiği, devrimci bilinc ve sorumlulukları olanlarda mücadelede omuzlaştıkları için tescimlencin, bürün çalkanlar-mız ve okurlarımız gözaltına almayı, tutuklamayı

Son olarak tutuklanan tescimlencin Rabeha Hanedar ve muhabirimiz Bülent Bağcı gönderdikler mektupta "Yine Konya E Tipi'nde tutuklandı. Çıkalı 6 hafta bile olmadan erken döndü" diyorlar.

Tescimlencin ve okurlarımız, bürümözan çevik kuvvet toplan altında çıkartılın haykardıkları sloganlar, polislin devrimcileri hareketsiz bırakmak için örmeye çalıştığı duvarın henüz başlanğı aşamasında parçalandı.

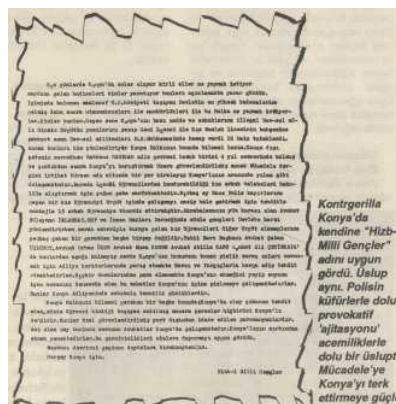
Kafa, göz patlatarak bürümözan şubeye taşıyan tescimlencin ve okurlarımız tutuklanmasından ardundan yerli genel basın, Türkiye ve Zaman gazeteleri fotoğrafları verildi yalı haberdarlı bir benura, çalgımlarımıza ve tüm devrimci demokrat kesime yönelik aleyhte bir kampanya başlatırlar.

"Hizb-i Milli Gençler" mazıyalya çarılan ve başta tescimlencin olmak üzere tüm devrimcileri yönelikli karamalarında dola olan bir kontrgerilla bildirisinin hemen hemen tüm sendikalar, dernekler, baro, partiler, avukatlar ve diğer kurumlara dağıtılması bu kampanyanın bir parçasıdır.

Bu kampanyasında Konya polislin ummadığı bir karşılık ayıyor. Bürümözan bu gelişmeleri ilgili gönderdiği haberin son satırları buna atıf yapıyor.

"Derzimize yönelik baskılar ve onayın onayların tutmadığı, kapının hemen çkaynada bekleyen hem sivil hem resmi polisler şokunda seyrediyorlar.

Beklediklerini tersine okuyucularımız kapının önündeki resmi-sivil polis otolarının aralarında birörmeye girip çıkıyorlar. Hem daha coşuklu, daha fazla kan do-lu."

İH'Dilerin olaya ilişkin görüşlerini duy-mazdan gerekerek polislin okullarda olma-dığı iddia etti. Oysa, semtteki ilkö-kuldan Dumlupınar ilkökulu'nda da polis vardı. Sevcan'ın katliamı'daki Hacı Mehmet Şalgama ilkökulu'nu terk e-den polis ise bir sokak ötesine yerleşti. Okullarda polislin varlığını inkar eden Kaymakam, belli ki olayın sorumluluğunu üstlerinden almamak başka bir şey yapmıyordu. ÖZGÜR-DER ve İH'Diler olayın sorumlularının cezalandırılması istedi.

Özgür Halklar Komitesi Katliama Sessiz Kaldı

Sevcan'ın katliamından bir gün sonra 19 Kasım'da Özgür Halklar Ko-mitesi İstanbul Valisi'ne, Emniyet Mü-dürü'ne, Başbakan'a, Adalet, Mili Eğiti-m ve Dişisleri Bakanlarına mektup göndererek Kuşçukarmutlu'da polislin çekilmesi için emir verilmemesi istedi. İstanbul Mili Eğitim Müdürlü'ne de ayrıca bir mektup gönderen komite, mektu-bunda Mili Eğitim Müdürlü'ne Orhan Aras'a, "Bir polislin panzeriyle işleğildi bu cinayetin iş de sorumlusunuz. Çünkü polislin okula durmasına tara-fından izin verildi. Bu çağa fazla ortak olmak istemiyorsanız kamuoyunu bilgilendirmeniz talep ediyoruz. Polislin bu cinayeti işlemedeki rahatlığı ve vahşete lavın polislini dersinden destek alarak ne kadar pervasızlığı gösteri-yor" diyerek polislin okullarda çkar-larak işğale son verilmesini istedi."

ÜKSD kapalıdı "Kapatsanız da buradayız"

ÜKSD Başkanı Sevgi Ergüvenç:

"Herkesin duvarı olduğu bir nokta muhakkak var."

Bu noktayı yakalayarak gittiğimiz herkes kapısını açıyor."

Bir dernek daha aynı gerekçeye kapalıdı: "Amaç dışı faaliyet yürüt-mek."

20 Kasım günü polis tarafından yapılan Üsküdar Kültür Sanat Derneğ-i, amaç dışı faaliyetin kanıtı sayılır, içinde gazetemizin de bulunduğu der-ğelin bulunduğu, günlük gazeteler-den kesilmiş kupürlerle arşiv oluştuk-mak, şehirlizimden Olca Uzun ve Şehr Şahin'in resimlerini duvarına as-maktan dolayı kapalıdı.

ÜKSD'ler derneklerin basınımsını demokratik mevelizleri savunan, haklıklarını haykılan sloganlarıyla protesto ettiler. İşkence merkezine götürülüyorlar kişi direndiler. Şubede işkence görüldü. Asya'a alındılar. 23 Kasım'da çıkıldıkları Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı'na serbest bir-a-bıldılar. Dernek Başkanı ve eş'i adı ta-bikiğin yeti günlük rapor aldı.

İktidar aktı demokrasizlik oyun-u bile oynayamıyor. ÜKSD'ilerin dernek duvarlarıyla sınırlı olmayan mücadelesi yine emekçi halkın bağ-nında sürüyor."

"Sezginin vitrininden"

"Bize Böyle Yapılırsa Vah Vatandaşın Haline"

Bu "ah-va"lar himen yükseliyor derisiniz? Ankara Küçükesat Karakolu'nda dayak yiyen Sezgin'in dansmanı Halûdun Haşmet Aysarı'dan.

Bekli de ömründe bir kez bile devimcilerin cezanelerine katılmamıştı. Pankartlarla, dövizlerle mitinglerde de yer almadı. Grev halaylarına da kollarını açmamıştı.

Gel gör ki, bu memleketin ender yetiştiği güzide evlatlarından Haşmet Bey'e bir komiser muavini "Kim olursan ol!" ben burada yüz bin polisi temsil ediyorum" diyor ve adamlarıyla birlikte üzerine çullup yerlere sürüyor. Tam bir vefasızlık örneği. Sen onlar için geceni gündüzüne kat, ağababalarına akıl hocası yapı. Sonra da kalkıp seni bir güzel dövünler.

Sezgin bütün feryatlara kulaklarını tuşayıp, gözlerini kapayarak "İşkence yoktur, gören varsa bana gelsin, yapanı bana getirin" diyor ama, evlatları tuşut üstelik dansmanı öldürün söylemesine rağmen "kim olursan ol" diye bağıyor ve bir güzel dayak çekiyorlar. Ne demekti koskoca bakan dansmanına "kim olursan ol" diye bağırarak. Bay Sezgin'in durumu acımadıkla gerçekten de elde edildi. Her şey iki sarılaşa bir polislin bir araya gelmesiyle başladı. Arabesayla keza yapan iki taraf da karakola geldiklerinde kimliklerini gizlemenin anlaşılmış olduğunu düşünmüş ve ortamın şeffaflığından etkilenerek şeffaf davranışlar ve kartvizitlerini çekmişler. Her iki taraf da kendilerini öklimenin en hızlı kartvizit çeken bürokratları sanarak Dağınp çapırmaya başladılar.

"Sen bakan yeğenimim!" Ben bakan dansmanımıym!" Bir o tarafta bir tu tarafta bakakalan komiser muavini ne yapıp çıkarıyor. Şaşkınlığını atar attuz karşınan veriyor. Ve Fikri Sağlar'ın yeğeninde karar kulıyor.

Ve Haşmet Bey'in üzerine yürüyerek bağıyor:

"Kim olursan ol! Ben de bakan kahramanıym."

Ne var ki, Sezgin'in kahramanı, dansmanı patlaklamasına bir güzel pataklıyor da ama bir gün sonra yüzüyle terahı yapıtı ortaya çıkıyor. Çünkü aldatıldığını öğreniyor. Bakan beyin yeğeni olduğunu söyleyen sarhoş yalan söylemişti. Ve bu yanlışlık komiser muavini için hıpa yuttuğunun remisiydi. Nitekim, Sezgin "sürün bunları" talimatını vermişti bile.

Sezgin'e Bir Darbe de "Kahraman Adaylarından"

Dansmanın Küçükesat Karakolu'nda dayak yemesinin üzerinden üç gün geçmişti ki, bu kez "evlatlarından" sonra "torunların" marifetleri, Sezgin'i hasta yatağına bir kez daha sarıştı. Gerçekten de neştere teslim olmayan Sezgin'i ila da üzüntiden öldürmeye yeminliydiler sanki.

"Kahraman aday" polis akademisi öğrencileri, ellerinde demir çubuk ve taşlarla McDonald's'i basarak karakollardaki "şeffaflığı" sokağa taşımışlardı. Doğrusu da buydu. Zira duvarlar arındıkları şeffaflığı bir anlamı yoktu. O halde bunu sokağa taşıyan ve ispatlayan polis adayları

Efendilerimizin yalvara yakara davet ettiği yabancı sermayeye kafa tutmak size ne mi kaldı?..

gerçek birer "kahraman"dılar. Hatta bize ödüllü bile hak etmişler. Zaten polis abileri de böyle ödüllüye olacaktı ki, Ta ki atları olgınca kamçıyan arabacının da arabada olduğu görülene kadar. Ama bu kez de zavallı adamları atları dizginleyemediğini ve arabanın biraızdan parçalanacağını sanıyor. Ve birkaç kişinin içinde arabanın önüne geçip atları durdurmak bile geçer, Anka yine yarıldıkları fark ederler.

Çünkü at arabasının arındand ekip otoları da dört nala arabacıyı takip etmektedir. Yarı beline kadar camdan sarkan bir polis ise bir yandan atları tutar, bir yandan da arabayı sağ ele geçmeye iına etmek için "Dür Kaçmal Teslim ol" diye bağıyor. Arabacı, polislerin otlarında ekip arabası arkada polislerle arasında amansız bir takip sürüyor. Arabacı, polislerin atışına sürekli kamçıyla cevap veriyor.

Olayın başından bu yana bütün tahminlerde yanılan Adanalılar, polislin açtığı ateş sırasında bir kişinin vurulup ölmesiyle birlikte bir şeyden iyice emin oluyordular ki, bu konuda yanılma şansları olmayıyor. O da Sezgin'in kahramanlarının açtığı...

"Görmedim, Yakalamadım, Halk Yakaladı"

16 Kasım '92... Pazartesi... DGM 2 No'lu mahkeme salonunda herkes yerini aldı. Yahşar, sanıklar, izleyiciler ve tanık polisleriyle DGM salonu yine dünyada eşine ender rastlanır duruşmalardan birine daha hazırlanıyor. Çenazeye katıldığı için tutuklu olarak yargılanan 10

Sezgin'in vitrininde rüşvetten, işkenceden, zorbalık, katliam ve işkence aletlerinden başka bir şey yok...

Polisler o kadar masum ve ilgisizlerdi ki "halk destekleri" de olmasa ne yapacaklardı doğrusu merak ediyoruz. Duruşma salonunda durmadan tekrarladıkları "görmedik", "yakalamadık", "halk yakaladı", senaryolarını bile doğru dürtüst ezberleyemeyen polisler, hakimli bile sinirlendirmeyi başarmışlardı. Bir tanisiyle hakim alay ediyordu: "Halk yakaladı da tutanağı niye onlara tuttumadınız!..."

sanğın ikinci duruşmasında. Hatta cenazeye bile katılmamışlar, daha mezarlığa bile girmeden polislin saldısına uğramışlardı. Kısacası cenazeye katılmaya "teşebbüs" tutuklanmışlardı. Ama ne de olsa niyetleri katılmaktı.

Duruşmaya tanık olarak çağırılan komiser muavini İsmet Boksar ve adamları, parşezlik içinde kıvrancıkları sürekli olarak izleyenleri kendilerine güldürüyorlardı. Sezgin'in kahramanlarının içinde düğükleri durum içler acısıydı. Tanınmamak için sanıkları yüz yüze gelmemeye cabıyoluyorlardı. Öyle ki, kahramanlardan biri deşifte olmak için daha çağırılmadan kendisinin katibin kulajına eşip fısıltıyağımlığını yazdırmaya kalkışıyor. Ve hakim kendisini bir güzel azaltıyor:

"Ne fısıldıyorsun orda duymuyorum. Sesli konuş!"

"Efendim, mümkünse ka numaramızla çağırılmak istiyoruz."

"İyi, şimdiki hem ka numaranı hem de adını yüksek sesle yazdır."

Sezgin'in kahramanları neye uğradığını bilmiyor. Onca devimcin karşısında kimliklerini hem de yüksek sesle açıklamak zorundaydılar. Birden afallayan polisler hakime "komiserim" diye hitap etmeye başlıyorlardı.

Olay günün polislerinin biçimli molotof veya taş atarı, pankart taşıyanı görmemişler, kimseyi de yakalamamışlardı. Sanıklan vatandaşlar yakalayıp kendilerine teslim etmişlerdi. Komiser muavini elinde megafona "polislin işine kanyamamları" vatandaşları uyarıya da unutmuyorlardı. Kimseyi görmemişler, kimseyi de yakalamamışlardı. Her şeyi vatandaş yapmıştı. O gün müthiş bir halk destşetine sahip olduklarını anlaşıyorlardı.

Polis memuru İzzet Yiğit'ale ise molotof kolektif atıldığını "anonsirandan duyduğum" bile deşibiliyor ama edesene zabıralarda adı tanık polisler olarak geçiyor. Tanıklar arasında şahışları "lik deşide karakola girdiğim" diyenleri bile vardı. Bakın "tanık" polis Lokman Akca ne diyor:

"Oluy hakkında görüşüm yanılan bilgin yoktu. Şahışları çevreyle yakalayarak karakola getirdi. Tutanaklar karakolda düzenlendiği için ben de zaptı imzalamdım."

Tutanağın altındaki imza ona attı ama halk hakkında bilgisi yoktu. Polisler o kadar masum ve ilgisizlerdi ki "halk destekleri" de olmasa ne yapacaklardı doğrusu merak ediyoruz. Duruşma salonunda, papagan gibi durmadan tekrarladıkları "görmedik", "yakalamadık", "halk yakaladı" senaryolarını bile doğru dürtüst ezberleyemeyen polisler, hakimli bile sinirlendirmeyi başarmışlardı. Bir tanisiyle hakim alay ediyordu:

"Halk yakaladı da tutanağı niye onlara tuttumadınız!..."

İstanbul ÖZGÜR-DER kapatıldı

"Her yerde siz varsınız"

TAYAD 23 Şubat 1986'da kuruldu, 10 Aralık 1990'da İnsan Hakları Haftası'nda kapatıldı.

ÖZGÜR-DER 8 Nisan 1991'de kuruldu, 14 Temmuz 1991'de oligarşiye kapatıldı.

TÜM ÖZGÜR-DER, 4 Aralık 1992'de kuruldu. 4 Mayıs'ta kapatıldı.

İSTANBUL ÖZGÜR-DER, 8 Ağustos'ta açıldı. Oligarşi artık daha da tahammülsüzdü. 20 Kasım'da kapatıldı.

20 Ekim akşamı ÖZGÜR-DER'e gelen polisler ÖZGÜR-DER'ileri böyle söylüyorlardı. İstanbul ÖZGÜR-DER aynı akşam kapatıldı.

Onlar için fazla söz gerek yok
Resimler hemen her şeyi anlatıyor. Onların özversini, kararlılığını, inancını...
Cuntanın ilk yıllarında başladı mücadele. Kesintisiz bugüne taşındı. Bir geleceğin adı oldular. Kayseri'den Malatya'ya, Bursa'dan Trabzon'a, Eskişehir'den İzmir'e, Ankara'dan Çukurova'ya ÖZGÜR-DER'iler, hak ve özgürlükler mücadelesinin yükünü omuzladılar. Ama altında ezilmediler. Ezilmedikleri, daha fazlalarını başardıkları için faşizmin şaşmşekillerini üzerlerine çektiler. Hiçbir demerçe ÖZGÜR-DER kadar sorun çikanılmadı ve hiçbir demek bu kadar kısa sürede, hızla, hiçbir elle tutulur gerçek gösterilmeden kapatılmadı.

Her ev bir ÖZGÜR-DER şubesi
İstanbul ÖZGÜR-DER'iler demerçin kapatıldığını günün ertesinde hak ve özgürlükler için mücadeleyi sürdürecektik, iktidarı kırk savaşın karşısına dikilebilecek yeni bir demerçin kuruluş çalışmalarını başlattılar. Ama onlar bununla yetinmiyorlar. Her şehit ailesinin, her tutuk ailesinin evi ÖZGÜR-DER'in şubesi haline getirildiğinde kapama kararlarının hiçbir hükmü kalmayacak. Onlar ÖZGÜR-DER'i kapatmaya faşizmin gücü yetmeyecektir. Faşizm halkın evlatlarını gözaltında kaybetmekte, işkencede sakat bırakıp katletmekte, infaz etiketle yasinin yakasına yapışacak, kapısına dayanacak ÖZGÜR-DER'iler olacaktır.*

Almanya'da Özgür Halklar Komitesi basıldı

Burjuvazinin yasası keyfilik

"...Merkez büromuza gelen polisler içinde bulunan şahısları kelepceleyerek götürmüşler. Kıpçıyıcılar keyfilik sayıp 12'ye kadar bir biçimde etrafı döğmüşler ve eşyaları tahrip etmişlerdir. Yasal derse ve gazete ayrımlarına el koymuşlar ve götürmüşlerdir."

Burası Almanya Özgür Halklar Komitesi 2 Kasım'da düzenlenen basın toplantısı.

Özgür Halklar Komitesi tarafından yapılan açıklamada, "Alman hükümeti ve polisleri kırk, faşist saldırıları sessiz kalırken komitimiz gibi anti-faşist, halkları kardeşliği savunan,

Türkiye ve dünyanın her yamındaki insan hakları ihallerine karşı tavır koyup, teşhisi yönünde çalışan bir kuruluşa saldırısı korkunç bir Alman polisi bu tavırıyla Neo-Nazilere cesaret vermektedir. Yarı polis eşliğinde Neo-Nazi faşistlerin saldırıya geçmesini kim garanti verebilir ki" sorusu gündeme getirildi.

Evet, bu yerinde bir sorudur. "Garanti" halkların, tüm emekçi kesimlerin birlikte mücadelesi, hak ve özgürlükler konusundaki dayanışmalarıdır.*

Kayıplar sorunu
Avrupa kamuoyunun gündeminde

Kayıplar sorunu hem ülke hem dünya kamuoyunun gündeminde girdi. Kayıplar denilince artık akla sadece Şili, Arjantin gibi Latin Amerika ülkeleri gelmiyor. Türkiye de kayıplar ülkesi olarak bunlarla birlikte anılıyor.

Avrupa kamuoyu emperyalisti başını "Türkiye demokratikleşme konusunda iyi yolculuk" yorumlarıyla besleniyor. Ama halan muhalefeti bu sansür durumunda gedikler açıyor.

Oligarşi ülkemizde yaşanan baskı ve terörün Avrupa kamuoyuna yansımada her zaman rahatsız oldu, bunu engellemek için gelen heyetleri gözaltına alarak yıldırmaya çalıştı. Ancak Avrupa'nın demokratları, insan hakları savunucuları bu engellemelere karşın enternasyonal dayanışmanın gereklerini yerine getirmeye çalışarak ülkelerinde Türkiye gerçeğinin öğrenilmesi için ellerinden geleni yaptılar. Bizati ülkemize gelecek olayları yerinde izlediler. Armutlu halikun direnişine, kayıpların anılarını öfkelere tank oldular. Türkiye gerçeğini yaşadıkları gibi Avrupa'ya ve dünyaya taşımaktan hakkı olarak gurur duyular.

PDS Heyeti: "Onlara Büyük Saygı Duyuyoruz"

8-14 Kasım tarihleri arasında İstanbul ve Ankara'da kalan PDS heyeti Al-

manya'ya dönüşlerinden sonra 17 Kasım'da bir basın toplantısı düzenledi. Berlin Parlamento'su Başmısı Milletvekili Michael Czemiel ile PDS Gençlik Kuruluşu Temsilcisi Olat Gosewicz'in katıldığı basın toplantısında kayıplarla ilgili olarak hazırlanmış fotoğalları bir dosya ve heyetin getirdiği çeşitli fotoğalları sergiledi.

Cuzlekk ve Gosewicz, Türkiye'de her geçen gün şiddetlenecek süren insan haklarına yönelik saldırıları kamuoklarını ve 'büyle bir heyet çalışmaya bu saldırıları Almanya'da kamuoyuna duyurmaya amaçladıklarını' vurgulayarak İstanbul'da bulundukları ikinci gün ÖZGÜR-DER'den gelen talep üzerine programlarını değiştirip Ankara'daki kayıplarını ziyaret ettilerini, "tüm terör ve baskıların rağmen büyle bir kararlılıkla davalarına sahip çıkan ve yılmadan mücadele eden bilen ailelere, destekçilerine ve genelde Türkiye'de demircilerle hayran kaldıklarını ve onlara büyük saygı duyduklarını belirttiler.

Heyet üyeleri basındaki duyarsızlığı, Türkiye ile Kürdistan'da yaşananlardan Alman yönetiminin de sorulmasının bir sonucu olduğunu belirtirken "Türkiye'deki mücadelenin sesine Avrupa ve Alman kamuoyuna seslenmek" dedi.

Devlet terörüne karşı imza kampanyası

Devlet terörüne karşı Türkiye çapında yaygın bir imza kampanyası başlatıldı.

Anadolü'nün birçok ilinde, demokratik kitle örgütlerinde, sokaklarda, gecekunda mahallelerinde, üniversitelerde, hışelerde, insanların ellerinde imza metimleri doluyor.

İstanbul'da ÖZGÜR-DER'li aileler ilgili herkesi duymuyor, duyuları olan herkesin istama topluyor, konuşuyor, iktidarı infaz-imha politikalarını teşhir ediyorlar.

"Baskı ve Katliamlara Karşı Mücadele Birliği" adıyla metni sunan ÖZGÜR-DER, YDKD, İstisiz Demerçi, Ülusal Demerçiler Kürd Kadın Demerçi, Tüm Sağış-Sen ve Te-kış Der ve bu kampanyayı destekledi. İmza dan birlerce insan

uluslararası kurum ve kuruluşlara şöyle sesleniyor: "Türkiye ve Kürdistan'da devlet terörü, işkence, yargısız infazlar, faili meçhul cinayetler, katliamlar ve gidecek yolumuzla gıozulu kamyapımla devam ediyor. Tüm bu insanlık dışı uygulamaları 'terörü önlemek' diyecek sradatlatın-lip toplama egemen kilyemaya, topyekün savay ad altında toplumsal muhalefet sürdürmeye çalışılıyor.

Latin Amerika'nın cunta uygulamaları ülkemizde sivil iktidarlara sürdürüldüyor. Biz işkenceyi, yargısız infazları, faili meçhul cinayetleri, katliamları ve kayıpları protesto ediyoruz. Tüm bu insanlık dışı uygulamaların takipsizi olacağız, izin veremeyeceğiz.*"

Avrupa kamuoyu ülkemizi burjuva basından değil bizden dinliyor

Avrupa kamuoyuna Türkiye gerçeğini taşıyoruz

ÖZGÜR-DER kurucularından gazetecinin sahibi Gülsen Şeyen ve Avukat Ümrün Gür'nün Avrupa'da yürüttükleri insan hakları ihallerine ilişkin çalışmaları ilk adımla Avrupa Parlamentosu bünyesinde gerçekleştirildi.

17 Kasım'da Avrupa parlamentosunda yer alan tüm ülkelerin Yeşiller Partisi milletvekillerinin grup toplantısına katılan Gülsen Şeyen ve Ümrün Gür konuşmaları Türkiye'nin gündel tablosunu çizdiler. Çözükleri işkence, yargısız infazlar, faili meçhul cinayetler, gözaltında kayıplarla ilgili bir tabloydu. Parlamentolere bu tabloyu gösterdirmenin mücadelesini anlatılar.

18 Kasım'da düzenlenen basın toplantısına İnsan Hakları Komisyunu Gökkuşay Grubu, Sosyalist Grup, Avrupa Birleşik Solu adında katılan konuşmacıların ÖZGÜR-DER'e sundukları destek, oluşturan duyarlılığın gösterdiği oldu. Gülsen Şeyen baskıya yaptığı konuşmada Alman Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan Madam Dury raporunun anlatıldığı tersine Türkiye'deki hükümetin "demokratikleşme"sinin asker ve polis gıdericilerine engellenildiğini değil ancak işbirliğinden sık edilebilecek birerler tüm Avrupa kamuoyunu Türkiye'de gidecek ardan baskılara yetki demeye çağırıyor.*

Faşizm yakıyor, yıkıyor, on-on bir yoldaşımızı birden katlediyor. Öyleyse biz de gözümüzü kırpmadan, hiçbir bilinç fanalısına ve hiçbir tereddüde yer vermeden faşizmin anlayacağı dilden cevap vermeli, görevlerimizi başarma hırsı ve kararlılığıyla yanıp tutuşmalıyız. Düşman açık hedef durumdur, silahımız da asla tutuk olmamalıdır.

Savaşı yaygınlaştırmaya hazır olalım

Aşağıdaki yazı DEVRİMCİ SOL dergisinin 6. sayısından alınmıştır.

Silah silah yapan, ne amaçla, kime karşı kullanıldığını. Bizim silahlara, işkenceci katillerle, düm teline, MIT ve kontingentli seferberler, tekelci asialara, yoksul toprak sahiplerine, tefecilere, sivil faşist sürülerle, ölümceci emperyalist kişi ve kuruluşlara karşıdır. Ve bu düşmanlara karşı, her aracı bir silaha dönüştürme perspektifile hareket ediyoruz.

İnancın en büyük silah olduğu; gücün ve silahın sesinin diğer sesleri bastırıyor; süreklî ve dişe dişe bir irade savarmıyla bizzatın müzmin bir savaş sürecine girmiş bulunuyoruz ve bu savaşta haklı olan; emel, paylaşmayı, adaleti, sevgi, dostluk, ahlak, namus, vefa gibi insani erdemleri biz temsil ediyoruz. Biz haklı, halkın içindeyiz.

Faşizmin devrimi mücadeleyi ve halkın iradesini bastırmak için her aracı, her tekniği, eline geçen her fırsatı kullandığı bugünkü koşullarda biz DEVRİMCİ SOL'dan başka ve örgütlü halkın, silah bulma ve bir zorluk ve sıkıntıya olamaz, olmalıdır. **Yerine göre taş, sopa, il, topak, kam, demir çubuk, kaynar su... her şey silahtır. Önemli olan yüreğimizin teteli çekmeye hazır olmasıdır.**

Bu konuda her şeyimiz, yetkin silahlarımız da var; yeterli sayılabilecek olanlara sahibiz. Ve en önemlisi inancımız, insan gücümüz var. Devrimi daha fazla düşüncem, savaşın sorunlarına kafa vurma, ileriye görüş yeti hedefler saptama, düşmana karşı güçlü olmak gerekiyor. Korkuyu ve tereddüdü her koşulda yenmek ve daha cüretli davranmak yeni atılımlar için zorunludur.

Şehit düşen yoldaşlarımızın, önderlerimizin gösterdikleri gibi yiğitlik, korkusuzluk, kahramanlık bundan böyle de bizimle olmalıdır.

Savaşın ciddiyeti ve düşmanın durumu ortadadır. Ekonomik ve siyasal istikrarsızlığın batıdaki, önüne koyduğu hiçbir programı yerine getiremeyecek, en belki talepler karşısında bile tüklenen, en sıradan muhalefette "terör ve kıskırma" edebiyatına salıncak kadar panikle düşen oligarşi, cerasizliği yaşımaktadır. Bu gerçek, yaklaşık bir yılın sürede Demirel hükümetini de tüketmiştir. Bu durumda yeni taktikler geliştirilme ve süreci derinleştirilme tamamen bize bağlıdır. Ekonomik, siyasi, askeri, teknik vs. alanlarda çok çabı zayıf yani bulunan düşmanın özellikle bu alanlara vurma gelişimini önünü açmaktır.

Bugün koalisyon hükümetinin zavalılığı, cerasizliği de boyundur. Rejim hiçbir yerden diki tutamırsa, halka verilen hiçbir söz yerine getiremez. Önder yol-

daşlarımız, savaş planlarımızı, taraftarlarımız, halktan insanları katletmeleri, Türk halkına karşı soykırma başvuramaları başvurazlıklarını ödermek, korku ve panik içerisinde "güvenlik için" ilerleye dönük bu kadar yatırımla, bu kadar önem" türünden tartışmalar MGK, Emniyet Müdürlüğü ve bürokrasiyi basıncı değişimden gündemi halkın gelimsir.

Halkın adaletinden kaçmak için "yeni yeni" yeni kimlik" gibi önderlerden sonra, artık üst düzey bürokratlara, yüksek rütbeli subaylara ve her meslekten halk düşmanına "evlerine çekil yelekle girip çıkmaları, sık sık telefon numaraları denetimleri, hafızları belki gülerimden eyerinde değil, başkanı bir ale efendide kalmaları" gibi muhatbın köşük düşünceyi tavsiyeleri bulunmaktadırlar.

Devrimci mücadele bugünden onlara dünyayı zindan etmiştir. Ve bu çok değil, düşmana yerinde biriken yüz onuncu sonucudur. Daha şimdiden özel kurmalı yerleşim merkezlerine çekilme hareketi harekatinde olanlar, bu gettoları kuşatmıştırmaz ne yapacaklar?

Adımlarımız, silahlı gelişimi sürekli kılmak, yeni ve daha ileri olanları gerçekleştirmek, düşmana fırsat vermeden darbe üzerine darbe vurma için hazırlanıyor. Tam da bu noktada siyasi olduğu kadar güncel programlar oluşturup uygulamasına, kısaca nefes almısına fırsat veremeycek bir atılımla çıkaldır saldırın üzerine saldırı düzenleneycek, yeni atılımlar gerçekleştirecek bir ruh haline sahip olacağız.

Düşman bir yoldaşımızı mı katletti; her yitirdiğimiz savaşçıya karşılık üç, beş on, daha fazla halk düşmanı cezalandıracağız. Düşman örgütünü bulundurmaz bir mevziye mi saldırdı; mahallelerde, gecekonduarda, fabrikalarda, köylerde, okullarda her yerde gerilla ve milyarder düşman gücüne karşı onlarca, yüzlerce büyük/küçük saldırı düzenlenmelidir. Devrimci savası ancak bu şekilde geliştirilebilir.

Bunun için savaşım, şehirlerde sokakların denetimini elinde bulundurmak, şehir merkezlerinde doğru genişleyip düşmanı buralara sıkıştırmak, kırılarda ise gerilla savası yürütmek ve tüm alanlarda kitlelerle kaynaşmak zorundadır. Bugün gerilla savası yaygınlaştırmak, kırılarda eylemliliye düşürmek ve kalıcılaşmak, şehir ve kırsal gerilla ordu ve birlikleri, kader uzak olmaktadır. Her yerden ilerletmek ve giderek halk kitlelerini daha yaygın bir biçimde silahlı savası için sokmak göreviyle yükümlüdür.

Gerilla, milis ve halk komiteleri gibi örgütlenmelerinde harekettirlik, üretkenlik, yeni insan ve olanaklar kazandırmı durumdur. Faşizme köklü çelişkileri

olan ve bunu düz sınırlar içerisinde çözümlen işi, emmur, yoksul köylülük, küçük üretici, geçeköndü halkı, öğrenci gençlik ve aydınların tüm halkımıza DEVRİMCİ SOL'un içinde yer alabilecekler çok yönlü bir savası örgütünü bizzat pratikte göstermek ve bir kez savası katliklarında yalnız kalmayacakları güvenini vermek; mümkün olduğunda tüm tereddütleri gidermek, gerekli olan her düzeyde örgütlenme beceri ve ırnekliliği göstermek durumdur. Devrimci savasının gelişimi buna bağlıdır.

Artık şehir gerillamız; savas planımız, teknik olanaklarımız ve eylemlerimiz itibarıyla her yönden yetkinleşti yaygınlaştırmalı, önderimize daha büyük siyasal ve askeri hedeflere koymalı, savası bütünüyle adapte olmalı, savası bütünleşmeli. Savas planlarımız, bugün bütün işleri, her türlü işleme ve düzme işleri, halk eylemlerine yönlendirmeli. İstihbarat, silah elde etme, düşmana darbe vurma, yeni insanları yetiştirmek savas planımızın asli görevidir.

Tembellilik ve korkaklığın savasçılıkla bir ilişki olamaz. Savas planlarımız her eylemlerinde başanlı adınımları, halkı kazanmanın heyecanını duymalıdır. Bunun için savasın ciddiyetini benimsenmeli, hızla yeni koşullara uymalı; 24 saatlını ve her şeyimizi savasa göre düzenlemeliyiz. Bu olmadan yarattıkları, halkın gönlünü ve bilincini fethetme ve düşmanın nezdinde istenilen düzeyde siyasi sonuçlar elde edilemez.

Bugün düşmanı yıldırmak, teslim almak için, biz DEVRİMCİ SOL'dan daha kazanma mücadeleye seferber etmek için kitlelere yönelik politikalar geliştireceğiz. Faşizm yanlı, dolan, katliam her yola başvuru; Türk ve Türk halkının birbirine düşman etmeye çalışıyor, açtıkları silahlı faşistlerin sırtını okuyor. Ama sadece çıplak zorla ayakta kalamayacağı biliyor. Öküzmede çelişkiler o denli yoğun, insanlarımızı memnuniyetli, adalet, özgürlük, sosyal refah özlümü o kadar belirgin ki, faşizm bunları dikkate almadan yapaadığını demagojilerle halkın umudu olmaya çalışıyor, ama beceremiyor.

Bu koşullarda bizlere düğün görevi, kitlelere düşmanı gerçeğe yüzüne tanıtmaktır.

İşkence yapacak evlatlarını katlederekli ezaldiranında halkın vıdancının rahattamayaacağı, işkencecileri, rüşvetçileri, vurguncuları koruyan, öüne gelen halk evladına tutuklama kararı veren savcıların asla adedi duyusuna sahip olamayacakları anlamalıyız. İşçi-mezur derişlerinde işveren çıkarları için çok sallayan, silahlı çetne, üniversitelere karakol kurup çocuklarını eziyet eden polislerin emekçilere, halka ne denli yabancılığı düşmanları olduklarını; bir göz geçeköndü yılmak için geceyarısı mahalleleri basanları, alle ve yusa sıcaklığı anlayamayacak kadar sadist ve sadistlik, kader uzak olduklarını kavrayabilmeliyiz. Ördünce, özal tının Kurdistan'da vatan-milî için değil, bir avuç işbirlikçi ve yabancu gücün çıkarları için bulundugunu, genç-yaslı, coluk-cocuk kateden her gün üç-beş-on insanımı caddelerinde, koruculuğun onursuzluk, namussuzluk ve kendi halkına ihanet etmiş olduğunu en geniş şekilde, en anl-

şılır bir dille anlatmak... en önemlisi de gerekçesizdirğün eylemleri bütün bunlara karşı halkın duyduğu öfkeyi açpa çıkartmayı amaçlamalıyız. Kitlelere daha fazla kaynaşmak; onbinlerce öl, göz, kulak ve silah olmak, onlara bütünleşmezi daha nitelikli ve yaygın örgütlenmelerle köklü, kalıcı siyasal biçimler vermek durumdur.

Her önemli siyasi gelişmeyi kitlelere götürmeli, örgütlü tepkileri açpa çıkarak, bugünkü aşamada milis ve halk komitelerine gerekten katılım ve

canlılığı mutlaka kazandırmalıyız.

Milislerimizin silah silahlımlarından yeni katliamları sağlanmasına; eğitim, her türlü teknik araç ve olanakların yaratılmasına kendiliğinden ağıni kurmalarına kadar gelişmesi ve yaygınlaşması gerekiyor. Tüm savas planlarımız ve taraftarlarımızı kaybetmeden rehavete kaplımdan bu bilimsel işlere sarılmalıdır. Her alanda milis örgütlenmemizi yaratmak ve ayaklarını üzerine oturtmak, kalıcılaşmak en acil görevlerdir.

Halkımızın düzene duyduğu tepki çok açıktır, işbirlikçilik, uşak ruhuluk, dostuna kazık atma vb. bunların aşması yavaş yavaş halkın tarafında sevimiz. Ve her türlü küçük kaygıları onlarla birlikte, kendisine verilene alan bir halka sahibiz. Bu nedenle vereceğimiz hiçbir emek boş gitmeyecek, emekçi kitlelerin, yeni insanları elinde düşmana karşı bir silah olacaktır. **Cesaret silahına halkta mutlaka kazandırmalıyız.**

Eyletici olanlar-yüzlerce milisimiz olmalıdır. Ancak milislerimize gerek işlevi bunun da ötesinde, halkın korkusunu yenmesini sağlayarak, onun faşizme karşı tepkisini eylemlere dökmek, halka cesaret silahını kazandırmaktır. Halk sevgisi halkın olumlu özellikleridir görüş, onu düşmana karşı atılmalı bir göz haline getirmeli, onurlandırmakla somutlanabilir.

Görevlerimiz ne denli hızlı başarılacak, savası ve devrimi siddetli o denli yavaş, kitlelere özgürlük ve adalet silahını kullanmanın onur ve heyecanının doğrudan yatacağıdır. Ve düşmanımızın kabızına geçeceğe dönuşecek. Bugün "Konusan Türkiye", "İnsan hakları" gibi demagojileri yarıda bırakarak zorunda kalkan "vatan-milî" terör" edebiyatı, MC politikaları ve Türkiye'de ter kuramayacak. Devrimi öfkeye her yerde halk düşmanlarını bulacaktır. Hırpın onlem olan halkın adaletinden kurtarmaz.

Faşizm yakıyor, yıkıyor, on-on bir yoldaşımızı birden katlediyor. Öyleyse biz de gözümüzü kırpmadan, hiçbir bilinç fanalısına ve hiçbir tereddüde yer vermeden faşizmin anlayacağı dilden cevap vermeli, görevlerimizi başarma hırsı ve kararlılığıyla yanıp tutuşmalıyız. Düşman açık hedef durumdur, silahımız da asla tutuk olmamalıdır.

Devrimi; yerine getirdiğimiz görevlerde, halk ve yaşam tarzımızda, örgütlenmemiz, ödevlerimizde, her devrimci eylemde ve devrim gerektiren her şeyde meyvecek ödevlerimizde yaşatmalıyız. Mücadele her şeyiyle kendini savas verecek insanları ister.*

GELECEK; ÖZGÜRLÜK, ADALET VE SOSYALİZM İÇİN SAVAŞALIMIZDIR!

Pusul

Çalışma yaşamına ilişkin düzenlemeleri Meclis geri çevirmeye kalkınca Moğultay rol yaptı:

"İstifa ederim"

"Çift ile koyun, kalanı oyun"
İktidara gelmeden önce, her tarafı toz dumana katmışlardı. Onlar "sosyal demokratlar"... işçiyi, memura, emekçiye, en çok ve en iyi hakkı onlar verirdi. Az ve öz değil, çok ve boş konuşurlar. Memurlara örgütlenme hakkı verilmesinden, çalışma yaşamını emekçiler lehine düzenleceklerinden, sosyal ve siyasal hakları sağlayacaklarına kadar pek çok şey söylediler. Hatta işsizlere işsizlik sigortası yapacaklarını bile söylediler. İşsizliğin kol gezdiği, emekçi halkın yarınının olmadığı bir ülkede, bu vaatler hiç de yabancılara atılacak cinsten değildi. İktidara geldiklerinde de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının da alınca, "oy sahipleri" umutlandılar. Ne de olsa "Çalışma şartlarını İLO standartlarına uygun hale getireceğiz" diyen "sosyal demokrat" Mehmet Moğultay bu bakanlığın koluna kurulumtu.

Çalışma yaşamına ilişkin yaptığı düzenlemeler Medist'e takılınca, Moğultay "hop oturup hop kalktı". Hükümetin koalisyon protokolünde yer alan bu hükümlerin Meclis'ten geçmesini tehlikeye başlatacağınca "çok sinirlendi". Adeta ateş püskürdü. Hatta

daha da ileri giderek, bu tasarrufla Medist'in geçmemesi halinde "İstifa ederim" bile söyledi. Şimdi daha önce memurlara "Şiş sendikayı kurun tabeyi ben kakağacağım" deyip, sonra da işine gelmeyince "Türkiye'de 1.5 milyon memur var, memur sendikaları ise 100.000 kişi" diyen kendisi değilmişesine gövde gösterisi yapmaya kalktı.

İLO standartları ne getiriyor?

İLO sözleşmeleri genel olarak memurlara sendikalaşma hakkı ile iş güvencesi konularını kapsıyor. Bu sözleşmeler içinde en önemlilerini kamu görevlilerine örgütlenme hakkı tanıyan 67 ve 151 sayılı sözleşmeler ile, işçilerin hakları için çıkarılması konusunu yasal güvenceye bağlayan 153 sayılı sözleşme oluşturuyor. Diğer 135, 59, 142 ve 144 sayılı İLO sözleşmeleri de işçi temsilcilerinin korunması, sanayiye çalışan çocuklar ve mesleki eğitim konularını ilgilendiriyor. Diğer maddeler ise benzer ve bunlara bağlı bir şekilde, çalışma yaşamına ilişkin değişik düzenlemeleri öngörüyor. Aslında her şey bir oyundan farklı değil. Bakan, demokrasinin oynun-

daki papazı, tekelci burjuvazi ve diğerleri ise celtalı oynuyor. Yeri geldiklerinde "liberal" ve işçi hamisi görünmeye çalışan, "demokratlaşma" işi programlar çıkartıp araştırmaları yaptırın, raporları hazırlayın, en sevimi ve sempatik haliyle kamuoyu karşısına çıkarın tekelci burjuvazi, çıkarlarına zarar gelebileceğini gördüğünde en muhafazakar ve en acımasız tavı takınıyor. Daha geçen hafta kamuoyuna sunduğu "21. Yüzyıla Doğru Türkiye: Geleceğe Doğru Bir Atılım Stratejisi" isimli bir raporda "Avrupa ülkeleri düzeyine gelmekten", "işçi haklarından" söz eden TUSİAD, sıra emekçi halkın emeği karşılığı

masına gelene yan çiziyor.

"Biz kırk kişiyle, birbirimizi"

Bu düzenlemeler Meclis'te yeniden geldi. Yine herkes oy kayıştıracı ucuından kıyısından emekçilerin yanında göçkürdü işçi yapıp bari düzenlemelere pek gönlü ek veremese de istemeye istemeye yastıya parmağını kaldırdı. İstisnai ilk işi biraz sürmüncemede bir rakınca da Moğultay "İstifa ederim" rolüne

başvurdu. İşte kamuoyundaki "kızılca kıyametin de nedeni buydu. Ancak, İLO standartlarının uygulanması da işi çok değişimciyecek. Nitekim söz konusu düzenlemeler Mecliste biraz oyalandıktan sonra onaylandı. Şimdi değişen ne olacak?... Herkes emeğinin karşılığını mı almaya başlayacak, yoksa emekçi ülkede söz ve karar sahibi mi olacak?... Elbette hiçbir olmayacak. Bu ülkede daha önce de Paris Anlaşmalarını imzalamış, "seffaklıktan", "yasakların yasaklanmasından", "demokratlaşmadan" söz edilmiştir. Hangi biri gerçekleşti?... İşçilere sözleşmelerine imza atırlar bunu kendilerine daha fazla işçeneye gerekeceği yaptılar. AGİK'te Paris Şartına onay verilerken, bunları gözden geçirirken insan hak ve özgürlüklerine kalkın yapıyorlar. Şimdi İLO standartlarının kabul edilen sözleşmeleri de sonuçta bu nu uygulatacak bir güç karşılıklarına kurulmazsa, kağıt üzerinde kalacak ve keyfi uygulamaları kalacak olacaktır.

Bir ülkenin zenginliklerinin devletinin elinde olduğu her durumda gibi, bu- rada da devletin kimin elinde olduğunu düşünmek, neyin olup neyin olmayacağını bilmek için yeterli oluyor..."

"Ekmekle oynayanın ekmeğiyle oynanır"

Zamlı ekmeğin tüketiminin boğazına dikiliyor-Bir ekmeğin iki bin lira oldu. Ekmeğin zammını açıklayan Çiller'in ise özünü kabahatinden büyük: "En çok zammı ekmeğe yaptık." İki bin lira olarak belirlenen ekmeğin fiyatına rağmen, yir altı telerli büyük devlet talehlerinde bu fiyatı 800 liradan altına kadar düşürebiliriz.

Ekmeğin zammı tüccarların ve fırın telerlerinin ekmeğine yağ sürdü - 1989'da ANAP'ın getirdiği bir düzenlemeye İL

Koordinasyon Kurulu'nda Belediye, fırıncılar, işçi sendikası ve valilik temsilcileri tarafından belirlenen ekmeğin fiyatları, yeni sisteme esnaf ve sanatkar odalarına belirleniyor. Belediye ise belirlenen fiyatlara ancak itiraz edebilir. Bu itirazlar da, esnaf odaları birliği başkanı, İTO adına fırın sahipleri sendikası başkanı ve valilik temsilcilerinden oluşan bir komisyon tarafından karara bağlanıyor. Emekçilerin ise bu yeni düzenleme itiraz hakkı yok. "Kadı ola davacı, muhsir (savcı) dahi şahit, ol mahkemem hükümete derler mi adalete..."

Buğday üreticisi nereden nereye-Pes peşe gelen ekmeğin zamları, her geçen gün biraz daha küçülen lokmaları daha da pahallılaştırırken, buğday üreticisinin ekmeğini de elinden alıyor. Buğday üreticisi 1979'da bir traktör alabilmek için 24 ton buğday satarken, 1985'te bu rakam 65 tona çıktı. Bugün ise üretici bir traktör alabilmek için 100 ton buğday satmak zorunda. İşte ekmeğin görünümüne yüzü bu. "Milletin efendisinin durumu işçiye acısı. "Telefonsuz köy kalmaması" ise, kır yoksullarının kaderini değiştirmiyor. *

"Enflasyonun nedeni psikolojik"

Ekonomi ruhsal bunalımda

□ Demirel'in "makul" düzeye inecek dediği enflasyon oranı, geçtiğimiz ay DiE'ye göre % 7.6, İTO'ya göre ise % 12.6 olarak açıklandı. Artık gider bırakılır her ay, bir öncekinin muma arıyor. Dün "Enflasyonu en kısa sürede düşürecek. Hiç kimsenin kuşkusuna olmasın, enflasyon inecek" diyen Demirel, bugün "Enflasyon bir canavar yavrusudur. Günde altı kilo et yer. Büyüdüğünde de evleta ve vereni yer" diyor. Enflasyonun bir gün kendi başını yiyeceğine bilmenin çaresizliği böyle murlandıran, iktidarın yalakaşık bir yıl irtikattan ardından yapılan resmi açıklamalarda, % 66.8 olduğu belirtilen enflasyon oranının, bugün % 100'lere yaklaştığını artık kimse saklamıyor.

□ 500 gün dolmadan iktidarın defterini düren enflasyon karşısında yapmadıkları çık-kartmayla da ihmal etmi-

yorlar. Biri, enflasyonun nedeninin "psikolojik" olduğunu keşfediyor, diğeri hiç olmadığının göstermek istersinice, "Enflasyon vatandaş için önemli değil" diyor. İşleri yoluna koymak için sure biçmekten vazgeçtiler. Durumu "makul" açıklamalarıyla kartmayla çalırlarsan, ekonominin sorumlu devlet bakanlığında bir "psikolog" atarlarsa şaşırmamak gerek. *

yor doları tırmamıştır. Demirel bu borç yükünün ağırlığı altında ülkenin nasıl ezildiğini açıkça ıtlar etmemektedir. Emperyalizmin bir değidi ki etmezlerken, kendi yığıldıkları borç yükünü halka tehdit aracı olarak kullanıyorlar. "Adam ya 60 milyon dolar borcunu de derse ne yaparız" diyen itkidarlardan emperyalizme bugün edmişliği tartışma götürmüyor. Bu ülkenin insanları emperyalizme bağımlılığın "suçu" olarak borçlu doğuyor, borçlu yaşıyor, borçlu ölüyor. Kişi başına döşenmiş miller süreli genişlemiş, 900 dolara altına inmiştir. Bu halıyla Avrupa'nın en yoksul ülkesi olması bir yana, neredeyse ağık sınırı olan iddialı Asya ve Afrika ülkelerine hızla yaklaşmaktadır.

Büyük teşviklere rağmen devletin ve özel kuruluşların nefesini yatırımları artırmamaktadır. Çalışan nüfusun dörtte biri işsizken, işten atılmalar tüm hızıyla sür-

tinde toparlayan örgütlü devrimci güç olmadan hiçbir ülkede, kriz ne kadar derin olursa olsun, halkı sarsarsa sarsın kanlanmamıştır.

Sürecin en belirgin özelliği, oligarşinin krizinin giderek derinleşmekte olduğudur. Bir bütün olarak ekonomik, siyasal ve sosyal tüm alanlarda tam bir çöküntüyü yaşayan oligarşinin girdiği bu kırmazdan kurtuluşu mümkün görülmemektedir. Cesiştir vitrin değidikliklerinden sonra erken genel seçime kadar yazılan pek çok reşede oligarşinin krizine çare bulamamıştır. Ardından bugünkü DYP-SHP koalisyön hükümeti de kısa zamanda halkta az da olsa var olan kredisini yitirmiştir. Bunu artık burjuva basını bile yazmaktadır. Demirel'in kendi partisinin yöneticileri, halk bidden heşare soruyor diyor feryat etmektedir. SHP bugünden seçimler yapılsa 4. parti bile olamayacak duruma

Savaş gereği kimsenin göz ardı edemeyeceği noktaya geldi. Bugün iç savaşın açıkça yaşandığını kabul edildiği Bosna-Hersek'te bile bu yoğunlukta

bir savaş yaşanmıyor. Savaş bütün sıklıklaıyla ülkenin kırsalında ve şehirlerinde kendini hissettiriyor. Savaşın içindedir. Kendisini adalet ve özgürlük aramaya vakfetmiş herkes savaşın bir tarafında yer alıyor. Özgürlükleri set oluşturanlar ve adaletsizlikleri üzerinde oturan savaşın diğer tarafını oluşturlar. Devrimci ve ulusal hareket bir taraftan giderek halkı da yanlarına alarak silahlı savaş geliştirirken, oligarşi partileriyle, parlamentosuyla, MGKS' ve kongreleriyle kirli savaşı büyütüyor. Giderek büyüyen ve halka yayılan bir savaş yaşanıyor. Savaş, ne kadar dışında kalmaya çalışırsa çalışsın sonuçta herkesi hızla safaltırıyor. Savaş gereği hissedilen herkesin de kendisini bu savaşa göre hazırlamak zorunda olduğu tartışmasızdır. Bunun için açık ve net olarak "Nasıl bir savaşın içindeyiz", "Savaş nedir?", "Savaşın genel özellikleri nelerdir?", "Bu ve benzeri sorulara açık, net cevaplar vermek gerektiği kadar, "nasıl bir düşmanla savaşıyoruz", "düşman nasıl bir savaş yürütüyor" sorularının cevabını da vermek gerektir.

Türkiye gibi bir ülkede devrim yapmak amacıyla yola çıkan bir siyasal örgütün içinde yer alıp, bu uğurda yaşamamıza da dahil her şeyimizi ortaya koyuyor, amacımıza, hedeflerimize mutlaka ulaşmak istiyorsak düşmanı iyi tanımalıyız. Düşmanın politikalarını taktiklerini, dayandığı güçleri, her şeyiyle lanavşan bir hareketi savaş kazanması. Kazanamız ilk koluşu düşmanı tanımaktır.

Karşımızdaki güç emperyalizm ve işbirlikçi oligarşidir. Emperyalizmin destedi olmadan "yerli" oligarşi ayakta duramaz. Emperyalizmsiz yaşayamaz. Her zaman ona muhtaç ve eline bakan bir oligarşiye sahiptir. Emperyalizm böyle bir olgu olarak ülkemizin üzerinde egemenliği sahip olduktan sonra düşmanı sadece içeride aramak yanlışır. Yeni-sömürge ülkelerde "çesel" bir olgu haline gelen emperyalizm, düşmanımızın en büyük dayanağıdır. Bu emperyalizmin tüm militarişt güçleri kendisine benzemize ve istediğini yaptıracağı noktaya gelmesini anlamamla geliyor. Emperyalizmin egemenliğini gücü, militarişt güçleri her yünden kendisine bağlamasından ve çıkarlarına dokunana en sert tavır takınmasından geliyor.

Faşizmin halka karşı yürüttüğü bu savagta ona güç ve destek veren 1 milyon lük ordu ve polis gücü, istihbaratı, zekâ, tmi, yılların alışkanlıkları ve bunlarla be-

Silahlarımızı emp "yerli" oligarşiye

tünleşmiş dış destekleri vardır. CIA'nın fideleklerinde yetişen ve onun kendi dolarlarıyla beslenen kontregeneralı vardır. Bugün düşmanımız içte siyasal açmazları itibarıyla alabildiğince güçsüz olmasına karşın, Türkiye halklarına emperyalizmin gücü olarak saldımaktadır. Ve itkidarı kan dökerek ayakta tutmaktadır. Biz sadece oligarşinin bu güdülerine değil, bu güdüler her türlü destegi sunan emperyalizme de savaşıyoruz. Emperyalizmle birlikte "yerli" oligarşi baş düşmanımızdır. Savaşımız bunlara karşıdır. Emperyalizmle giren ekonomik, askerî, siyasî ilişkiler düşmanın "güçlü" ve güçsüz yanlarına bir arada kaynaklık etmektedir. Her şeyiyle emperyalizme bağımlı olan oligarşi, bağımsız politikaları uygulamadığını neyi yapacağına çoğu zaman kendisi karar verememektedir. Ve sürekli bocalamaktadır. Politikalarını emperyalizme göre çizmek ve ona göre adim atmak zorundadır. Tarihşel ve siyasal haksızlık ve çürümeyle birlikte emperyalizme göre hareket etmek, kendi başına hareket edememek zayıf yanını oluşturlar.

Ülkemizde egemen olan yeni-sömürgeçlik ilişkileri, emperyalizmin çarpıklığını her yönüyle yansıtmakta, ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel tüm alanlarda kriz ve istikrarsızlıklara yol açmakta, devletin bocalamaktadır. Politikalarını emperyalizme göre çizmek ve ona göre adim atmak zorundadır. Tarihşel ve siyasal haksızlık ve çürümeyle birlikte emperyalizme göre hareket etmek, kendi başına hareket edememek zayıf yanını oluşturlar.

Ülkemizde egemen olan yeni-sömürgeçlik ilişkileri, emperyalizmin çarpıklığını her yönüyle yansıtmakta, ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel tüm alanlarda kriz ve istikrarsızlıklara yol açmakta, devletin faşist karakterini, baskı ve katliamların sürekliliğini, oligarşi içi didişmeleri, hükümet bunalımlarını, meşruyet sıkıntılarını hep bu gerçeklik belirlemektedir.

mektedir. "İş güvencesi sağlayacağız", "işçilerin atılmalanına son vereceğiz" diyerek itkidar olan koalisyön hükümetinin birinci yılında işçiler atılan işçi sayısı 100 bin bulmuştur.

Kimilerinin düğünlerde milyarlar harcayıp, dolarlar üzerinde dans ettiki, kitlelerinin de yoksulluktan organları satıyor birer ülkedir Türkiye...

Marksiist-Leniniştir açısından sorun, mevcut istikrarsızlık, krizin devrim yarımadına daha fazla nasıl derinleştirileceğinin yöntemlerinin bulunmasıdır. Sürgün devam eden istikrarsızlık düzeni ne kadar sarsacak düzeye ulaşırsa ulaşsın şayet iradi, örgütlü bir mücadele söz konusu değilde, düğünce tehdit etmeyecektir. Düşman cephesi sarsıntı geçirirse de bu geçici olacak, her defasında bir süre sonra kendisine çökünere verebilecektir. Ve mevcut kriz sürecine, yerinde ve zamanında, uygun araçlarla müdahale edilmediğinde kazançlı çıkacak taraf düşman olacaktır. Krizin derinleşmesi kediğinden düzünü çokuşe götürmeyeceği kriz, krizi derinleşme yönünde devrimci müdahale olmasa iddialı almak mümkün değildir. Krizi derinleştirerek ve kriz yükü altında ezilen halkı burjuva al-

gelmıştır. Demirel'in yalan ve demagojileri kamuoyunun alay konusudur. 1 Kasım seçimine halkın katılması oranının % 50'yi ancak geçmesi bile, hem itkidarın inandıcılığını yitirdiği, hem de halkın seçimlerden fazla bir şey beklemeyeceğini gösteriyor. MGK toplantısına askeri kâğıtlarıyla "bizim işi asker sivil ayrılmıyorktu" diyerek ilkerin MGKN'ın elinde olduğunu ıtlar etmek zorunda kalan Genelkurmay başkanı'nın devlet protokolünde kati yerinin değitirilmesine şiddetle muhalefet eden Demirel'in kendisidir. Ve Genelkurmayla ters düşmeşek için özel gayret sarfetmektedir. Bu ülkeyi parti, parlamento, hükümetler değil MGK yönetiyor. Bu kurumlar MGK kararlarına hayatiyet kazandırmıyor.

Demirel'e "demokratik" rolünü unutturan bu gelişme, oligarşinin krizine çözüm bulamamızın sıkıntılarını. Terörün, katliamların, sokak infazlarının artması, her şeyin neredeyse çığırından çıkması bu yöndedir. Bu katliamların diğer ortası SHP'dir. Çünkü itkidar katilimeler için oligarşi onlara başka bir yol bırakma-

miştir. Demirel, Özal'a olan çelişkilerini onca ilah söyleyerek çıktığı Çankaya'da ilk günden unutmaya çalışmış, Özal'a bugünlerde Demirel ile hiçbir sıkıntısının olmadığını söylemeye başlamıştır. Kısa- ca, asker-sivil bütün devlet kademelerine hakim olan "Teröre Karşı Milli Mutabakat" politikasıdır. Birbirlerine karşı her şeyi söyleyebilirler de, iş devrimi ve ulusal mücadeleye gelince aralarından su sızıyor. Hepsinin ortak çıkan düzenin ve devletin bekasıdır ve bunun için her şeyi bırakıp birbiriyle yapıyor. Hepsinin sayısında hepsine yön veren ve politika dayatan sonuçta MGK'dır.

Diğer taraftan Demirel-Özal gibi devleti temsil eden en yüksek iki kurumun başındaki çatışma esasında sadece bir karıyer çatışması değil, oligarşi içi çelişkinin dışı varurudur. DYP-SHP koalisyon hükümetinin her tikanıldığı noktada

çemberini kıran, gittikçe politize olan ve iktidara yönelik eylemlilikleri ve Kürt halkının ulusal mücadelesi karşısında halka verebileceği hiçbir şey kalmadığı için çözüm de üretmeyen oligarşi, artık geleceğinden daha fazla endişe duyar hale gelmiştir. Sovyetizm ve milliyetçilikte deride salınması ve halkı bölmekten ve birbirine düşürerek hedef şaşırtmaya çalışmaktan başka çare bulamamış bunu gösteriyor. "Türk olan bayrağı kapıp gelin" demek ve polis cezalarına halkı böldük destek sağlamaya çalışmak başka türlü açıklanamaz. Halkımızın hızla düzenden kopması, Kürt halkının bu süreci daha hızlı yaşamış ve devrimi içi savaş süreci oligarşisi büyük bir çaresizlik içinde bırakmıştır. Çaresizlikle Kürt düşmanlığını körükleyor, halkın bölüyor. Ekonomik alanda işe dış ve iç borçlanmanın eriştiği seviye, yatırımların dur-

ma noktasına gelmesi, işsizlik, bütçe açıkları burjuvazinin uykusunu kaçırarak boyutlardadır. Artık kök ekonomiyi gidatıştırmak için istatistik rakamlarıyla oynamak da onları kurtarmıyor. Enflasyonun altında ezilen halkın, biraz daha dışını sıkın enflasyonu düşüreceğiz, demagöjilerine karnı toktur.

TUSİAD'ın erken genel seçim öncesi yaptırıldığı bir araştırmada halkın % 69'u "Bu düzen değişmeli", % 48'i de "yoksululuğun nedeni düzenin bozulmuşludur" diyor. Oligarşinin "kan tazelemek" için baş vurduğu erken genel seçimlere katılım, ceza uygulamaları rağmen giderek düştüğü ve devletin yasama, yargı, yürütme organlarına güvenmeyenlerin % 50'leri bulduğu ülkemiz koşullarında "ne-reye kadar?" sorusu gündeme geliyor, İstanbul'da genel seçimlerden sonra yapılan ilçe belediye seçimlerine katılım ancak % 50'yi geçmiş ve halk İstanbul'da seçimlere ilgi göstermemekte, fazla bir şey beklememektedir. Seçimleri vaat kamavalları döngüsünden burjuva partilerine karşı halkın soğukluğu hızla artıyor. İstanbul genelinde halkın politik nabızının barometresidir. Ve düzen partilerinin İstanbul'da başsağa yuvarlanması sistem için canları çıkarıyor.

Ancak bu, "oligarşi artık bitti" demek değildir. Tersine bu, düşmanı küçümseme olur. Kendi gerçekliklerini farkında olan egemenler, bu zamana kadar olduğu gibi bundan böyle de "çare" arayışına devam edecek; geçmişte başlatılan girişimlerini tamamlamak, sonuç almak isteyecek. DYP-SHP koalisyonunun MGK topyekûn savaşa sürüyor. Şu an bunun yerine koyacağı başka bir "sivir" alternatif yaratmadığı için, ne kadar yıpranmış olursa olsun işi bunuma gömmek istiyor. İşte, devrim ve karşı-devrim güçlerinin kıyasıya savaşacağı ülkemiz koşulları böyle. Oligarşi çözümsüzdür. Savaşta terörle müdahale etmekten başka yol bulamamaktadır. Buna karşı, devrimci hareket devrimi içi savaşı derinleştirecek politikaları üretmek güçtür. Burada sömürte, baskıya, teröre dayalı bu düzenin yerine halkımızın özgür, bağımsız, demokratik bir ülkenin kuruluması yönündeki özleminin ifadesi olan devrimci hareket karşısında, oligarşinin savaş gücü ve olanakları hiç kuşkusuz ki önem kazanıyor.

Düşmanın Savaş Gücü ve Olanakları Küçülmüşse
Giderek daha geniş alanlarda ve daha

da şiddetlenerek süren savaşta, karşı-mücadele, gün gün, yıllara varan devlet olma geleceğine sahiptir. Kendi geçireğini farkında olan devlet, bir yandan toplumsal muhalefeti kontrol altında tutulabilir için her yola başvururken, diğer yandan militanist kurumlarında değişikliğe giderek savaşçı güçlerini yerine getirmek için eskiden, yozlaşan kimi kurum ve kuruluşlarında hızla değişikliğe girmek, gerekçeye yerine yenilerini kurmaktadır. Ne olursa olsun karşı-sivil devrimi ve ulusal güçleri ciddiye almakta ve hazırlıklı olma göre yapahtır.

Ancak her seferinde, oligarşi, bir şeyleri tamir edip tam "güldenim" derken, bundan tam tersi oluyor, yeni sorunlar çıkıyor, gedikler açılıyor. Bunlar büyüyor ve kendini daha da güçsüz düşürüyor. Bu çelişki durum çürümüşlüğü ve tüketilmiş savaş gücü ve olanaklarına da yansıyor. Aldığı her tedbir, yitirdiği her güç devrimi ve ulusal mücadele çok geçmeden etkisiz hale geliyor.

Devrimi savaşı; düşmanı stratejik olarak küçümsemek, ama taktik planda ciddiye almak ilkesiyle ele alıyoruz. Düşmanlarımız egemenliklerinin devam için olağanüstü direnci ve inatçıdır. Lenin'in ifadesi ettiği gibi, itidat kaybettiklerinde bile kolay pes etmedektedirler. On kat, yüz kat daha gücüne kaybettiklerini geri almak için saldıracaklardır. Nikaragua, Kamboçya, Angola, Mozambik gibi ülkeler bu konuda çarpıcı örneklerdir. Sivil mücadelesinin uzunluğu ve kamışıklığı, 75 yıllık SSCB'de genye dönüş olmasından bir kez daha görülmüştür. Burjuvazi yeniden iktidara olma umudunu taşıyacak kadar iktidarı bilincine sahiptir ve sosyalizmin zayıflıklarını, yanlışlarını sömürkeli kollamış, bunları kullanarak iktidara olma koşulları aramıştır.

Başta ABD olmak üzere diğer emperyalist ülkelere girilen işkiler, NATO üyeliği, bölgede kurulan ve yeni işlevlere yükümlendirilmek istenen Çekir Güç içinde yer alması, düşmanın hem "güçlülüğü"nün, hem de güçsüzlüğünün nedenleri arasında sayılabilir. Bu işkiler ülkemizde, savaştan ilerleyen dönemlerde emperyalist güçlerin savaşa aktif müdahalesinden de gündeme gelebileceğini gösteriyor.

Savaşın bugünkü aşamasında, oligarşinin istemleri bir türlü bitmediğinden, kopardığı fırtınaya bakıp emperyalist "yardım"ları az olduğunu düşümlük yanıltıcıdır. Militanist güçlerin iç içe geçmişliği ve emperyalizmde bu yönde geliştirilen

eryalizme ve yöneltmeliyiz

DYP'yi destekleyen tekeli patronların bile ANAP döneminde özlen duyması, tekeli burjuvazinin daha işbirlikli kararlar almasını istemesindendir. Özal'ın reform ve benzeri konulardaki cüretli çıkışları ise kendine güvenli ve dönemin Amerikan politikasının daha akıllı bir savunucusu olmasındandır. Bu noktada emperyalizm ve işbirlikçilerin en has temsilcisi olmak için birbiriyle yarışan Demirel ve Özal'ın çatışması "kişisel" mesele olarak algılanmak yanlış düşmektir. Ancak gelişen devrimi içi savaş krizle birlikte oligarşi içi çelişkileri daha da derinleştirecek, düşmanın tüm siyasal manevralarını boşa çıkaracak ve işiye çözümsüzlük girdabına itecektir. Bugün oligarşinin topyekûn savaşa stratejisiyle içi savaşa açıklan müdahalesi ve devrimi ve ulusal hareketle hesaplamaktan başka yol bulamaması da bunun işaretlerini veriyor. Çözümsüzlüğün oligarşinin bulunduğu çözüm daha fazla terörden başka bir şey değildir.

Özetle, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıfların depolitizasyonu,

Oligarşi savaşı dayatıyor. Devrimi ve ulusal hareketi yok etmek için kuralırsız bir kirli savaşa baş vuruyor. Devrimciler de bu savaşa karşı her şeylerini ortaya koymak zorundadırlar. Bu savaşa karşı, savaşı örgütlemeyen hiçbir güçten yaşama şansı kalmamıştır. Oligarşi devrimi ve ulusal güçleri savaşa davet ettiği noktada, bu savaşı kabullenip gereğini yapmak gerekir.

İlkerli sonuçlu, emperyalistler gerektiklerinde em modern silahlıları olgılarının emine vektirmek ve asker-polis-kontrol-güla eğitim ve istihbarat alıverisi azmsan-mayacak boyuttadır. Bugün Kürdistanla kullanan paranzler, tanklar ve helikopterler emperyalistlerin son askerli tekliflerini öründür.

Emperyalist yardımların önemli bir boyutu askeri araç ve gereçlerin yenilmesi, Türkiye'ye yüklenen misyonu uygun donanımın hibe, satış, kiralama vb. çeşitli yolu ve yöntemlerle sağlanması, askeri açıdan gücünün artırılması. Ortadoğu'da ıral ve Misr'dan sonra en çok askeri yardım gören ülke Türkiye'dir.

Düşman Gerilla Savaşını Ciddiye Alıyor

1970'lerden bu yana, özellikle toplumsal muhalefletin olgılarının krizleri derinleştirdiği ve devrimci örgütlerin artarak süren eylemlerinin önlenemez boyutlara yükseldiği her dönemde, militarist kuramların yetersiz kaldığı feryatları yükseltmiş tir. Kontrolgüla, CIA tarafından daha "teknik" hale getirilenler, kontrolgüla da devletin tüm militarist gücünün modernleşmek ve gerilla savaşına göre organize etmek için elinden geleni yapmıştır.

Hantalıdanın skayet edilen 800 binlik orduda yapılan değişikliğin temelinde bu yatmaktadır. Ordu, hıza Türkiye'ye bölgede yüklenen görev ve gelişen iç savaşa uygun hale getiriliyor. Tümen düzeyinden tuğay ve alay düzeyine geçilecek eski "hantalıdanın kurtarılcak"ı söylenen ordunun hareket kabiliyetinin yükseltilmesi, savunma duruşundan saldırı durumuna geçilebilmesi amaçlanıyor. Düşman bir-iki yıl önceki kırılmalarda örütülen profesyonel ordunun ateş gücünün yükseltilip "uzman-profesyonel askerlerden oluşturulması amacıyla "komandolaştırma" projesini uygulamaya koymuştur.

Ordunun "cevik-küçük birliklerinde yer alacak unsurların, geçmişin "mehmetlik"leri yerine, gerilla savaşına karşı kısa süreli eğitimden geçen "profesyonel-pari" askerlerden oluşması yönünde de ileri adımlar atıldı. İslazığın kol gezdiği ülkede "bize katilin, uzman erbaş -olun" sloganı ile gazetelere lan veren olgıları, ordunun komandolaştırılmasında çeşitli düzenlemelerle bugünden 60 bin aştı.

Koruculuk sistemi, özel tim, özel taburları yanı sıra, oluşturulması düşünülen, "mobil-profesyonel ordunun gerilla savaşına karşı geçmişi oranla daha etkili olacağı üzerine hesaplar yapılmaktadır. Modern araç-gereçlerle donatılacak, "lider-komutan"ların emirindekiler katilleri öründür "Amerikan modeli" olduğu bizzat Cumhurbaşkanı Özal tarafından belirtiliyor. "Akıllı birliklerin kuruluşu" "akıllı adamlarla komandolaştırma" söylenen Özal, düşmanın savaşa nasıl hazırlandığını da ifade etmiş oluyor.

Olgıları yıllardan beri ordusu, polisi ve diğer tüm kurumlarn iç savaşa göre eğitilen, gerilla savaşına ve buna karşı önlemleri esas olarak yine savaşı içinde öğrenmektedir. Özellikle cunta sonrasında 85-87'lerden sonra gerillaya karşı hareketleri ordusu, özel tim ve kontrolgüla faaliyetlerine daha bir hız vermiştir. Kısaca düşman, önüne "yeni" hedefler koymuştur. Ancak bunların uygulanabilmesi için öncekiye öncelikli olarak güç gerekiyor. Oysa olgıları ekonomik, siyasi kriz, savaşı etkisi ve halkın düzenden kopuş sürecini yakından dolayı aradığını

Olgıları çözümsüzdür. Savaşa terörle müdahale etmekten başka yolu bulamamaktadır. Buna karşı, devrimci hareket devrimci iç savaşı derinleştirecek politikalar üretmekle güçtedir. Burada sömürüye, baskıya, teröre dayalı bu düzenden yerine halkımızın özgür, bağımsız, demokratik bir ülkenin kurulması yönündeki özleminin ifadesi olan devrimci hareket karşısında, olgılarının savaşı gücü ve olanakları hiç kuşkusuz ki önem kazanıyor.

bir türlü bulamamakta, gelişen mücadele karşısında moral olarak çöküşü yaşamakta ve bunu psikolojik savaş yöntemleriyle gizlemeye çalışmaktadır.

Düşmana sadece moral güç değil, yüksek miktarda ekonomik kaynak da gerekmektedir. Sadece ordunun yenilerinin maliyetinin yaklaşık 500 trilyon lıra ödöğü düşünüldüğünde, olgılarının kaynağı bulması bile yeni ekonomik sıkıntıların, kıtlakların nedeni olabilir. Böyle bir kaynağı dış borç, halka yüklencek vergiler ve enflasyon dışında hiçbir yolla yaratılamayacağına göre, bu da toplumsal muhalefletin hızlandırıncı bir top oluyacaktır. Halkın savaşa ve gelisen top-

Olgıları Şeyr Gerillasına Karşı Çare Arıyor

Olgıları devrimci hareketin devrimci şiddet eylemleri ve kitlesel hareketlerdeki etkinliğinden oldukça rahatsızdır. Bu rahatsızlık, "yok edeceğim", "beyinlerini dağattık", "bellerini kıracağız" açıklamalarının biktırıcısına ve inandırıcılığı her gün biraz daha yitirecek yapılmasında da görülmektedir. Düşman bu tür açıklamaları kendisi de inanamak istemedikleri. İşken-ecileri, halkın zulmeden devleti görevlilerini, kendilerini korumak için ellerindeki polis gücünün (asker gücü için de aynı şey söylenebilir) % 21'ini kullanan Emniyet Müdürlüğü ve işçileri Bakani, generalleri ve polis seferleri bile koruyamayamamın şaşkınlığı ile serinlenmektedir.

Son polis cezalandırılmalarının Menziri ve Kozakçoğullu'nun İstanbul'daki devrimci hareketi aynı ay içinde tüketiceği açıklamalarının ve rahatsızlanmalarının üstüne gelmesi durumlarını sarstı. Kozakçoğullu'na cenezeye "Türk ulu gelisin" çağırısı yaptırın bu sarstı, Menziri'de polis seferleri görevlerinden alırdı. Aslında kendisini koruyamayın polis imajının yerleşmeye başlaması, tüm kuruma tedbirleriyle birlikte yalan ve demagogilerini de işleme kılıyır. Aslında benzer her eylem karşısında gazetelerde "sui-kastlerden korunmak için önlemler" yayınlatılarnın nasıl bir ruh hali içinde olduğunu anlamak zor değildir. Evizinde değişik yollarların diğiri, haftanın belli günleri baskı evlerde kalın, evizinde geliren çelik yelek kullanan, kapımızı kimseye açmaymız vb. türünden onlarca kuralı koyanlar kendilerini halkın bulundugu yerlerden tecrit etmekle, kahvehanelerde, lokantalara uğrayamamakta, duraklarda sırt verecek duran aramaktadırlar. "Memeleki terörden kurtarma" demagogileri kendilerini bile koruyamayamamın komik duruma düşmektedirler. Halk ise evinde, köyünde, sokagında, işyerinde her gün terörden şüpheli olduğu polis ve ordunun

la sorunu çözeceğini sanıyor. İstanbul Valisinin 25 bin polisi isteseğne, henüz başbakanı adayları İken Demirel 100 bin polise cevabını veriyordu. Anlaşılan o ki, mücadelede gelişimi olgılarının İstanbul'u "polis şeyr" yaymasıyla düşündürülmekte. İstanbul'un ve diğer şehirlerin her sokagına kamera yerleştirilecek "terör önleme rölesine" görenler öyle bir ruh hali içerisinde oldukları ki, "önemli" kişiler "getirdiara toplama ve buralan kane gibi kuruma planları yapılmaktadır. Başarılı polistere taltı sözü de verildiğide göre, kurumsal güvençle demokratik istemler biletoları deniz ve kum da taslamak gerekcektir! Daha şimdiden kendilerini güçleneye amman hesaplarını yapıyorlar, "tehlike" biraz daha büyüdüğünde ülke dışına kaçacakları, bu nedenle yurt dışına hesapları açtıkları kendisidir.

İstanbul'u, 1900'lerin Chicago'suna benzeten Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, "Siz burayı (Kürdistan) kastedi-yorsa da hiç de rahat olmadık açık. b.n.) merak etmeyin. Biz nasıl olsa burada duruma hakim oluruz. Ama asıl sorun İstanbul'da" derken devrimci mücadele karşısında tedirginliği ve çözümsüzlüğüne ifade ediyor. Birçok Anadolu şehrinde ekonomik-demokratik istemler karşısında takılan tahammülsüz tutum, devrimci şiddet eylemlerinin yoğunlaştığı İstanbul'da bütün ileri "en yetkin" komiser ve komiser muavinlerinin toplanması, yeni araç-gereç vd. ithiyatlarının giderilmesi yönünde sağlanan kolaylıklar, kentlin idari olarak bölünmesi, düşmanın doğrudan devrimci harekete karşı aldığı önlemleri göstermektedir.

Devrimci şiddet eylemlerinin hedefi durumdaki halk düşmanlarının, halka zarar vermiş kişilerin kuruması yanında, "uyulması gereken kuralları gerillanın hedefe ulaşmasını engellemeye çalışıyor. Devrimci hareketin halk düşmanı generalleri, kontrolgüla seferine, işken-eciler polistere yönelik eylemleri karşısında düşmanın" hassaslığı biliniyor. "Zorunlu kuruma" ya alınan generallerin kuruması için "eskort, nokta, yakın kuruma" gibi özel eğitimden geçirilen askerlerden "özel kuruma taburları" oluşturulmaktadır. Keza, bu hedeflere ulaşılmasını zorlaştırmak için tüm ordusu mensuplarının yapıldı dikkat edilmesi ve uyulması istenilen kurallarn aynrıtlandırılması da içinden bulundukları ruh hali için önemli bir göstergeler olmalıdır. Yine işkeneciler polisi ekipleme yönelik emremler sonrasında, emniyet müdürlüğünün devrimci hareketlere karşı aldığı önlemler de düşmanın karşı-önlemler geliştirmekteki duyurulığını gözler önüne seriyor.

Türkiye'nin bölgede oynayacağı misyona da uygun terörize edilmiş bir İstanbul (vd. kentler) arzulanıyın emenler, "kurtarma planları" çerçevesinde yapılacak militanist yaklaşımın dışında İstanbul'u Anadolu ve Rumeli olarak işleyi bilmeyi ve yine İstanbul için ayrı bir bakanlık kurmayı öngörenlerdir. alimsiz bulundukları. Kozalığın hükümetinin Kürdistan ezezinin hemen penesinden işçileri Bakani, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve Valisi, İl Jandarma Alay Komutanı'nd v. yetkililerin katilam bir "huzur zivresi" düzenlendi. Bu toplantıyı belediye başkanları ve diğer yerel idarecilerle, yine tüm kamu kurumları ayı bir toplantı izledi. Her şey İstanbul'un "huzuru" ya yine emekçi halka daha fazla basınç, terör, baskı ve katliam dayatılması içindir. İşçileri Bakani İsmet Sezgin İstanbul'un (gözetbekekleri) polis sayısının iki etapta 25 bine çıkıla-

lumsal bilinememesi bağlı olarak bu faaliyetleri denemek istemeyeceği açıktır. Halk daha bundan Kürdistan'daki açık savaşın faturasının enflasyon ve vergi olarak kendisine yansımalarına karşı çıkmaktadır.

Olgılarının durumunu "aşığı türkisen sakal, yekün türküsünde büyük" özdeyişi ile ifade etmek mümkündür. Halkı doğudun karşısına alarak ve açtıkları çatışmaya girmiş hibir sistemin yüzü süre ayakta kalamayacağı, böyle bir rotaya girildiğinde koldaki hibir polisiye-askeri çözümün emekçi halkın yürütüsünü durduramayacağı açıktır. Tarihini bu gereğinden kaçma çabası düşmanca yenilgiden kurtaramayacaktır.

"Koruculuğunu"na inanamamakta, "Sen özne kendini kur" diye alay etmektedir. Her yerde haksızlıklarla, baskı, terör, açgönlümlerle karşı karşıya kalmakta, "Polis öldürülüşüne hoşuna değildi, Mutlak hak emittir", "oh olsun cezaları buldular" sözlerini sık sık söylüyor. Rüştüven, avantanın, her türlü keyifliğin kol gezdiği karakollar yanında, işken ve en bastından dayatılma kurumsallığı yerlerin başında ayrı ayrı polislin halk üzerinde hibir saygılığı yoktur. Polis bugün öyle anılıyor, işkeneciler, infaz ve kaç-batmesyle ilgili baskılar ruştüv.

Olgıları militarist kurumlarn araç-gereç ve ekipman olarak geliştirilmesinin yanı sıra, personel sayısının arttırılması-

cağını, araç-gereç olarak tüm ihtiyaçların giderilmeceğini belirtiyordu.

Şehir gıcık macalesinin karşısına daha yetkin örgütlenmeler çıkmak isteyen düşman, bu alanda faaliyet yürüten militanlar kurmaları, yetkilileşmesi, koordinasyon etme çabası içindeydi. Yine, savagıların psikoloji, moral ve fizik imhasını da içinde barındıran "toral" önlemler kapsamında "ölüm tımarı" gibi vurucu güçlerin örgütlenmesini de çıkmış, şehir gıcıkının engellenmesine yönelikti. Bunların planlanmasını her türlü araç-gerecin temini, polislerin eğitime kadar çok çok sayıya erdirmeye istiyordu. Bu da oduğdu da unutulmamasıydı. Yine "İthal polis" ile mevcut personelin gelecekte dökülme hazırlanması, "daha güçlü, daha yetenekli, daha hızlı" hale getirilmesi yönünde çalışmalar yapıldığı da biliniyor. Bu amaçla polis sayısı artırılacak, mahalle karakollarında polislerin alt kadılığı açılacaklar, bu karakolları kapalı bulurları yerine toraları, ekipleri görevlendirilecekti, bu amaçla İstanbul'un sıkışık trafığında "görev" yapılabilecek motorluların ihtilale de başlatıldığı açıklanırdı. Çelik yete ihaleleri ise birbirini izlemekteydi. Olgarış şehirlere, İstanbul'a egemen olmak, sokak denetimine almak istediğini açıkça ifade etmekteydi. Bu amaçla siyasal partiye "toro" karıştı, oluşturmaktadı. TUSAİD "İstanbul'u kurtarma planı" hazırlamaktadı.

"İthal polis" ile birlikte emperyalizme geçirilen ilişkiler, eğitim, istihbarat ve araç-gereç alışverişi dışına taşınmakta oldu pek çok düzlemde ve planlar yapılmaktadı. Bu ilişkilerin savagının boyutuna baktıkça gelecekte de bilirmektir.

Olgarış 12 Eylül öncesi süykenim yıllarında ve devamlı cunta döneminde kullandığı yöntemi bir kez daha gündeme aldı. Devrimci hareketin yönetici ve militanların resimleri gruplar halinde afişe edilecek, hem "suçlular belirlendi" ilanyla başlanacağına örtbas etmek, hem de halkı cezalandırma mesajı verilmektedir. Bu amaçla ödüllü konulması, İbar da bulunanların isimlerinin çizil tutulacağı, ödül paralarının gizli hesap numaralarına yatırılacağına açıklanmasının ardında; vatandaşın görevi yanılması ile muhtır bir toplum yarata ve Devrimi Sol ve savagıların "suçlu", "terörist" olarak tanımla amaç yapılmaktadır.

Şehir gıcık macalesi karşısında başaşaşırların nedenleri arasında önemli bir yer tuttuğu ifade edilen ağır ve muhtır faaliyetlerden yetersizlik, düşmanın en fazla üzerinde durduğu konuların başında gelmektedir. Bunun giderilmesi için her türden yıl ve yöntem kullanılmıyordu da herkeas tarafından biliniyordu. "polis seferinin ve valilerin istihbaratı" için hazırladığı raporun başında örgütün içinde, eleman sızdırma başaşa kazılamadığı yazıyor.

Olgarış bugün küçük başaşaşları ne kadarın koşturmaktadır. Gerecek olmayan "halk desteği" yalanlarına inanmışlık kazandırmak için figüranların sivil polisleri, gerici ve valilerin istihbaratı yapılmaktadır. "055 polis imdadı" yayınlanmaktasın "radyo tiyatrosu" programlarının içinde bile "055" sıkıştırılmakta, halkımız muhtırile özendirilmektedir. Ne kadar halk destekleri oduğdu görüldü. 10 milyon İstanbul'da 5 bin kişiyi zorla ve "Katliyanın Türk değildi" çağırılan ancak toplanan 125 bin kişi ve aileleri bile getiremeyenler nasıl oluyor da halk desteğinden söz ediyorlar.

Halkın içinde kök salmış bir hareketin polislerle durdurulabilirdi öme-

ği hiçbir yerde görülmemiştir. Bu anlamda, polislerle önlüyor küçük kurtarmaya çalışmanın ötesinde pek fazla anlam ifade etmezler. Ancak bu yıl, düşmanın cabaları bu kadar çıkmamak için politikalar üretmekten alıkoymaktadı.

Üzerinde durulması istenilen etkisizleştirip gerici teptirmek, düşmanın silahlarını elinden almak, düşmanın taktik planında ciddiye alması, ikeli davranmama, alacağımız karışa tedbirleri, bu konudaki yaralıcılığını, faşizmin bu tür saldırılarında etkilenmemize, yılmamıza, savagı içinde kendimizi, yoldaşlarımız ve tarafımızdan moraliyi yüksek tutarak ön nihat hakkıtlığımız ve kazanacağımız-ıma inanıcımıza bağlıdır.

Düşman Gerici Savagından Çıkardığı Derslerle Kırdı Eksikliklerini Gidermeye Çalışıyor

Gerici savagının halkla yarattığı sempati, politik gerici desteği, düşmanın savagında mevcut terörün arttırın düşman, bunun yaparken kilit desteğinin daha da gelişmesini önüne geçmek için yeni köklemeyi denemeleri yarandırdığı gibi yeni çözümler de yapılmaktadır.

Kiri-gerilla macalesiyle savagı "özel tim", koruculuk, profesyonel ordu vb. yanı sıra, tektirliğin ileri boyutlarda kullanılmak istenmesi de düşmanın gelecekte daha etkin savagıya hazırlanmış olduğunu ifadesidir, "iki hareket" ve "topyekün savagı" daha etkin bir savagın formulasıdır.

Gece dübürlentirin, termal kameraların sayılarının artırılacak her jandarma karakoluna verilmesi, ABD'den daha fazla Cobra helikopter ihale edilmesi, Almanya'dan 450 bin Kalınışık alması, yeni zırhlı araçların getirilmesi, son olarak Şırnak'ta peşinden Çukura ve Kulp'un köylerinin kasabalarının yıkılıp-yıkılması, zorunlu çok, stratejik bölgeler oluşturulması savagın ve önlentirin boyutunu göstermektedir. Yine kırsal alandaki karakolların başkalarına karşı tektir tekrar donatılması, mevcut personel sayısının artırılması yönünde çalışmalar yapıyor oluşu, bu karakollarda jandama yerine kar kuvvetlerine bağlı komandoların görevlendirilmesi ve bu komandolarla vur-kaç taktığı uygulamayı düşümleri bu sayılabılır.

1964'de ABD'den gelen uzmanların verdiği kurslarla başlatılan Foca Jandarma Komando Okulu'nda yetiştirilen subay ve askerlerin Kürdistan'daki gerici savagına uygun olarak "A" ve "B" tipi timler şeklinde eğitilmesi, bunların eğitilmesi gerici ve kontingentlere operasyonlarının indirilmesi, gerek mermi, bomba kullanılması, köylerin ele geçirilmesi gibi bir taktik sistem geliştirmesi, savagının savagı ne denli ciddiye aldığı, eğitime ne denli önem verdiğini gösteriyor.

Olgarış Faşist Terörünü Arttırmak "Demokrasi Ve İnsan Hakları" Söylenine Daha Fazla Sarılıyor

Sadece terörü, halkı yıldırmaya ve sindirmeye bir yere değil başaşaşları. Emperyalizmin yeni-sömürge ele cunta tecrübelerinden öğrendiği bir gerçektir demokratiklik.

Bunun (demokratiklik) kilit bir işlevi vardır. Birincisi, demokrasi ve insan hakları maskesinin takılması, terör ve katliamların meşrulaştırma ve oluştuk tepkileri nötrale etme, düşmanın terörü, ikinci, bu demagoji ve yalanlar halkta beklenti yarattıkça, umutları zede tutmak ve devrimci harekete karşı refer-

mist eğilimlerin gelişmesine ortam yaratmak içindir.

Bugün olgarış "demokrasi", "insan hakları" vb. söylemlerine geçişse orana çok daha fazla ağırlık vermektedir. Bu, emperyalizmin dünya genelindeki politikaları doğrultusunda olmaktadır. ANAP hükümetleri ve özellikle de DYP-SHP koalisyon hükümeti, burjuva basın da etkisizle emekçilere ilk anda hak ve özgürlüklerin verileceği yalanılamasına başvurmuştur.

Kurulduğu söylenen ama "adı var kendi yok" İnsan Hakkı Bakantlığı, sosyal demokrat söylemleri, baskı-terör ve yasağın gizlenmesinde ve halkın beklentiyi sokulmasında işlev görüldü bilinmektedir. Ancak bu politika çabuk iflas etmiştir. Büyük iddialarla kurulan İnsan Hakları Bakantlığının henüz doğru dürüst statüsü bile yoktur, ama Bakan Ankara'da 5 yoldaşımızın katledildiği operasyonu izlemeyi, "İnsan hakları"na lafık meşrulaştırma kitiyle ortaya koymuştur. Dün seçilmiş karakolların bahsedilen Demirel "polis bu devlete lazımdır, polis köklemeyelim" diye, macadele demokratiklik söylemlerine sans tanıyıyor demektir. Bununla birlikte demokratiklik olgarışların koku vazegeçebildiği bir politika değildir.

Faşizm özellikle bizi ülkenizin iç ve dış koşullarında cerekettiştir, ama savamıza cesaret edemediği katliamlar ve döküktü kiti gizlemek amacıyla yapılan savunacak bir meşrulaşa sahip olmadı. İki demokratiklik manevralarından uzun bir süre daha beklenti içinde olacaktır.

Faşizma demokratikliği uyulayabilmesi koşullarında sahip olmayan ülkeler egemenleri, sömüröleri daha rahat sürdürebilmek için bir yandan toplumu sızdırmaya ve etkisizleştirmeye yönelir, kurumlarını yetkilileştir, kendisi için tehlike olaabilecek her türden girişimi kula boğarak bunu, "İnsan hakları", "özgürlük", "demokrasi" kavramlarının arkasına gizlenerek yapmaktadır. Üzerinde hayızca bir demokratiklik oynama oynuyor. Terörün alabildiğine tımanıldığı ve binlerce insan daha tutup sürgün ettiği bir ülkede, insan haklarının söze diki edilemez. Kontingentlerin her şeyi el atığı ve halka karşı savagın kurmaylığını yaptığı bir ülkede böyle tektirlerden demokratiklik sözleri kırılmaktadır. İnsan Hakkı Bakantlığı, "şeffaf karakollar", "ışkençerin kök edileceği" her şeyin başında "hukukun üstünlüğüne" sağlanacağına belirlenmesi, "çalışanlara örgütlenmelerin verileceği" vb. demagojiler hep yaşanan gerçekleri gizleme, düzümleri daha uzun sürdürebilmek amaçlıdır. DYP-SHP koalisyon hükümetinin başvurduğu bu demagoji "görüntüyü" kurtarmak kadar deşerlendirilmek gerekir.

Amma artık görüntüyü kurtarmak yeterli kalmamıştır. Kayıplarıyla infazlarıyla, Kürdistan'daki katliamlarıyla buğün ikdiman halkın karşısına çıkmak yütü kalmamıştır.

Olgarış SHP-DYP koalisyon hükümetine verilen "kred" nişanlığını, "halk desteği", "055'e ibar yağması" gibi yalanlarla gizlemek istemektedir. Bu yalan ve demagoji byesine sirtmaktadır ki, son aylarda her operasyon "055'e ibar sonucu olmuş" (1), her operasyonda sonra halk polis akışılması" (1), İstiklal Marşı söylenmiştir" (1). Operasyon saaninde saldırı ve emperyalizmin perde arkasından daha ola katlılamasına emperyalizm insanları polis destek vermesi tümyle yalandır. Tersine halkımız en

Halkın içinde kök salmış bir hareketin polisiye önlemlerle durdurulabilirdi örneği hiçbir yerde görülmemiştir. Bu anlamda, polisile önlemler günü kurtarmaya çalışmanın ötesinde pek fazla anlam ifade etmezler. Ancak bu bizi, düşmanın cabalarını boşa çıkarmak için politikalar üretmekten alıkoymamalıdır.

değeri evlatlarının katledilmesine yürekli özümülük, tek bir insan daha çıkıp "bu insanlar terörist, katledilmesi vaciptir" dememştir. Halkımız katledilmeden yoldaşlarımızın iyiliğini, güzelliğini, efendiliğini burjuva yayın organlarında açtıkça savunmuş, cenazelerine katılmış, onlara sahip çıkmıştır.

Olgarış savagı dayatıyor. Devrimi ve ulusal hareketi yok etmek için kurulsuz bir kılı savagı basıyıyor. Devrimciler de bu savagı karşı her şeylerini ortaya koymak zorundadırlar. Bu savagı karşı, savagı örgütlenmeye hiçbir gücün yavaşama şansı kalmamıştır. Olgarış devrimi ve ulusal hareketi savagı devlet ettiği noktada, bu savagı katliamları gereğeni yapmak gerekir. Bu tavrı devrimler için de varlık-yokluk sorunudur. Direnen, savagın ve halkı olan kazanacaktır. Halkı kazandırmak da her şeyi göze alarak savagın ve halka layıkla önderlik etmekten geçer. Halkın bu savagı daha fazla omuz verildi bu süreçte bir yandan savagı krda ve şehide yaygınlaştırılacak, diğer yandan halka taşınacak bir anlayışa hareket edilmelidir. Olgarış kendi içinde her türlü çekilgi gerici itil ulusal mutabakata varmış, halkı devrimci ve ulusal güçlere tavayken bir savagı amıştı. Evet, bu savagı Çehin dediği gibi "Düşman onu nereye götürebilseye, oraya kadar götürülmelidir." "Savaş topyekün hale getirilmelidir. Düşmana rahat bir sokulacak zaman bırakılmamalı, kıstasların dışında ve hatta içinde bile, her nerede bulunulursa saldırılmalı, geçecek her yerde ona sıkıştırılması bir havay duyusuna verilmelidir. O zaman onun morali yıkılacaktır. Gittikçe daha fazla havay duyusuna verilmelidir. Bu ülkenin devrimcileri kendi iradelerine denilmiştir. İzzetini uzun süreli bir savagı süreci bekliyor. Emperyalizme ve "yerli" olgarışın her türlü vahşice ve acımasız yöntemle düzeni kuruyacağı bu acımasız savagı yumuşakca güce sahip değildir. Bu noktada yapılacak olan, halk, katliamların zorunda kalacağı bu savagı en iyi biçimde hazırlamaktır ki, devrimcilerin yapacağı da budur."

Cesetler cesetlerle gösteri yapıyor

Sabahat Varol: 1992 Nisan'ında 6 kez, Kasım ayı içinde üç kez, toplam 11 defa gözaltına alındı. Okulunun önünden gözaltına alındığında, tarih 17 Kasım'dı. Avclar Polis Karakolu'nda bayırlarlık bilmeyen bir yere götürüldü. Gözlemleri açtığında kendini cesetlerle dolu bir mahzene buldu.

"Baygındı. Kafasına vurularak bayılmıştı. Gözlerini açtığında kendisini karanlık bir yerde buldu. Ellerine sağını solu kontrol etti. Üzerine kireç atılmış, boyunlarında metal tabelalar asılı cesetlerin üzerindedir. Çıplaktı. Nerede olduğunu anlamak için bağırdı. Sesi yankılandı. Geniş bir mahzeni bursu. Akına mücadeleli paylaştığı arkadaşları geldi. Kaybedilen, katledilen arkadaşları. Husametlin, Soner, Ayhan ve diğerleri. Acaba onları mıydı? Anarların aradıkları oğullar mıydı?"

Sabahat Varol 17 Kasım 1992 günü öğrencisi olduğu İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nin bulunduğu Avclar Kampüsüne girerken saat 7:50'de sivil polisler tarafından gözaltına alındı. Avclar Polis Karakolu'nda sivil ve resmi polisler tarafından dövüldükten sonra hücreye atıldı. 2 veya 3 saat sonra hücreye giren üç sivil polis tarafından kafasına vurulup bayırlarlık bilmeyen bir yere götürüldü. Gözlemleri açtığında kimisi çıplak, kimisinin üzerinde bez parçalarının bulunduğu kızırk cesedin üzerinde buldu kendisini. Ertesi gün Medidekiyok'un arka sokaklarında serbest bırakıldı.

Sabahat'i cesetlerin arasından çıkardıkları sonra krem renkli Doğan tipinde, bir arabanın arka koltuklarının arasına yatıran polisler sürekli tehditler yağdırdılar.

- Sabahatleri tüketiceğiz.
(Sabahat gülüyor)

- Şöyle de gülmüyordur ki, adamı çile den ekanyorlar.

- Susuyorsun, ifade vermiyorsun, söy lesene neyin kaldı senin?

- Bizim şerifesiçlere veremedik bir şey miiz yok. Daha önde de veremirdi. Şimdi de veremeyeceğim.

- (Şeffir) Susun be hala anlayamadı nız ki, bunlar asist, sizin de beyninizi y kayıracaklar, konuştun mu kendini haksız görüyorsunuz!

- Adımlarına dikkat et. Nefes gibi ar kanzadıyız.

- Sen öyle zannediyorsun, asıl biz sin nefes gibi arkanzadıyız.

- Şeni yine buluruz, çok zorluyorsun bizi. Otukluk de zordur. Sonlarını biliyor san.

- O zaman biz siz her zaman zorlaya cağız. Buna hazır ol. Eve gitmişizden kanmazsa, çocuklarınızın yüzüne nasıl ba kıyorsunuz?

Kendi aralarında fısıldaşarak konuşuyorlar: "Cesetlerin arasına atıldı. Hiç tepki göstermedik. Bunlar ya kafalarını yemiyor ya beyinleri yıkanıyor ya da bizim beyni ni yıkamıyor." (Şeffir hemen sustu ruyor)

- Siz bir avuçsunuz biz bir sürüydük. Silahımız var. Copumuz var...

- Gördük, gücünüzü de gördük. Halkın adaletini görünce ne yapacağınızı şaşı nıyorsunuz.

Arabadan indirilerek kafasına bağlandı. "Katil polisler", "Ölceksek Husametlin gibi Soner gibi Yusuf gibi direnecek olu ruz. Ama siz var olukça biz sizin karşı nızda yüzlerle binlerle var olacağız."

İşkenceciler bir kez daha yenildiler.

Gözaltından çıkıtılan sonra 21 Kasım günü yaptığı basın açıklamasını Sabahat yınuz yazı sözüle bitirdi: "Yaşamın Demokrasi Mücadelemiz", "Haklıyız Kazanacağız"

İNSAN HAKLARI

Ar. Uluhan GÜN

CMUK: "Devrimci olma ahlaksız ol"

Son günlerde kamuoyunda tartışılan CMUK nihayet bir kez daha Meclis'ten geçti.

CMUK'u madde madde incelemek yerine öncelikle siyasi iktidarı bu düzenlemeleri politik yaklaşımını ortaya koymak, halka vermek istediği mesajı iyi anlamak gerekir. Siyasi iktidar 'yasal' olsun olmasın her uygulamaya haklarımızı taşıyarak davaydı. Ver "hak ve özgürlük isteyen sana ve sana sahip çıkan herkese yaşama hakkı tanımyorum" diyor. Fuhuş yapılabilsin, ırza geçilsin, croit çekilsin, ergo polisler bir çekilin olup da yakalanırsan avukat çağırabilirsin, gözaltında daha kısa süre kalırsın, tutulma-yılabilsin, kolayca serbest bırakılabilirsin. Ancak devrimci yaparsan, haksızlıklara karşı çıkarsan, zamanında ödemeyen maaşını istersen, sendika hakkindır dersin, özerk-demokratik üniversitenin bahsedersen, Kürt halkının taleplerinden söz edersen veya bunlardan birinde hakkında yazı yazarsan hiçbir haktan faydalanamazsın. Kısacası siyasi iktidar "Devrimcilik yapma, ahlaksızlık yap, sana yaşama şansı tanım" demektedir.

Altına imzalar konulan tüm uluslararası sözleşmelerin kaldırılıp alınması bir yana pervasızlığı söz boyutundadır. AGİK süreci so numunda imzalanın Paris Şartı; insan hakla rı, demokrasi ve hukukun üstünlüğü başlı nı taşıyan bölümlü, tüm hak ve özgürlükleri sarırlanırken bir şü şüçüklerle başlar ve biter: "... tüm insanlara... haklarıdır ve hukukun güvencesi altındadır."

"Her bireyin ayrım gözetilemezsin" diye başlayan cümle yine alt alta sarılan kişi özgürlükleridir. Arından gelen maddeyi yine herkese vurgu yapılır.

"Herkesin, haklarını bilmek ve ona göre davranmak, özgür ve dürüst seçime katıl mak, kendisine bir suç yüklenmediğine aldı yı açık yaraklamak (...). Haklıdır." Bu sözleş mede (sartta) "herkesin, tüm insanların" bu ırsarla vurulan yasa cümlelere sıkça rast lama mümkündür. "İstisna, ayırım" yoktur. Bu sırttan alınan şu altıncı da sadece siyasi iktidarın ibret verecek işgünlüğüne örnek olsun diye sunmak gerekir: "... herhangi bir in ayırmı davranışa uğramasına karşı ol duğumuz gibi herhangi birine... ideolojik nedenlerle eziyet edilmesine karşı yasama konusundaki kararlılığızı belirtir..."

Aynı biçimde insan hakları ve ana hürri yetleri korumaya dair bir Avrupa Sözleş me'si'nin 1. maddesinde şöyle denir: "... taraflar

kendi yargı haklarına tabi her ferde işbu sözleşmenin birinci felsefesinde tarifi edilen hak ve hürriyetleri tanırlar" Bu sözleşmenin 14. maddesi ise "İşbu sözleşmede tanınan hak ve hürriyetlerden istisna edilebilir... hiçbir ayırma tabi olmaması sağlanmalıdır" demektedir.

Bunlar emredici hükümlerdir. Medeni ve siyasi haklara ilişkin mülte ları sözleşme ve daha birçok insan hakla rı ile ilgili uluslararası sözleşme, insanlar ara sında ideolojik ayırım yapmadan yasaların ve sözleşmelerin getireceği hak ve özgürlük lerin uygulanmasını buyurmıştır. TC devleti, kabul ettiği ancak iniharen taahhütlerini yer ine getirmeye ve iç hukuk normları olarak bunları uygulamak zorundadır.

Bugün CMUK'la getirilen ve tüm suçlarda uygulamaya alını bulan ciddi tek düzenleme 13. maddede belirtilen hükümlerdir. "İfade veretimin ve şahıs beyanı özgür iradesinde dayanmalıdır. Bunu engelleyici... iradeyi bozan bedeni veya ruhi müdahaleler yapıla maz... yasak yöntemlerle elde edilen ifadeler rıza olsa dahi delil olarak değerlendirile mez."

Bu madde bile yoruma açık yanlış la nıslı uygulanacağı belirsizdir. Örneğin, "be deni müdahale" filinin ispatı nasıl mümkün olabilir? Adli Tıp raporu ispata yetecek mi dir? Adli Tıp raporu alınmayacak biçimde medenile gecek "bedeni müdahaleler" nasıl tespit edilecektir? İşkence yasa polisin be yanlarını ma, sanığa mı inanılacak, yoksa hakim gördüklerinde mi kanaat getirecektir?

İşkencece ölümlere, tecavüz olaylarına karşı işkenceciler hakkında dava açılmasını bir ortamdır, "ruhi müdahaleler" nasıl ispat edilecektir? Bunlar vasa aydın birer mu ammardır ve nasıl uygulanacağı hiç de sir de ildir. Bunları tamamı yetkisi, nasıl ideolo jide ile donatıldıkları bilinen DGM savcı ve hakimlerine atılır.

İşkenceci mesuliyetlerine, teşvik etmeye yönelik olarak DGM alınması giren suçları kapsam dışı bırakın bu yasa, aynı zamanda devrimcileri sahip çıkıp onları savunun, ül ke değülken mücadelelerin bir parçası olan avukatı, demokrat avukatları da terörist avukatı ya da örgüt avukatı gözüyle bak maktadır.

CMUK siyasi iktidardan savasından başka bir anlam taşımamaktadır.

Ona ancak bir devrimci, demokratlar meslek onuruna sahip çıkan insanlar geri adını atabiliriz.*

SORUŞTURMA

Gülten ŞEŞEN

Bizim de yasalarımız var

Sapasızlağ bir insan "örgüt üyesi, yakaladı" diye basına, TV kameraları nı karşısına çıkarılır. Aynı insanın iki gün sonra, emniyet müdürliğinden cesedi çıkarılır. Mide kanamasından, beyin kanamasından ve da kalp krizinde öldü diye açıklama yapılır.

İnsanlar karadöğüm. Birileri tamkik yapılır, suçları görülmüş, sunlar tara fından alınıp direr. Evlerde insanları katle dilyor. Cansız bedenler üzerine bile yüzlerce mermin sıkılıyor.

Bu ülkede savcılar var, kendi görev lerini belirleyen yasalar göre, soruşturma açmaları gerekiyor. Hareketle çeş me li bir yasa, sayısz suç duyurusu gır me sinde bile duvar röliden kurtulmaları neredeseyi imkansız.

Cunta zamanında bile, bir-iki göster mek için de olsa soruşturma aç ıldığı olurdu. Oysa bugün bir işkenceci se fidesi için düzenlenen bir ödül töre

ninde kalkıp "arkadaşlarım yarğlan ken bu ödülü kabul etmem" diyebilirler. İşkence ceteleri, hükümlerini sürdü rükten hiçbir yasa, sözde de olsa hiçbir hu kuki engel olmasını istemiyorlar.

"Kahrolsun CMUK" diye bağırıyo ru miteringden. Baştan aşış devrimci ler, ilericiler aleyhine yedien hazırlanan CMUK bile rahatsız ediyor onları. Oluğ rı yasaması, yargısı, yürütmesi ona lara yüz acıtır. Yasa, Anılandır.

Türkiye, Yargıtay Başkan'nı "terö re karşı terör" demeci verdiren bir il ke haline gelmiştir.

Bugün onları rahatsız eden ve suçla rına engel olabilecek bir tek yasa var. O da halk yasaıdır. Halk olarak bu ya sa yı işletmekten başka çaremiiz yoktur. Zorbalığa, haksızlığa karşı direnmek, suçluların yakasını yapmamak en mü künde... Yasalardan daha değerli bir ya sadır.*

Mücadele bizimdir yerimizi alalım

Toplu sözleşme farklarını ya da kira-miyelerinin ödenmesini nedeniyen bu gün birlerce, onbinlerce işçi sokakta dökülebiliyor. Yüzdeleri zamlar açılıp da enflasyon içinde kalma memurlar açığa kalkıyor. Bunda kuşkusuz yanlış olan bir yan yoktur. Ama önemli bir eksiklik vardır. Bu büyük işçi-memur potansiyelinin yalnızca ekonomik talepler söz konusu olduğunda hareketlere geçmesi olmasa ve politik gelişmeler gerektirdiği gibi duyurularla oluşturulmamasıdır.

Bu ülkede infazat, kayıplar birbirini kovuyorlar. Kürt halkı köyleri, kasabaları bombalanıp yerinden yurdundan çok ettiriliyor, sürülüyor. Ve bu terör yalnızca katledilen ve kaybedilenler, Kürt halkına yönelik değildir. İnsanlar kaybediliyor ve katlediliyorsa, terör her şeyi egemen kılınmaya çalışılıyorsa tüm emekçileri, işçileri, memurları korkutmak, halkı arızaya düşürmek içindir. İçki, terör poltikasıyla halk isteme konusunda emekçi halkı geri çekilmeye zorluyor. Politika, içtidırın halka ve devrimlere karşı yürüttüğü bu savaş çerçevesinde şekilleniyor. Bunun dışına düştüğümüzde, tüm muhalefetimiz toplu sözleşme farklarının ödenememesiyle, maaş zamlarıyla sınırlı olduğunda, sonuçta Türk-İş'in ve DİSK'in bizleri hapsedmeye çalıştığı ve iktidarı fazlaca tutarmayan sendikalar anlaşıyor bir farkımız kalmayacaktır. Devletin terörüne karşı biling ve duyurularla oluşturulmayan hiçbir sendikamız geleceği yoktur. Anaların, kayıp ailelerinin acısını ve öfkelerini işçiler memurlar da yüreklerinde duymalıdır. Oğulları, Meclis ve bakanlık kapılarında arayan anneler ve babaları olduğu yer aslında tutuklu yakını, şehit yakını demeden tüm emekçilerin, işçilerin, memurların bulunmaları gereken yerdir. Ulusal mutabakata vardıkları topyekün savaş politikası özünde işçisi, memurun sofrasındaki ekmeye uzanıyor.

Devrimci işçiler işçi sınıfının mücade-

Fabrikasında, yerinde, sokakta onu terdigrin etmeye, elini kolunu bağlamaya ve sesini kesmeye yöneliyor. Böylesine bir savaş ve devrimler ortamında ne toplu sözleşme farklarını ne de sendikalar haklarını salt kendi düzyumun sesi ve ejemiyetliliği, uzun vadede çözüme ulaşmak olanağı değildir. Bunun için siyasi gelişmelere müdahale etmeden işçiler, emekçiler yöneltilmiş tüm saldırılara karşı varılmalı günlük sorumluluğumuzun bir parçasını oluşturulmalı; daha çok siyasi duyarlılık sağlanmalı. Kaybedilenler bizim sınıfmızdır. Emekçi halk için savunma devrimleridir. Katledilenler bu halakın evlatlarıdır.

Yüzdeli zamlar karşısında, işçi kıymı karşısında sesimizi çıkarıp tepkimizi ejemlemediköyürsak, işyerimizin penceresinin ötesinde olanlara karşı da aynı duyarlılığı gözlemlediköyürsak.

Aktüel statüler içinde israr ettiğindeki bir süre sonra o statüler bile ejemlemediköyürsak, süreç açısından o statüye sahip olmanın önemi kalmayacaktır. Ki bu noktada her şey için artık geç kalınmış olacaktır.

İşçilerin, memurların bugün göstermesi gereken dayanıklılık, her şey için artık geç kalmış olacağız böyle bir noktaya gelmemesi açısından önemlidir.

Bugün devrimler herkeste, tüm emekçilere, tüm demokratik kuruluşlara, sendikalara "devlet terörüm karşı set oluşturulmalı" çağrısını yapıyorlar. Bu set oluşturulamazsa, yavaşanacak kıymıdan başta emekçiler olmak üzere kimse kendini kurtaramayacaktır. Elinde grev, is, birkalma gibi önemli silahlara sahip işçiler ve memurlar devrimlere sahip kıymalıdır.

İşçiler, memurlar bu setin içinde olmalıdır.

Kazanmak için buğünden bu setin oluşturulmasına emek harcamalıyız." ması bir bekinin işten atılmasına gerek-

Sedef Tersanesi'nde işçi kıymı

Kocaeli (Mücadele) - Gebze'de kurulu 400 işçinin çalıştığı Sedef Gem Endüstri Sanayi (Sedef Tersanesi)'nde bir iki ay aralayı yüzlerce işçi işten çıkarıldı. Şu an fabrikada işyeri temsilcisi konumunda sadece 8 işçi bulunuyor.

13 Temmuz'da yüzün üzerinde işçinin işten çıkarılmasıyla başlayan kıymı, 17 Ekim'de 95 işçinin daha işten atılmasıyla sürdü. Son olarak 23 Kasım'da 125 işçinin daha 13. maddede gerekler gösterilerek tazminatla çıkarılan yapıldı.

İşyerinde örgütlü olan Dsk Gemi-İş Sendikası'nın kıymımlar kaldırılması tavırızlığı kıymımların sürüklenmesinin önemli bir nedeni oldu. STFA şirketine bağlı Sedef Tersanesi'nde işveren kıymımlara gerekçe olarak sekordeki durgunluğu gösterirken, işçiler tersaneye tamir için emek getirildiğini ve bu biçimde işlerin tersanenin kurtuluşu olduğunu gösterdiler. Durgunluğu neden gösteren STFA şirketi Tuzla'da yeni bir tersane kurmuş bulunuyor. (Bu tersanede de yüzün yakını işçi çıkarıldı.) Tersanede işçi kıymımla Sedefteki işleri parça parça Tuzla'ya taşıyarak asgari ücretle işçi çalıştırmak, önümüzdeki dönem yapılacak toplu sözleşmeyi şimdiden sabote etmek amaçlanıyor.

İşçilerin iş güvencilerine yapılan saldırıları geri püskürtmede işverenden daha cesaretli olduklarını göstermeleri gerekiyor.*

SAĞLIK-SEN'ilerden imza kampanyası

Adana (Mücadele) - Çukurova Balcalı Hastanesi'nde "Ne kadar kazanırsan döner sermayeyle kıymız o kadar artar." bursla hareket eden yetkililer, eksen karşılarında parasını hemekçilerin döner sermaye payından kesmeye çalışıyor. Ancak halkın sağlığı hiç sayılmıyor bu tutum sağlık emekçileri tarafından teşme edilmiş idare bu isteginden vazgeçmek zorunda kaldı.

SAĞLIK-SEN'in öncülüğünde imza kampanyası başlatılan basın açıklamaları vapan sağlık emekçilerine TÜM SAĞLIK-SEN'de destek verdi. Bu konudaki olumsuzlukları gidenimede işe yavaşlatma ve iş birkama ejemlemediköyürsak desteklenmesi belirlen sağlık emekçileri sağlık tıccarlarını gerletti.*

Malatya SAĞLIK-SEN açıldı

İstanbul dışındaki örgütlenme çalışmalarına da hız veren SAĞLIK-SEN, şubeler zincirine Malatya SAĞLIK-SEN şubesi de ekledi. 14 Kasım'da yapılan açılış şenliğinde sağlık emekçileri Malatya'daki mevzilerinin Sat'ların, Makbule'lerin mücadelesinin bir parçası olduğunu mesajını sundular. TÜM SAĞLIK-SEN ve EĞİT-SEN, SAĞLIK-SEN'in açılışına destek mesajlarıyla katıldılar. Açılış şenliği halkı oynayan ve türktürle notkaldılar.

Şube Başkanı Fatma Yıldırım sorunlarıyla şöyle yanıtladı: "Burada mücadelede bu bilinci katılmı bir yana, ekonomik-demokratik mücadelede notkaldılar da elle tutulur pek bir faaliyet olmadı. Salt kağıt üstünde üyeli ve aidat toplama, sendikalar karşı güvensizlik yaratır. Radikal mücadelede karşı yapılan propagandaya da buna etki etti. SAĞLIK-SEN'in ilkesi mücadelede devrimci-demokratik temelerle yükselmektir. Bu noktada uzlaşmacı, reformist sendikaların yarattığı güçlüklerle karşılaşıyoruz. Ancak her şey yağın süreç daha radikal ve net çizgide olmamız zorunlu kıyor."

"İlk çalışmalarımızdan biri "Nasıl bir sendika istiyoruz" sorusuna istenilen düzeyde yanıt verilmesini sağlıyoruz bir eğitim programına girmek olacak. Malatya'da yer aldığımız Kamu Sendikaları Platformu'nda alınan kararlara ilgili çalışmaları aktif olarak katılacağız. Bütün sorun, hak alma mücadelesindeki statüler kıymak, insan onuruna yaraşır tarzda bir mücadelenin içinde yer almak."*

"Yaşasın işçi sınıfının devrimci adaleti"

İleri ve çıkarlarını karşısına dikilen engelleri kaldırma kararlılığı taşıyorlar. Kendi çıkarları ve sermayenin çıkarı için her türlü çirkın ve pis yönetime başvuran işçileri yetkililerine karşı tavır alıyor ve işçi düşmanına suç işlemekten vazgeçme çağrısı yapıyorlar.

Bir İşçi Düşmanı Tuncay Balkuv
Paşabahçe Cam'da tesclili işçi düşmanı olarak bilinen personel şefi Tuncay Balkuv, Devrimci İşçi Hareketi tarafından dövülerek cezalandırıldı.

Fabrikanın bir bölümünün kapatılması yanı sıra, işçi çıkarma konusunda hareketti günler yaşayan Paşabahçe'de, işçiler sendikadan geri tutumuna karşın mücadeleyi çeşitli biçimlerle yaygınlaştıran işçilerin saldırılarına karşı barikat örmeye çalışıyorlar. Bu arada devrimci işçi hareketinin çevre halkının desteğini almayı yönelik çalışmalar da sürüyor.

Geçtiğimiz günlerde "İşçilere Kalkın Eleri Kıracağız- Devrimci İşçi Hareketi" imzalı bir pankartın fabrika kapısına asıl-

çe oldu. İpe savcısının "silahın vakda denen vurmam" diye suçladığı bekiyi işveren de işten atmadı tereddüt göstermedi. Bundan bir gün sonra fabrikanın personel şefi Tuncay Balkuv dövüldü ve boynuna "Ben işçi düşmanıyım. Bu cezayı hak ettiyim" yazılı bir yafıta asılarak teşhir edildi.

Bir "Cezalandırma" Daha
Ümraniye Belediyesi'nde işçilerin mücadelesini engellemeye çalışan işveren vekillerinden Nurettin Yalçın'da Devrimci İşçi Hareketi tarafından dövülerek cezalandırıldığı açıklandı. Devrimci İşçi Hareketi imzasıyla bu konuda yayınlanan bildiride Nurettin Yalçın'ın "İşçileri ihbarcılığa teşvik ettiği ve devrimci-yurtsever yayınlarını işyerine girmesini engellediği için bir süre önce uyarıldığı" vurgulanarak "Kasım-devrimciğinde israrlı olarak 10 Kasım 1992 günü çok güçlü makamında ve 'arkasındaki güçlerin' (i) arasında akını başına toplaması için kafasını kırarak cezalandırıldı" denildi.*

Kamu emekçileri Meclis önünde

İçinde BEM-SEN'in de bulunduğu Kamu Çalışanları Ankara Şubeler Platformu'na üye memurlar, Meclis önündeler. İLO sözleşmesi görüşülürken Meclis salonuna terki eden milletvekillerine söyleyecek sözleri var: "Haklarımızın izin alınmazlımı dedik, mücadelemize alıyoruz." 25 Kasım'daki toplantı Güven Park'a uzanan bir yürüyüş, "Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla bitti...*

Malatya Gazi Lisesi nde boykot

Öğrenim yılı başında her okulda olduğu gibi Malatya Gazi Lisesi'nde de yarıdan adı altında yüz binlerce lira para toplandı. Okulun başladığı ve kesin bastırıldığı şu günlerde lisenin hiçbir sınıfında kaloriferler yanmıyor. Gazi Lisesi öğrencileri defalarca okul idaresine toplanan paraları nerele aktardıkları sorgular ama aldıkları cevap "Sasun şisi disiplinle yerli" oldu.

İdari personelin ve öğretmenlerin ödemesi sabahtan yarıdan bu kadar öğrencilerin soğukta türk edilmeleri protesto eden Gazi Lisesi öğrencileri 26 Kasım'da dersleri boykot ettiler. Valiliğin önünde toplanan öğrenciler içeri alınmayınca Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gittiler. Sorunların anlatılan ve çözüm isteyen öğrenciler Milli Eğitim Müdürü Muavini Vahap Uğras "Siz öğretmenler bir olamazsınız, bir öğrenci ve bir öğretmen kesinlikle ayrı değildir" diyecek polis çağırıldı. Öğrenciler şisi altına karşı daha müdür muavini odasından ayrıldılar. Eylemleri sonuçlandı okulların iki gün tatil edildi, sordukları sorunları çözülmediği sözümlü aldılar. Daha sonra bir basın açıklaması yapan öğrenciler "Türkiye'de artan devlet terörü öğrencilerin hak alma mücadelesini durduramayacaktır. Aksine daha güçlü kılacaktır. Bütün öğrencilerin haklarını alamadıkları için mücadele etmesi gerekir." dediler.*

"Silahların Gelin" demek de işe yaramıyor

Hafiyeler öğrenci avında

Gazetelere "Hiçbir eylemin faili kalmasın, hepsini yakaladık. Terörün kökünü kazıdık" şeklinde açıklamalar yapan Menziri'nin asıl psikolojisini teltislerden geçen konuşmaları ele veriyor. Kamuya, "yok etti" mesajı vermeye çalıştığı günlerde polis teltislerinden bütün arın, memur ve görevlilerin evlerinden alınarak görev başına getirilmesi istemesi, bu Herifler yakalanana kadar herkesin görevinin başında kalacağı" sözleri şef karargahlarını karıştıran teltisi gösteriyor.

Emrindeki uymayı yasaklarken, "Kahve önlerinde bekleyenleri görürsem bacaklarını kırarım," diyor.

Polis kollarından işkencileri adaylarını, siyasi şubelerden, karakollardan işkencilerini sokaklara dokmeleri de moralini ezmeli.

Menziri'nin öyle faileri ya dernek üyeleri, ya dergi muhabirleri, ya da bir gece yansı bastıkları mahallelerden siyasi şubeler dokdurdıkları ev kadınları, yaşlı insanlar okttılar.

Şu günlerde bu failere yenileri eklendi. Bu kez İYÖ-DERliler suçları listisini oluşturdu.

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsünün polis noktasında görevli bir polis vurulmasının ardından Menzir em-

retti: "İstanbul Yüksek Öğrenim Gençliği Dayanışma Derneği'ne bağlı öğrencilerin adresleri çakırlar buralara operasyon çıkartılacak."

Menziri'nin taltimati üzerine Göztepe Kampüsü basılarak Kurultay Masası tatil edildi ve 10 öğrenci gözaltına alındı. "Derneklerden örgüt çıkartma" taktiği yeni geldi, polis teltislerini eski seferlerinden Mehmet Açar da aynı taktikleri kullandı. O da nerede bir eylem oluyorsa çevresindeki dernekleri basıp, üyelerini toplu, kendine fail yarattı. Tekrar eskisiye döndü. Güne geçiş metotları çare olmaya başladı. Gerçi bugünkü polis yetkilerinin yine de bir ayrıcalığı vardı. Faileri, failer olmadan çok önce tespit etmişler ve 1992-93 öğretim yılı başlarında "Terör örgütleri üniversitelerde bu yıl silahlı eylemlere başvuracaklar" diye herkesi uyarımlardı! Tabii ki failer de İYÖ-DERliler ve üniversitelerdeki diğer devrimci öğrencilerdi.

Bu tür komplolar, saldırılar iki kez denemiyor. Daha önce defalarca bizzat Menzir gençliğe yönelik saldırıların planlayıcılığı yapıtı.

Gözaltında kaybedilen Soner de, Hüsamettin de, Aynan da İYÖ-DER üyeleri. 11 kez kaçırılıp öğrencinin her türü denenen ve cesetleri üzerine atılan

Sabahat Varol da İYÖ-DER öğrencisi. Kaybedilen devrimci öğrencilerin ardından bugün arkadaşları "Ölceksek onlar gibi direnecek oluruz." diyebliyorlar, bu Menzir'in politikalarının işlemediğini bir göstergesidir ve çok dersler çıkması gerekir.

Demokratik platformda aldıkları her insana "Alın silahı karşımıza yok çkın." dedikleri günler çok geride kalmıştır. Silahı alıp karşılarına çıkırların sayısı artıyor ama onları onkullanıdan, evlerinden götürdükleri "silahsız" öğrencilere olan hıncı bir türü azalmıyor. Nasıl azatsın ki, toğa koyasan dölmüyor, dolu ya koyasan almiyor. İktidar demokratik mücadeleyi özdesine, demokrasi kasa sürede bu gerici fakatların kurullarına sığmıyor. Üniversitelerde devrimci öğrenci avına çıkıp "silahların gelin" türü cüsseli sözlerle meydan okumaya kalksa, bu kez de kopardığı gürlüğünün altından kalkmıyor.

Olğarsın iktidarların da, polis seferlerinin de son 20 yıllık tarihten alacak çok dersleri vardır. Demokratik mücadelede, silahları girmek de onların kurullarına bağlı olmayacaktır. En çok sükunet sağladıkları zannettileri dönemlerde bile yakıtlık ten şey meşruyetlerinin altını iyice boşaltmış olmalıdır.*

Dicle Üniversitesi'nde

sivil faşist saldırı

Dicle Üniversitesi'nde faşist öğrenciler, biçkılarla, muştalarla, satırlarla saldırı.

24 Kasım günü yemekhane kurşununda bir faşist ile yurteser öğrenci arasında çıkan tartışma boyutunda. TÖDEF öğrencileri ve bir yurteser öğrencinin bir faşisti domuz üzerine diğer faşistler toplu bir şekilde okudukları mesclerine inip, buradan sopalar, biçkılar ve satırlarla okttılar. Faşistlerine geçirdikleri çatal, bıçak, tabldot her şeyi öğrencilerin üzerine fırlattılar. Saldırı sırasında bazı öğrenciler çeşitli yerlerinden yaralandılar, kasının bütün camları kırıldı, masalar tahrip edildi.

Saldırının üzerinden beş dakika geçmeden bu kez polis okulu saldırı. Okul çıkışında faşistlere dokunmayan polis bazı öğrencileri gözaltına aldı. Her zaman olduğu gibi bu olayda da polisin rolüne açıklık getiren yurteser yine polisten geldi. "Biraz daha erken gelseydik hepimizin anasını ağlattırdık, kafanızı gözünüzü kuracak."

26 Kasım günü sivil faşistlerin ikinci saldırısı gerçekleşti. Okula silahları gerek, devrimci-demokrat öğrencilerin üzerine ateş açtılar.

Ote yandan Malatya İnönü Üniversitesi'nde de sivil faşistler 25 Kasım günü TÖDEF'li Öğzür Ünvers'e saldırılar. Bir gün önce masaya çizdikleri hila resminin üzerine "Köpek" yazılmasını bu hane ederek Öğzür Üsaldırı sivil faşistler karşılarında devrimci-demokrat kitleler buldular ve öğrenci gençliği saldırı planlarını gerçekleştirmeler.

"Devam edin" demek bu grübuhan rolünü abartmak olur. Birakin bu işi ağabaha lannız yapşın. Gençliği öfkeleniyorşu nuz...*

Her tel örgünün arkasını cezaevi sanmayın okul çıkabilir

Gaziantep Şehit Şahin Üsası Müdürü Seyit Çapan, okulu cezaevine çevirdikleri sonra kendisi de savcılığa şoyundu. 1 Kasım günü okula Lisel Dev-Genç İmzalı yazılmalar yapılmamasının ardından bahçe duvarları tel örgülerle çevrildi ve giriş kapılarının birisi kapatıldı. Soruşturma okul müdürünün öğrencileri ödnesine çağırmasıyla başladı:

"Yazılmaları siz yaptınız, siz yapmadıysanız kimin yaptığını söyleyin, yoksa hepimiz okuldan atarım. Çapan, iddianın işkencisi özensiz tiplerden biriydi. Supla, ilbarcılığa zorla, tehdit et" taktiklerini kavramışa benziyordu.

Antakya Kurtuluş Lisesi'ndeki eğitimcilerin ise bu işi daha ileride götürdükleri anlaşıyor. Okul müdürü ve müdür yardımcısı "Kural benim" diyorlar. Öğreğin Kurtuluş Lisesi Müdür Yardımcısı Cengiz Erge'nin kuralları bu bakımdan da en keskin mesimesi oluyordu. Erge'nin okul kapılarının da bulunmayan 10 öğrenciyi "Burada kurallara uymayanlar için benim odam işkence merkezidir" diyerek tavnı açılıyor. Bir başka müdür yardımcısı Apletin Özkucur gibi birisini de kitaplardan çok davranışlar kıldırıyor. Öğrencileri ellerini çeşitlerine soktukları için dövüyor.

Bir zamanlar, yeni cunta döneminde cezaevlerine, işkencehanelere "edilmişler" gönderildi. Simdi işler tersine döndü. Artık eğitim kurumlarına işkence gönderiliyor.*

TÖDEF gençliği kurultaya çağırıyor

TÖDEF 2. Kurultay hazırlıklarını okullarda yürüttüğü çeşitli etkinliklerle tamamladı.

Kasım ayının iki günlerinde başlayan 2. Kurultay hazırlıkları öğrenci gençliğe pankartlar, dövizler, afişler ve duvar gazeteleriyle duyuruldu.

Çalışmalar sürdürülürken, Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsünde Kurultay Masası'nın başlıp 10 öğrencinin gözaltına alınması gibi polislin gözdağı ve tehditleri de eksik olmadı. Kurultay faaliyetleri bu engellerle birlikte yürüdü.

Hemen her okula açılan Kurultay Masaları'nda Kurultaya katılacak delegelerin belirlenmesi için üye kayıtları yapıldı.*

Koalisyonun "köylü paketi" de açılıyor

Üreticiye KDV darbesi

Üreticinin bugüne değin % 1 KDV ile aldığı gübrede KDV oranı hükümetin bir "basın" kararıyla % 12'ye çıkarıldı.

"Gübrede KDV darbesi" * Gübrede KDV oranının %'den 12'ye çıkarılması bu çarpıtılmış başlıklarla verildi gazetelerde. Gerçekte ise darbe gübreye değil ürüne yapıldı.

Olursaydı ekonomik politikalarında emekçi köylülüğe büyük bir perversite davranırdı. Çünkü karışım oluşturmuş bir katman var. Kooperatif gibi var olan örgütllüklerinin de iktidarlara angaje olduğu bir katman... Vastalarını rağmen DYP-SHP koalisyonunun da onlara verdiği hiçbir şey olmadı. Yere! seçimler öncesi destekleme fiyatlarını yüksek açtıkları anlaşıyor, seçimlerden sonraki ilk yıl gübredeki KDV oranını artırmak oldu. Oysa gübrenin hammaddelerinde hiçbir fiyat oynaması olmamıştı.

Ne var ki, bu vergi yükünün altında basit bir gerçek yatıyordu. Üreticiye biraz para vaat eden hükümet verdikleri şimdi fazlasıyla gerçeği topluyordu. Yani kasılla verdiğini kepekle alıyordu. Hangi seçim için olursa olsun böyle büyük bir ekonomik yükü getiren herhangi bir yasa kamuoyunda tartışılmalıydı. Ancak gübrede KDV oranının %12'ye çıkarılması, köylülüğe ilişkin diğer sorunlarda olduğu gibi bu kez de pek fazla yankı yaratmadı. Gazetelerde yalnızca küçük birer başlık olarak kaldı.

Koalisyonun "Köylü Paketi"nde Başka "Darbe"ler de Var

12 Eylül ve ANAP döneminin yitimsiz yaşayan küçük üretici "çaresizliğin çaresi" olarak DYP ve SHP'ye umut bağlamaya yönelmişti. Böylece DYP 21 Ekim seçimlerinde seherlerle bulamadığı desteği kirlarda bulmuş oldu. Ancak DYP-SHP hükümeti de hem tekelilerin hem de tüccar-köylü kesimlerinin çıkarlarını gözetken politikalarıyla küçük üreticiyi bir şey vermezdi. Yıgır Demirel bir yandan KİT'leri özelleştirme planlarını, diğer yandan da enflasyonun başa nendenin bir olarak nitelendiği kooperatiflerden de devlet desteğini çekmeğe açıktı.

"Benim köylüm" demogojisinin altından bunlar çıkıyor. İktidara bugün üreticinin verilebilecek tek bir yanı var. Daha bilinci, daha örgütlenmiş olarak Akhisar örneğini izlemek. *

Fiskobirlikte açık grevi

Fiskobirlik işçileri kadrolarının ellerinden alınmasını için 19-21 Kasım arasında açık grev verdiler. Kendi işlerinin haklarını yitirmeye başlayan bir birlik, üreticinin haklarını nasıl savunacak? Kooperatifler, birlikler, odalar, toprak ağalarının köşe başlarını tuttuğu kurumlar olamamış çakmadıkça işçiler ve birlik yöneticileri daima karşı karşıya gelecek. *

Fındık Üreticisi:

"Asıl tefeci devlet"

Fındık üreticisi Haziran'da girdi bahçeye. Fındıkları toplayacak çok oldu. Ama çoğunun elinde para çok hala. Elinde para olanların da parası elini yakıyor. Çünkü elindeki para ya değerinin altında satılmış fındığın parası ya da tefeciden alınmış borç.

YÜKSEK TABAN FİYATI BİR ALDATMACA

Bu sezon fındığın kg. maliyeti girdi fiyatlarına göre 7500 TL olarak belirlendi ve maliyetin üzerinde bir taban fiyatı verildi: 9500 TL. Maliye Bakanı, üreticinin ANAP yıllarında olduğu gibi mağdur edilemeyeceğini, alımların peşin ödemeye yapılacağını açıkladı. Ama açıklamaların hiçbirini gerçekleştirmedi. Üretici yine tefeci tüccarın eline kaldı. Tüccar 9500 liralık taban fiyatı rağmen piyasadan 5000-6000 liraya fındık topladı.

ALDATILMAMIN SONU YOK

Fındık açısından 1992 verimli bir yıl oldu. Ancak bu, fındık üreticisinin derdine çözüm olmadı. Üretici geçen yıl 100 kg. gübreyi 75.000 TL'den alırken bu yıl 150.000 TL'den aldı. Muhalefettiği Demirel ANAP'a "traktör sattırın hükümet" derken, kendi iktidarının başında 2600 lira olan mazot bugün 5000 liraya ulaştı. Mazot fiyatları böyle giderse Demirel istese de traktörleri sattırması gerekecek... Fındık üreticilerin düzen partilerinden artık medet ummayacak.

FINDIK ÜRETİCİLERİ:

"İSTE SOFRAMIZ..."

Karaköy'den Başarsay'a, Terne'den Caltalın'a, Samsun'dan,

Trabzon'un fındık üreticileri her metrekare-sinde üreticilerin aynı şeyleri söylediklerini tanımak mümkün. "Lahana çorbası, pancar otu kavurması, malına çekmeği..." Sofralarımızdan bunlar başkası yok!"

Karaköy'den Ahmet Köy "Devlet fındığın parasını zamanında ödemiyor, para devletle kalyon" diyerek fındığını Fiskobirlik'e verememiş üreticilerin ortak sorununu dile getiriyor. Terne'den 65 yaşındaki Ayşe Yücel yıllardır fındık üretiyor ve yıllardır safra kesesinden ameliyat olacak parayı bir araya getirmiyor. Bu yıl da fındığı kuruttu kuruttu tüccara verecek ve ancak borcunun ödeyebilecekti. Ameliyata yine parası yok.

Üreticinin karşısındaki tek tefeci köydeki ağa-tüccar değil. Başarsay'dan Reşat Karaca şöyle anlatıyor: "Borçlarımız %40 faiz yüzünden bu yıl %58 oldu. Fiskobirlik verilen fiyatı açıklıyor ve çekilip meydana tüccara bırakıyor. Üretici zamanında borcunu ödemek için, fındığı tüccara veriyor ya da bekletip tefeciden para alıyor... Fındıkımızın derdumi iyi değil, iyi etmek için de birlik beraberliği lazım. Kimse tüccara fındığını vermeseydi fiyatın bizi belirlirdi."

Fındık üreticisinin harcadığı emeğin değerini belirlemede çok haki yok. Mevcut işleyle büyük. Küçük üretici kendisinin yüzölçümü kilometre uzakta, yukanlara belirlenen taban fiyatlarına, anlaşmalara karşı ses çıkarmıyor. Ama bu ses çikarabilecek insanları var fındık üreticilerinin.

1985'te Ankara olanları "Fındıkta Sömürüye Son" sloganlarını dinliyordu. 1975'terde de onların sesi vardı. Bugün yine olmasın? *

"Fındıkta Sömürüye Son"

Bu ses şimdi de yükselmeli

"Fındıkta Sömürüye Son". 70'lerin ikinci yarısından itibaren özellikle Karadeniz'in meydana denilen en fazla duyulan ses olmuştu. Mehmet Güngör bir fındık üreticisi. Yıllar boyunca bu slogan atması mitinglerde, "Simdi de yükselmeli bu ses" diyor. "Katkıldığım ilk miting 1976'da Trabzon'da yapılmıştı. On bini aşkın üretici vardı alanda. İnsanlar yalıtırmca ezilmiş, sömürülmüş olmanın etkisiyle, yine sömürüldü der diyeblenim konuşusunu yaşıyordu. On bin insan hep bir ağızdan 'Sömürüye Son' diye slogan atıyordu.

Trabzon üreticilerinin gözünde devrimciler bir alternatifi. Ancak bugün farkına varan devlet bu ortamı bozmak için Sivas katliamının sorumlularından 20 polis Trabzon'a gönderdi. Bunlar geldikten sonra sadece Trabzon'da 15 ay içinde 45 devrimci katledildi.

Simdi gerekeli olan biziherin hakkına yaradabileceğini örgütler kurabilmesidir. Ancak gelişmiş terkerbileri içinde yapılmazlız bunu. Gecmişte kurulan kooperatifler üreticileri korumadı, üreticiler devrimciler şüpheli çıktı. Artık kendisi sorunlarımız kendimiz sahip çıkmalıyız. Bu işin başka yolu yok. * *

Antakya'da ücadele faşizmin saldırılarını göğüsleyerek yürüyor

Adana (Mücadele)- Hatay'da gelişen eylemlilikler sonrasında polis, çaresizliğinden Antakya Eğitim Yüksekokulu öğrencilerine saldırdı.

16 Ağustos'ta Hatay Eitab ve Emlakbank'ın 12 Eylül'de Samandığış İş Bankası'nın molo-tofannması, Kürdistan'daki katliamlara karşı Antakya Vergi Dairesi'nin depo bölümünün yakılması, korsean gösteri yapılması, çok sayıda pankart asılması ve kuşlama yapılması, son olarak da 29 Ekim'de tören yapılmaya alana Kürdistan'daki katliamlar ve kayıplarla ilgili Devrimci Sol Güçler imzalı pankart asılmasından sonra 7 öğrenci gözaltına alındı, 4'ü tutuldu. *

■ ■ ■

Rize'de faşist saldırılar

Trabzon (Mücadele)- Rize'de 7 Kasım'da geniş bir katılımla gerçekleştirilen Gençlik Söleni, polis ve silahlı faşistleri fazlasıyla tedirgin etti. Polis şüpheli arkadaşından devrimci-devrimci öğrencilerin ev sahipliğiyle konuşarak öğrencilerin evden çıkartılması için uğraşmaya, küç öğrencilere sokakta, okulda ilk atıp küfür etmeye başladı. Ve Rize'de zaman zaman basyurduğu gibi silahlı faşistlere devreye soktu. Polisin şikâretması sonucu 15 Kasım akşamı Musa Düz adlı bir çocuk 5-6 kişilik bir faşist çetenin bıçaklı ve mustah-saldırısına uğrayarak yaralandı. *

■ ■ ■

Artık memurlar da vezne kuyruğunda

Mücadele (Trabzon)- Devlet dairelerinde çalışan memurların maaşlarını ödememesi işi Bakanlar Kurulu kararıyla özel sektör bankalarına devredildi. "Mutem'ler tarihe karışıyor artık. Bankaların önünde kuyruğa girmeye alıştığımız emekçi, dul ve yetimlere devlet memurları da eklendi. Onlar da artık veznelere ve otomatik para çekme makinelerinin önünde kuyruktalar.

"Bu devlet bizi yüklemiş olduğu bir angaryadır" diyen Türkiye iş Bankası Merkez Şube Müdür Yardımcısı Ali Yıldızber's göre böyle bir kararın çıkartılması mutemet soyğunculuğun çoğalmasından kaynaklanıyor.

Anlatılan şimdiki Trabzon'da bir kesit. Ama aynı uygulama hele genelinde yaygınlaştıracaktır. Mutemetlerinin "güvenliğini" almayan devlet "care"yi memura yeni bir angarya yüklemekte buluyor. *

Pişmanlık Yasası 4. kez uzatıldı Çaresizliğin itirafları

Oligarşi iktidarı yasadışlığı, keyfiliği, baskırı "yasalaştırarak" sürdürüyor. Olanüstü hal her defa "4 ay daha" uzuyor. Hükümetin karamane çıkarma yetkisi genel işleyiş haline getiriliyor. Pişmanlık Yasası bir kez daha uzatıldı. "Olağan kuralları" imtiyaz. Her şeyi olağanüstüleştiriyor, uzatma uzatma olağanlaştırıyor. Pişmanlık Yasasıyla en zor koşullarda teslim alıp pişmanlaştırmadıkları devrimci ve yurt-severler oligarşiyeye gereken cevalı verecektir.

Bir Yandan Devlet Terörünü Trmırdırıyorlar Diğer Yandan Pişmanlık Yasasını Sunuyorlar

Pişmanlık Yasası 24 Haziran 1985'te yürürlüğe girdi. Gazetelerde, televizyonlarda yürüttükleri kampanyaya, cezaverilenleri tutsaklara ve ailelerine yönelikmiş demagogik propagandalara rağmen umduklarını bulamadılar. On binlerce siyasi tutsağın içinde iki yüz soysuz, aşâğılık zor buldular.

1988'de çıkardıkları bir yasayla süreyi 2 yıl daha uzattılar. Yine bekledikleri ol-madı. "90'a gelindiğinde "5 yılda 600 pişman" diye ilan ettiriler olmadı. 25 Mart 90'da bir kez daha süresini uzattılar.

Yıl 1992, Pişmanlık Yasasının uzatılması yine Meclis gündemine geldi. MGKN'n uzatılması yönündeki "tavsiye kararına" Meclistesteki pürneme kaldırdı. 7 yıldır pişmanlık yasası yürürlükte. Ama sonuç oturma. Devrimci ve ulusal mücadele bir adım gerilemedi. Ama onlar yine Pişmanlık Yasasına sarılıyorlar ve bir çaresizliklerini itiraf oluyor.

Ödüller Büyüyor, Ama Pişmanlar Artmıyor!

Pişmanlık Yasası iki okültünde oturma carptırılan itirafçılara 30'a indiren ödüllerini veriyor. İndirimde yeteri pişman devrilemedi. Yasa daha cazip hale getirildi. 88'deki uzatmada yasa bu süreyi 20 yıla indirdi. Bir sonraki uzatma ise daha "cazipti". Yine yeteri değildi. Daha çok pişman ve dönme muhtaçları. 15 yıla indirildi. Ve yasadaki diğer değişikliklerle indirimler ve ödüller bir "pazarlık" konusuna haline getirildi. İtirafı halka, devrimci ve ulusal harekete ne kadar çok zarar verirse ödülü de o kadar büyütücek. Kendisini ne kadar satarsa, ne kadar yalan ülerirse o kadar cabuk kellesini kırarak dışarı salınacak.

Cezaları korkusu, beşkalınları suçlayarak kelle kurtarma kaygısı, Pişmanlık Yasası bunun üzerinde yükseliyor. "Doğruyu gördüm. Devlete sığınmıyorum", "Cezadan kurtulmak için maddi için için tırafa bulunuyoruz" dediren, korkuya teslim olmaktan başka bir şey değildir.

Halka Karşı Savayırsınız. Bu Yasa Size Lazım Olacak

Pişmanlık, yaptığı savunamı geldi çürümüşlük, tükenmişlik ve insanlıkten kıpırır. Ve itirafçılar bujuvaziyeye uyundur. Halkımız genelerininin itirafçılığa, inkarçılığa kapalıdır. Pişmanlık Yasasının sonuçları 7 yılda 600 pişman, bunun karşılığında oligarşinin bütün yürüttüğü savaşta köylüleri yörtem psikolojik saldırıdır. Ve bu savayış seili hedefi düzen için tehdit oluşturan devrimci ve yurtsever hareketi. Yasadan sadece "silahlı" mücadele veren örgüt üyelerinin yararlanabileceğinin açıklaştıkça, oligarşinin amacını gösteriyor. Oligarşi "büyük darbe", "beynini dağıttı", "sıkıştılar" demagogileriyle pişmanlığın yeşerebileceği bir ortam yaratmaya çalışıyor.

Yasalan 7 yıldan bu yana yürürlükte. "Bitirdik", "köklerini kazıdık" diye bobürle-diginizde bu yasayla ne elde ettiniz ki, mücadelelerin size çok şoktürdüğü dönemde elde edebilirsiniz. Bu yasayı iyi koruyun çünkü bu yasaya sizin ihtiyacınız olacak!"

Elaızg Cezaevi

Açlık grevi başarıyla bitti

Sahiplenmenin gücü

Elaızg Cezaevi'ndeki açlık grevi 50. günde bitti. Tutsaklarla cezaevi idaresi arasında yapılan anlaşma "Bu-ce Sarılan" esas alınarak düzenlendi. Direniş kazanılarak, kazanmak iste-yenlerin yolunu açtı. Direnisi sahiplen-men kamuyunun gücü ve devrimci tutsakların düşü düşüleriyle kazanın Buca orneği iktidarı uzatmaz tu-tumunu daha fazla devam ettirmesini olanaksız kıldı.

Direnis Kamuyunun bir Sahiplenildiği Noktada Kazanma Dönüştü

Elaızg'daki açlık grevi uzun süre kamuyunun gündemine girmedik. İktidarı, bakanların, cezaevi idaresinin direnisi çok sayıyan duyarsızlağıg kamuyunun sahiplenilmesiyi açlık. Pek çok cezaevinde destek açlık grevlerine bağlandı. Tutsak aileleri bir kez Ela-Ankara kapılarındaydılar. Gençlik Ele-

ziğ direnisinin yanında oldu. TÖ-DEF'in ilk çapında gerçekleştirdiği açlık grevinin temel taleplerinden biriyi Elaızg Cezaevi ÖZÜP-DEP'tiler yine direnisi kamuyundaki takipçiydi. "Halkın birleşik gücü"nü pro-paganda amaçlı olduğu, sınıf müca-delesinde sonuç alamalılık için gerekliliği bir kez daha görüldü.

"Canlan Cehennemine, Gebeslerin" Diyenler

Açlık grevinin bitirilişinden bir gün önce cezaevi savcısı Ömer Faruk Köksal kendisine sorun soran bir gae-ticeye böyle diyor. Ne tutsaklar ne de kamuyunu böyle diyen savcılarla. Ne var ki, onların gözü, onların sözü "kadri mülk" dedi. Sonucu direnisi-nin gücü beliriyor.

Direnis bu savcıya tükürdüyünü yalattıracaktır."

Her seferinde biraz daha teşvik... İkramiyeler, para, silah, yeni bir yüz. İhtarçılığın cazip hale getirmek için tüm ola-kanları seferber ediyor devlet. İhtarçılardan hiçbir va-adi esirgemiyor.

Ama işte hepsi yalnızca vaat edilmiş olacak kalyon. İhtar-çılar pişmanlıklarından dolayı pişmanlık duyuma başlıyor. Devletin onlara bile vere-bileceği bir şey yok.

İstedikleri gibi bir sonuç ala-mıyorlar. Yasanın süresini uzatmalarını çaresizliklerin, başarısızlıklarının itirafıdır. Türkiye halkları itirafçılığı reddetmiştir.

İTİRAFÇILARDAN

Reşat Denli (PKK Adana davasının yargılandığı)

"Geçmiş derdi omuzlamıza düştü. En kısa sürede iş bulmalıydım... Uzun süre 'bugün git yarı' gel' denlerakt atlattım.

Bizimle çak' önerisinde bulundular. Hiç düşünmeden kabul ettim. Halkta itiraf-karak, PKK militanlarını eylemlerini önceden bildiricim... Yağmur, kar, iş demeden köylerde dolaştım. 2-4 ay kadar çalıştım. Ama para vermiyorlardı. Anladım ki beni masa, piyon olarak kullanıyorlardı, itirafçılar olarak bırakıyorlar."

Ferman Öztürk (Devrimci Sol davasının idam istemi ile yargılanırken itirafçılara bulundukları edili)

"Pişmanlık Yasasının yararlanmak için itirafçılara bulundum. O zaman bize vaat edilenler yerine getirilmedi. Bizden bilgileri alıp tekmei vuruyor."

Yüksel Akkışur (İstanbul MLSPB davasının yargılandığı)

"1985'te iki üç tane itirafçının ve polisün düzmece ifadelerini alıp kullananlar beni itirafçı olma pozisyonuna getirmelerinden sonra kaçışım hakkında pişmanlık du-yuyorum."

Kemal Aytelkin (Fatsa Dev-Yol davasının yargılandığı)

"İtirafçılığın kötü şeyler vardır. Arkadaşlarımı suçladım. Ben arkadaşlarım tara-fından lanetlenmişim bunun hak ettim.

Kadir Özbayrak (Fatsa Dev-Yol davasının yargılandığı)

"Dünyanın en pis işi işkencecilerle işbirliği yapmaktır."

Devrimci tutsakların çağırısı

"Devlet terörüne karşı set oluşturalım"

İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'nde Devrimci Sol ve TKP/ML Hareketi davası tutsakları iktidarı halkımızma karşı açtığı kirlı savaş protesto etmek için yediser günlük dönuşümü açlık grevine başla-dır. Devrimci tutsaklar vaptıkları akla-mada, "... İktidarı halklarımızı 'topyekün savaş' tehditleriyle teslim almaya çalışış, katliamların, ev ve sokak infazlarını, iş-kencede ölümlerin, gözaltında kavıyılan yamyınlaşarak sürdüğü bugün, bu politika-lar karşısında set oluşturmaktır insanımı di-yen herkesin görevidir."

Cunta yıllardır Zonguldak'ta yüzden fazla madenci "iş kazasında" katletti-di.

şinde ilk örgütlü temsil sahibi devrimci tutsaklardan oldu. İsrail Beyrut'ta Filistinli kıyımına başlandığında "çok uzadıydı" demeden tavır almanın bсында yine devrimci tutsakların varlığı. İşte bugün de "devlet terörüne karşı set oluşturalım" çağırısıyla mücadeleli yalnız kurşunluyorlar.

Devlet terörüne karşı set oluşturma kampanyasına Türkiye'nin bütün cezaev-lerindeki Devrimci Sol tutsakları katılıyor ve streli, dönuşümü açlık grevi yapıyor. Gaziantep, Nevşehir ve Bursa ceza-evlerindeki tutsaklar süresiz, diğer cezaev-lerindeki dönuşümü açlık grevi yapı-

Ankara'da devlet terörüne protesto

"Katliamları Türk ve Kürt halkının ortak mücadelesi altı edecektir"

Haçettepe Hastanesi Çocuk Servis'i'nin öntü öldükçe kalabalık. Tedavi için gelen in-sanlardan oluşuyor kalabalığın bir kısmı. Bir kısmı devlet terörüne karşı seslerini halka duyurmak için oradalar. "Yargısız infazlara Son", 'Kürdistan'da Kırılı Savayış Son', "Kayıpların Hesabını Soracağız" sloganları yükseliyor kalabalıktan.

24 Kasım'da öğle saatlerinde Devrimci Sol Güçler tarafından düzenlenen gösteri, devlet terörünü anlatan bir tiyatro gösterisiyle sürüyor. Öyür sürenen "Kürdistan'da Kırılı Savayış Son" yazılı bir pankartı hastanenin duvarlarını süsler. Öyür sürenen "Yaklaşık bir saat süren eylemin sonunda polis 5 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alın-anlar ertesi gün serbest bırakıldılar. Serbest bırakılanlar, halklarında gıyabı tutuklama kararı çıkarılarak, 25 Kasım günü tutuklandılar."

ISIRGAN

"Nerem doğru ki?"

"Tabiatıyla işbirliği yapamaz. Biz polis gelecek, beni verecek. Biz de onlara bilgi vereceğiz. Benim görevim bu."

Yukarıdaki sözler, İhsan Doğramacı'nın dediği gibi "Avrupa'da daha özerk ve demokratik" üniversitelerimizde görev yapan Dokuz Eylül Üniversitesi Dekanı Galip Karagöz'ün attığı. Geçtiğimiz günlerde DEÜ öğrencileri sivil faşist-polis işbirliği yapıpınadın övgüyle bahsetmeyi de unutmuyor.

Elbette aydın ve bilim adamı kimliğiyle sahip çıkıp toplumsal olaylara duyarlı olmak onun görevi değildir. Onun görevi "bilim" meselesinin bütün hünerlerini göstererek gençliği saldırmaktır. Çünkü o, bilim dünyasının ne ilk ne de son yüzü karıştıdır. Bu apoletisç generalleri, yıldızsız serifleri üreten sömürü düzeninin ihtiyaç duyduğu çarpık eğitim sistemi var olduğu sürece da-

ha çok Karagöz'gülları görecekiz.

Bazı "bilim adamlarının" polise "tabiatıyla işbirliği" yaptıklarını üzerinde acaba ne yattırıyor diye uzun uzun düşünmeye gerek yok. Elbette yapacaktır. Çünkü karşılığın fazlasıyla alacaktır.

İşte 12 Eylül faşist baskılarının gençlik üzerinde baş uyalıcısı ve YÖK Başkanı Doğramacı... Yaptığı hizmetlerin karşılığın fazlasıyla almıyor mu? Heykeli bile dikilmedi mi?

"Ünvanlık profesör" Doğramacı, okul yatacağına giren diyetre metre karesini iki liradan aldığı arazilere şimdi lüks villa yapıpın satarak milyarlar kasasına taşıyor. Amaç bilim adamlığı değil, düzineler karkların sağlamaştıkları olduktan sonra üniversitelerin karakolları ya da holdinglelere dönüşmesinde ne gibi bir sakınca olabilir ki? Düzineler ülkücü-mafya çeteleri bugün çeviri tekerle bi-lim adamı olmuş, polislik, muhtırlık, mafyacılık yapışık kimin umurunda? Öyle değil mi "sayın" Demirel? Tıpkı memurunun gibi bilim adam-larında da işlerini "iki" biliyorlar.

Gözetilme alınan kitaplara savcılıktan ek süre isteniyor

TÜYAP Kitap Furarına ayrı bir baskın düzenleyen polis, "apolitisç generallerini" emrile düzenlen bekaş için hayati tehlike arz eden çok sayıda kitabı gözetilme aldı.

Halen gözetilme tutulan kitaplarla ilgili olarak Terörle Mücadele Şubesi tarafından yapılan açıklamada, baskın olayıyla bir ilişkilerinin olmadığı, yalnızca valilik kararını yerine getirdikleri belirtildi.

Açıklamalar kervanına katılan DGM savcılar da so-nuşturnmanın daha sağlıklı bir şekilde sürdüürölmesi için ek süre istendiğini ve kendilerinin de polise katıldığını ve istedikleri süreyi verdiklerini söylediler. Sorulması süren yasak yayınların "işlemler" tamamlandıktan sonra mahkemeye sevk edildiğinde büyük ihmalle tutulmuş-

Dün dündür, bugün bugündür...

Demirel: "Seçimden evvel ne söylediniz, seçim bitkten sonra ne söylediniz, ondan sonra ne yaptınız soruları gayet değerlidir. Bir cevabı da bulamazdık. Demirel'in bu cevabı dün dündür, bugün bugündür değir. Demirel'in buna cevabı hakiketen dün dündür, bugün bugündür." (6 Subat 1992, Ankara Ticaret Odası'nın ödül töreninde yaptığı konuşmadan)

İyi yoldasınız

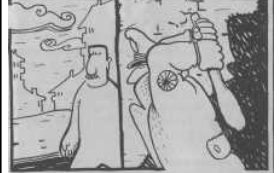
İstanbul'da bir polislin öldürölmesi üzerine telsizlerden Menziri'nin feryadı duyuldu. "Sizlerin kahvelerinde onunda neden beklediğinizi biliyoruz. Kahvelerinde onunda neden görüştüğünüzü baccaklarını kararım." Demek istediği açıktır. Menziri, polislerin bu tip yerlerde elinde ettiği "avanta"nın çok karıştırdığından "aşağı görevlerin" unutulmaları kışkırtmaktadır.

Bu fırıyaya rağmen Menziri'nin kimsenin kacaklarını kıracağına inanmıyor. Onların can kıymacına huyları da çıkmaz. Ne kadar bağırsız bağırsız elinde kalkanın malzemesi bu. Nasıl bir malzeme mi? İşte iki örnek:

İstanbul'da dört polislin vurulmasıyla ilgili eylemin ardından televizyon haberlerinde konuşan haktan biri "Şurada epey otosu var. Koşun koşun ama öldürölüyor" dedim ama hiçbir polis gelmedi." derken "kahraman" malzemesini de ele veriyordu...

İkinci örnek de Adana'dan. Adana Valiliği, Emniyet Müdürlüğü, Personel Şube Müdürlüğü'nün Ezazılar Odası'nın çıkardığı bütün ekine verdiği ilanda şu sözler yer alıyordu: "Son zamanlarda baş personelinizin ihyaç olduğu halde konuyla ilgili sağ-lık kuruluşu veya eczacılarla anlaşmak suretiyle tedbir ettikleri çeşitli ilaç kuptirlerine reçete yazdım yerine para tahsil ettirerek menfaat temin ettikleri ve devleti zarara uğrattıkları duyulmuş alınmıştır."

Şecaat ederken sarkınat söylemek bu olsa gerek.

"Mehmetçik gazetecileri" Genelkurmay ödülü

Geçtiğimiz günlerde Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş burjuva gazetelerin kaburölüsü yazarlarının Ankara temsilcilerini ve Kürdistan'daki bazı muhabirlerini verdiği yemekte davet ederek onları "ödüllendirdi". Güreş, yemekte sırasında yaptığı konuşmada davetine katılan "gazetecileri" vere göğse şğırdamada. Onla-rın yaptığı "hizmeti öve öve bitiremedi. Bu arada "Genelkurmay Press" çalışan-larına yönelik bir konuşma yapmayı da ihmal etmedi. "Yapılan operasyonlarda meynin araziden gıyılıyor. Her zaman işi tehlike var. Çekindim, örtküm. Gazeteci-leri geri alındı. Bana "dinlemiyorlar" dediler. Benim 'Mehmetçik gazeteci' dediğim arkadaşlar fotoğrafın çekti, gerçeği bir şekilde haberlerini yazdılar. İyi gazetecilik örneği verdiler. Ben Mehmetçikle birlikte savasın o gazetecilere teşekkür ediyorum."

"İyi Gazetecilikten Örnekler"

Bu gün olanları Türkiye halklarına açtığı savas boyundandıkça düzen bütün kurumlarnı seferber ediyor. Bu seferberlikte burjuva basın-yayın organları da aslan payını alıyor. Çünkü askerin, MİT'in, polislin ve kongrelerin çevirildi bütün dolaşan, onların pe işlerini gizlemek, açıklamak onlara düşüyor.

Ülkemizde düzene hizmet "iyi" olma-nın tek ölçütü. Bu "iyilerin" iyilikleri ne kadar halkla karşı olup, bunun için ne kadar çaba sarf ettiklerine bağlı... işkenciler polis sefferinin altın kol saatleriyle ödöl-

lendirilmesi, polis kaptanları haberlerin gazete manşetlerine çıkarılması, Kürdistan'da yaşanan katliamların görmezden gelinerek devletin açıldığını ve başsızlığını tersyüz edilip "haber" adı altında verilmesi ve bu ödüle "iyi olmak" için gereken "işlerden" bazılan.

Burjuva Basının Alınandaki Kara Leke

İşte Türkiye gerçeği ve burjuva basını alınandaki kara leke budur. Genelkurmay "savasın" gazetecileri görevlerini "iyi" yerine getirirken, aynı anda Kürdistan'da birçok gazeteci öldürölüyor, gazete ve dergi dağıtım sirkellerinin araba-ları yakılıyor, bayiler yağmalanıp gazete ve dergilerin dağıtımı ve satışı kontrol-leniyor, engellenmeye çalışılıyor. Genelkurmay'dan bir "afetirin" almak için ellerinden geleni yapan bu "Mehmet-

çik gazetecileri" bırakılacak halkın katilmesini bir yana, kendilerinde pa-lışan muhabir arkadaşlarının kontrollemleri tarafından öldürölmesinin seslerini bile çı-karamıyorlar. Ömeğin Hüryet gazetesi kendi muhabirlerini dümen kontrollemleri-nin elinden "vatana hizmet plaketi" al-makta bir sakınca görmüyor. Sınmak katil-so-nuşturnmaları öüp onlarla hatıra fotoğrafı çektilmek ise Meydan gazetesi ve muhabiri Bahri Kayaçoğlu için "bulun-maz" bir bonusverisi gibi lanse ediyor. Bir de bu fotoğrafları atına "Kuzey Irak Fatih Mele Paşa dönüyor" başlığını atınca, devletin bütün olanları yeni "haberler" için ayakta kalma serili değir "meslek-taşlarının" gözetilme alınması, tutuklan-ması, kontrollemleri cinayetlerine kurban gitmesi, dövülecek kafasının gözünün ya-rılması onlar için pek de önemli olmaz. Onlar gibileri daha dün İzzet Kezer'in

Cizrede herkesin gözü önünde polis la-farından sokak ortasında öldürölmesinin önemsemezler. Bakmayın şu onların ce-zasında teröründe tabutu omuz verdiklerine.

Türkiye'de İki Tıp Gazetecilik Var

Bugün Türkiye'de iki tıp gazetecilik var, iki tıp gazetecilik yapıyor. Birisi Güreş gi-bilerinin ödüllendirildi, Menziri ve Kozak-çoğlu gibilerinin denek açılışına katıldı-ğı "gazeteci Mehmetçikler", diğeri onla-rın bütün simseklerini üzerine çekken, öf-keken hoy otup hoy kaldıran devlette yıldız barışık olmayan gazeteciler. Bu-gün burjuva ikinci burjuva basın, diğeri ise sosyalist basın tanımlaması karğılı-yor. Burjuva basın selameti bugünkü dü-zenin devamında göröğündün onun bü-tün işi gücü bu uğurda çalışmak oluyor. Bu gazetelerde çalışanların üzerine çekken, bin-linci, önküllü, istekli olarak bu "görev" canla başla yerine getirirken, bir kısmı da başka emperleri statüsünde bu gazeteleri diğeri yerinde ise geçim kaptısı gi-bi kulunıyor. Bunların gazetelerinin politika-larına doğrudan bir ilgileri yok. Ancak gerek Babı-Alinin bütün statükoları, gerekse de örgütlenicilik ve hükük burju-va özelliklerinden dolayı pek selesen ki-miyor. Çoğu kez de objektif olarak gazete-lerinin genel politikalarına alet olan bir rol oynuyorlar.

Varsın Güreş gibileri "Mehmetçik ga-zetecileri ödülleri ver onların sırtlarını sıvazlasın. Ne bu ödüller ne de esirgen-meyen övgüler halkla karşı olma geçerğini gizlemeyiz. Devletin işi bizen kulunup bir kenara atıldığı da. Devletin gözünde "işti biteni" ne altın kol saatlerinin, ne plakelerini, ne de övgülerin bir "değeri" kalır. Basın emeklerinin ödüllü hakları-mızın dostluğu ve sevgisidir."

Sınıf kinine sahip olmak, uzlaşmayı ve ihaneti yaşamamaktır

Emperyalist-kapitalist sistemin azıncıca pazar paylaşımına girdiği, birbirinin sömürge alanlarına el attığı, dünyanın hızla yeniden bir paylaşım savaşına sürüklendiği 1930'lu yıllar... Emperyalist dünyada bir yanda büyüten iktidar kapitalizmi dayanan dayanışma hareketi frenlenmekten acız ve çözümsüz buljuva demokrasileri, diğer yanda komünist hareketi ve emekçi halkı ezme için açılan terörle sarılmış faşizm buljuva demokrasilerinin yerine, iktidarlara el koyma faaliyetleri. Terör ve provokasyonlarla iktidarı olan Hitler faşizmi böyle bir dönemde Almanya'daki komünist hareketi ezme, saygınlığına göğe düşürmek için provokasyon düzenledi. Reichstag'ı (parlament) yakıtı ve suçlu komünistlerin üzerine attı.

Dimitrov: "Komünist ideolojinin, ülkelerinin savunmasını, tüm yaşamının özüni ve anlamını savunuyorum."

Ve Berlin'de III. Enternasyonal Temsilcisi Bulgar Komünist Dimitrov ve birkaç arkadaş bu olayla ilgili suçlanarak sanık sandalyesine oturtuldu. Şuğ Reichtag'ı yakmakla suçlamak ve halkı yönetime karşı proletarya diktatörlüğü kurmak için insana teşvik etmek. Ama faşizmin komünist hareketle yönlentildi komplo ger teyiyor ve Dimitrov'un karşısında yarılmalanlar yarılmalan ve faşizmin halk düşmanı yüzü bütün çıplaklığıyla sergileniyordu.

Dimitrov, faşizmi mahkum ettiği, sonunda beraat ettiği mahkemede şöyle söylüyordu: "Siyasi onurumu savunuyorum. Komünist ideolojinin, ülkelerinin savunmasını. Tüm yaşamım özüni ve anlamını savunuyorum." Bazi davalar kişisel olmayan kişiyi, devrim, devrimi değeri, onurun savunması haline geliyor. Dimitrov böyle bir davaya karşı karşına birakıldı ve faşizmin kürsülerinde hiçbir kişisel kaygıya kapılmadan yapı-

ması gerekeni yaptı, yüzünün akyıla çıktı. Bu yüzü aki bütün devrimcilerin, devrime uğruşanların yüzü, yüzü akyı oldu. Mahkemeden kararına ve suçların gizleme telaşına karşı "Reichtag yangınının açığa kavuşması ve gerçek suçluların ortaya çıkarılması, gelecekteki proletarya diktatörlüğünde halk mahkemelerinde düğün bir ödevdir," diye haykırın Dimitrov, sınıf kinini ve öfkesini her şeyiyle ortaya koyuyordu.

12 Eylül askeri faşist cuntasının ülkeyi kasıp kavurduğu yıllarda, kendilerine karşı en çok muhalefette tahammülleri yoktu. Halka hemen her şey saçtı. Zindanlara atıyordu. İşçence tezgahları arsızız çalışıyordu. Mahkemelerde linçlere insanın kellesi isteniyordu. Bir dava açıldı. Ve tam 11 yıl sürdü. Devrimci Sol Ana Davası'nı da faşizm, sıkıyönetim askeri mahkemelerinde devrimcileri yarılmalan, ideolojilerini mahkum edip, halkların tüm umutlarını karartmaya he-saplıyordu. Silahları ters, tepki. Devrimci inanç ve irade karşısında faşizm mahkeme kürsülerinde ezildi. Devrimci onur, ilke ve değerler, "sosyalizm çıktı", "filas etti" çığırklarının yükseldiği bir dönemde faşizmin mahkemelerinde bir kez daha güc buldu. Devrimci Sol lutsakların mahkemede haykırıkları son sözlerinde sınıf kin ve öfkesi kendisini açıkça gösterdi. "Ve buradan bir kez daha and içiyorum ki, yapılan hiçbir şey karşılıksız kalmayacak, Türkiye halklarına karşı işlenen tüm suçların hesabı sorulacaktır; and içiyorum ki, elim devrimci kanına bulmuş tüm katiller yedi kat yerin dibine de girecek, çıkarılup devrimci adalete teslim edilecektir." Yılı 1932. Batı Berlin'de bir mahkeme. "Suçları", eski Demokratik Almanya Devlet Başkanı Erich Von Honecker ve beş arkadaş.

Berlin duvarını geçmek isteyen 12 kişiyi öldürmek. Mahkemeden beş ay içinde sonuçlandırılması istiyor emperyalistler. Çünkü karaceri kanseri olan 80 yaşındaki Honecker'in uzun süre yarılmalanmaya otmayemeyebili.

Ama emperyalizmi, sosyalizmi tek karer mahkum etmeye, kapitalizmin alternatifsizliğini ispata çalışıyor. Evet, bugün de Honecker değil, yarım asrın sosyalizmin tahridi yarılmalanma çalışılan. Honecker sosyalizmin yarılmalanması sessiz kalkan milyonların düğünü kan harcadığı emekte yığınlar tarih savunacak kararlılığı göstermiyor. Elbette emperyalizmin sosyalizme fiziki ve ideolojik olarak her cepheye saldırıyor; derinden ona meydan okumak, sosyalizme karşı inanç ister, sınıf kin ister. Oysa yıllarca uygulanan revizyonist politikalarla Demokratik Almanya'nın karşı devrimin kucakladığı sosyalizmi sonlandırdıktan olan Honecker'de bu kinden, öfke-

den fazla eser kalmadığı ortaya çıkıyor. Yaptıkları savunmaları. Emperyalizmi yarılmalanacağı yerde suç işlediğini kanıtlayamıyor çalışıyor.

Emperyalizmi ise, kinle, nefrette, acımaksızın saldırıyor. Göstermelik bir yarışılma bile yapmadan Romanya'da Çavuşesku'ları kurşuna dizdiklerin bunu gösteriyor. Ekim Devrimine duyduğu kinle 75 yıl sonra SBKP'den hapse sokmak geri kalmıyor. Sosyalizmin adası Kübaya Karayip'e göre gömme için her türlü entrikayı çeviriyor. Karayip devrimci güçler ördüğü. Beyaz Saray'da kin otuvarosa yapıp kalıp kin ve öfkesi Kübaya karşı kusmak kendisini alamıyor. Devrimde de en az buljuva kadar, buljuvazının emekçi halkı yaptıkları, düğünleri devrimci ve yutsevser kanına kin ve öfke duymalı ve her zaman şehitlerini hatırlamalı. Bundan daha önemli, emperyalizmin, sosyalist blokun çöküşü ve dünya devrim hareketlerinde görülün birgin gerileme ile birlikte daha da saldırırgan politikalarla dünya hakimiyetini güçlendirmeye çalışıldığı günümüzde, "Dünyayı bir kez de Türkiye'den sarısa-çık" iddiası, düşmanın sınıf kininden on kat fazlasını duymayı ve bu bilginle hareket etmeyi zorunlu kılıyor.

İnzafın, katliamların, gölztalın kayıpların yoğun olarak yaşadığı günümüzde düşman, devrimcilerin önüne iki seçenek koyuyor. Ya teslimiyet ve bedeli yoldasından kanyıla ödenerek bir yaşam, ya da ölüm pahasına devrimci onuru koruyarak direnmek. Faşizme ve emperyalizme karşı verdiğimiz iktidar savaşımında uzlaşmamak, teslimiyet reddetmek, düşmanı tanıtmamak, halkın çıkarlarını savunmak, kısaca sınıf bilincine ve kinine, öfkesine sahip olmak gerekir.

Emperyalizmin güç olan düşmanımız iktidar bilincine hareket ediyor. Hiç bir politikası rastgele değildir. İnzaf, katliam, işçence, kaybetme, provokasyon ve diğer tüm politikalarını yönlendiren oligarşinin iktidarı elinde tutma hirsidir. Oligarşi, ne pahasına olursa olsun iktidarı elinde tutmak istiyor. Devrimci hareketi ne de pahasına olursa olsun iktidarı elinde geçirmek, sosyalizme açılacak halk iktidarını kurmak için savasıyor. Bu savası bir kazanacaktır. Bunun için de bize karşı duyduğumuz kin ve öfkeyle cesetlerimiz yüzlerce kursun sıkacak, işçence yapacak kadar algalışın düşmanına kıyaslanamayacak kadar sınıf kinine sahip olmanızı gerekiyor.

Sınıf kinimiz hiçbir zaman ikel çö almadı duyusuz değildir. Temelinde sosyalist bilinc, devrimine inanç, halka karşı duyduğumuz gerçek sevgi yatır. İşçence, ne, kuşatma altında, çalışılma iradeyi cilekleştiren, düşmanı yenilgiye uğratan da sosyalizme davasına gönülden bağlı iktidar, sınıf kinidir.

"Her türlü düşmana arasına kalın duvarlar çekmeyen, yüreğinin, bilincinin derinliklerinde gelen nefrete, sınıf kinine "düşman" sözcüğünü telfaz etmeye öğrenmeyen, bunu kendi varlığını olmasın olmasın koşulu haline getirmeyenler bir kez daha yüzlerini şehitlerine çevirirler Devrimci. Sol ruhu taşıyan taşımadıkları kendilerine sormalıdır."

yorum... yorum...

Almanya'yı faşist ceterlerin de kurtaramaz

Almanya'da faşist ceterlerin saldırılan son günlerde giderek tımandı. Ve faşist saldırıların, en son evleniyi yarakar üç Türkiye öldürüldü.

Faşizm karşıtların Almanya'nın ucuz işçileri sağlayan yabancı işçileri ve özellikle nüfusları iki milyona yaklaşan Türkiye emekçileri üzerinde yoğunlaşılıyor. Faşist saldırıların, Almanya'nın içinde bulundığı sorunları yabancı işçileri sorumlu tutuyorlar. Almanya'nın bunalmı emperyalizmin bunalmıdır. Yabancı emekçiler Alman kapitalistlerinin kılınlarına kat katarak bunalmıların hafifletmek olan kır bunluzmam bir niyet olmuştur.

Beklenen Alman mucizesi gerçekleşmedi. Emperyalist Almanya, Demokratik Almanya'yı yututduğunda yeniden devrimin en büyük gökme hazarıkları yapıyor. Düğünleri birleşirken, saharlara kadar gidenler çok arttı. Birleşimin yıldönümünde protestolara sahne oluyor. Emperyalist Almanya yututduğu "Doğru" sindirilebilmiş değil. İkinci süper güç havalieri tutmadı. Ekonomik durgunluk bunalmı süreçte açılıyor. On binlerce işçinin sokaklarına atılması yemdi. Alman tekelçiliği iki yüz bin işçiyi daha kapamın online koyma hazarıkları yapıyor. Düğün kesiminde % 14.4 olan işsizlik oranı, batıda da hızla yükseliyor. Son yılların en yüksek oranı olan % 6'ya yaklaştı. Yaşanan en büyük gökme havalieri, tam bir haya kurkuluşına dönüştü.

Son yıllarda özellikle "Doğru" yutuktan sonra, Almanya'da gelişen işçiler faşist hareketi teminde Alman emperyalizmin beklenen atılımı yapamaması bir yarı, sorunların daha çözümsüz hale gelmesi yatır. Yabancı düşmanlığının kaynağına bu var. Alman devleti bunalmı tepkilerini kendi üzerine geçiştiriyor ve faşist saldırıların aracılığı yabancı emekçileri yöneltmesine göz yumuyor. Eğer bugün faşist saldırıların ellerini kollarını sallaya sallaya yabancı emekçilere saldırsa cesareti tabiliktir, Alman devrimin bunalmı bunalmı sonucundan duyulduğu sıkıntıyla sirtlarını svazlamasındadır.

Kapitalizmin, kendi içinde kaynakları sorunlara kendi içinde çözüm bulamadığı, bulunacağı, Alman emperyalizmin düştüğü durum bir kez daha gösteriyor.

Alman buljuvazisi cerasızlığı faşist ceterleri yabancı emekçilere saldırtarak gizlemeye çalışıyor. Kapitalizmin çok sevilir bekleniyor, sosyalizmi terk edenler bu gerçeği bir kez daha görmektektirler."

"Bir savası düşmanı tanıdığı ölçüde ve ona duyduğu nefret kadar savası. Ya tam savasıyla ya da imha olur. Savası ciddi bir iştir ve düşmanın şakası olmalıdır. Düşman bir kez düşmanın tam kalbine nisanlanmış öfke ve kinle dolu silahları ve bu silahları iyi kullanan savasıçılar olmalıdır."

Düşman yeterince tanımayınca, sınıf kinine hareket etmeyebilir, uzlaşma ve ihaneti haklarını sıkıca kapayamazlar. Honecker olayındaki gibi düşmanın iktidar bilinci ve kinine hareket edemezler. Emperyalistler karşısında suçlu duruma düşmezler. Yaptıkları, her yerde, her koşulda savunacak inanç ve kararlılığı, sınıf sınırlarını bir sınıf kin ve öfkesi gerektirir."

Örgütlü halk denizinde yüzmek ve özgürleşmek

*Tek insan nedir ki
sadece bir damla
Uşuş bucaşış gökyüzünün boşluğuna
savrulmuş bir yağmur damlacığı
Tek insan neye yarar
Ağzınca uydulayan firtınalar altında
Dayanınca başına kanlı elleri yeryüzünün
Tek insan ne yapabilir sinip gizlenmekten başka?
Yaşayan en yüce güç
En aşılmaz barikat
Halkın örgütüdür
Tıpkı bir okyanus gibi kurumayan
Örs gibi, çekip gibi şekil veren demire
Kabarık dalgalarıyla karışlayan uydulayan rüzgân
Halkın örgütüdür
Yükseliş, derinleşir, anır, dayanıklıdır
Denizde bir damla oluncu insan*

Her bireyin yaşama, dünyaya, ülkesine ilişkin sistemli ya da sistemsiz düşünceleri vardır. Sanatçının da böyle. Ve bu, politikadan bağımsız değildir. Dolayısıyla her tutum, her düşünce politikadır. Sanatçı da bu tutumuna daha etkin ve güçlü kılınacak işi, insanıya, bilinciyle örgütlülüğü sezer. Bu, onu daha güvenli, daha kararla, daha güçlü kılabilir.

Bir insanı örgütlemen, yaşamı ve gerçekliği kavrayışla, deney ve birikimiyle bütünü görür. Kökleri halkın içinde yaşama bulan bir örgütlenme işi, yaşanan her deney, devrimi kemale deneydir. Yapısı içerisinde yer alan bütün alan ve birimlerin yaşadığı olum-

perspektifle kucaklayan bir örgütün müdahalesidir. Bu kapsamıyla doğru ve yerindedir. Böyle bir gelişim için de sanatçı üretimlerini kolektif bir anlayışla kitlelerle tartışır, öneriler, eleştiriler alır ve son biçimini verir.

"Ve Çeşitli Şu Verildi" romanının yazarı Nikola Ostrovski, Sovyet Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Prezidyum toplantısında sunulan şuydu: "Hepiniz Firtına Çocukları adlı romanının ilk kitabını okudunuz (...). Konuşma, bunun hatalar hakkında olsun. Bu biz birleştirecektir. (...) Gerçekçi ve acımasız eleştirir, yazmam gelişmesine yardımcı olur. Bu şeref verici bir ektir. Yalnızca kendini beğenmiş ve mahdud insanları buna katlanmazlar. Kaygılarımızı ve korkularımızı paylaşalım, nerede başarısız olduğumuzu birbirimize anlatalım... Sızden, bana, eserindeki eksiklikleri düzeltmek isteyen ve bunu başarabilecek bir savaşçı olarak davranmamızı istiyorum. (...) Kolektiften ayrılan kendisini bir tür süper dahi ya da keşfedilmemiş yetenek olarak gören bir adamı ancak açınabilir. Kolektif bir adamı her zaman yükseltecek, onu ayıkların üzerine sağlam bir şekilde yerleştirecektir."

Bu sonsuz bir zenginliktir. Mutluluktur. Yaratıcılık, bilinci ve insanlığı tuttuğu safta devrimci sanatçı sanatını böyle daha etkili ve anlamlı kılabilir. Burjuva sanatçıları piyasa ekonomisinin kural ve talimatları çerçevesinde, ticari kaygılarına ölmüyor; en basit anlamıyla onları "piyasa" yönlendirmiyor mu? Bu sanatçıların objektif olarak burjuvaziye hizmet etmiyor mu? Egemenlerin yönlendiriciliğine girmiyor mu?

Halkın sanatçıları (!) nedense yazmıyor, çizmi-

luluklar ve olumsuzlukları kendi süzgecinde geçiren devrimci hareket, doğaldır ki, bünyesindeki bu alan ve birimlerin üzerinde bir yetkinliğe sahiptir.

Bundan dolayı yaşama müdahale edishi de yetkindir. Nasıl ki, siyasi, ekonomik, askeri vb. gibi hemen her konuda politika üretilebilir, perspektif sunulabilir, yeni kavrayışla yaşamın bir parçası sanılır da yorumlayabiliriz, sağlığı bir bakış oluşturulabilir de. Sosyalizmin kuramı, yeni toplumları yaratma- iddiasında olan ve iddiasının gereği olan savaşçı sanatçı bir biçimde hayata geçiren devrimi kemale deneydir, bu yeni toplum insanının nasıl şekillenmesi gerektiği üzerine bakış açısı sunmasından daha doğal ne olabilir ki? Bugün savaşçıların yüreğini ve bilinciyle besleyen sanat, "torbasında emek, matarasında su kalmamışla- n" ayakta tutabilecek bir güç haline gelibilmektedir. Emekten ve haktan yana olduğunu iddia eden hangi sanatçı bu engin denizde yüzmeyi reddedebilir?

Devrimci sanatçıya bıp tüketmeyen ufuklar açan, yaratıcılığı günbegün genişleyen, gönüllü örgütlü faaliyetten başka bir şey değildir. Böyle bir sanatçıya kesin kaynağı, içinde bulunduğu bu yapı ve yapının üretim sürecinde getirdiği eleştiriler ve önerilerdir. Ürün ortaya çıkmış, sanatçıların ellerinde öncelikle şekillenmiştir. Müdahale, hayatın tüm alanlarını doğru bir

yor, tek söz edemiyorlar, çünkü korkuyorlar. Bu korkunun nedeni nedir? Sorunun kaynağını burada aramak gerekiyor. Korkunun nedeni, örgütsüzlüktür, birey olmaları. Yalnızlıktır. Tutunacak bir dala olmayan kişilerin korkması doğaldır.

Bugüne kadar yaratılan büyük eserlerin çoğunluğu, örgütlü, partili sanatçıları tarafından yaratılmıştır. Şolohov, Vaptsarov, Ostrovski, Mitka Gribova, Mayakovski, Nazim Hikmet, Gorki, Eisenstein, Klimov, Jose Marti, Stokakovic ve ancak partili sanatçıların olumu eserler veren Teodorakis ve daha nicele... Bu sanatçıların emekçi halkların verdikleri onurlu kavramın da göbeğinde ördükleri, yaratılacak ve tüm dünya halklarına mal olulur.

*Al ve savur benide yüreğimi
Ufukta kat, ateşlendir
Şekil ver bakışlarına
Beni yalnız güzelliklerle kuşandır
Sarsılmaz güzelliklerle donat
Sevgini yitirmem
Sevincini uluğlaşmak ulu düşmana
Ökmeni bile, gürtürür
Bilgimi rüzgârına aydınlat
Örgütüm al beni
Halkıma yeniden yarat*

GÜN İZİ

Kültür Bakanı'ndan boş umutlara devam

[EHR Sumru GÜREL]

24 Kasım tarihli Cumhuriyet gazetesi okunular altı verilen iki ayrı haberi alaysı bir gülmeye değer karşılamıştır. Üstteki haberin başlığı "Derigilere Yasak Kısıksar" İken, altındaki haber başlığı Kültür Bakanı Fikri Sağlar'ın "Yayınlara Yasak Kalkacak" sözlerini taşımıyor. Bu iki haberin ümitsizliğini çok açık yansıtıyor. Bir yanda işine gelmedi mi, dergi ve gazetelere yasak koyup toplama ve milyarlara varan davalar, diğer taraftan sansürü kaldırarak, yasakları yasıklıyor türünden açıklamalar.

Bugüne kadar "demokrasi", "insan hakları" sözleri ne kadar çok sarfedilmişse, bu oranda baskılan, yasaklan, saldırılan ortomsın aracı haline getirildi. Birinci habere de denendiği gibi, her tip düşünceden işsiz dergi ve gazetelerin yaklaşık 6.5 milyon adedinin toplatıldığı, yoneticiiler hakkında 440 yıl hapis ve 3.5 milyar liralık para cezası istendiği belirtilirken, ikinci habere Fikri Sağlar kitap yagma ve toplama olayların "ülkenin gündeminde çıkarılacağı" ve "basılı olarak düşüncenin yayılması engelleyen ve kitapların yasaklanması"na neden olan" Terörle Mücadele Yasası'nın ilgili maddelerinin geçeceğini söylüyor.

Kültür bakanının yaymaya çalıştığı yasakların kalkacağı umutlarını Demirel'in açıklamaları dağıttı. Demirel gerçekçi söylüyor ve Fikri Sağlar'ı düzeltiyor. Demirel Hasan Cemal'e verdiği demeçte rahatlıkla "kitaplar yasaklanabilir" demekte- dir. Bu konuda Demirel'in ısratını ifade eden söylenele Fikri Sağlar'dan çok daha inandırıcı ve gerçekçidir.

Birçok sanatsal, kültürel faaliyet bu iktidar ve bu Kültür Bakanı döneminde yasaklandı, saldırıya uğradı, sanatçıları gözaltına alındı. TÜYAP Kitap Fuarı'nda yaşananlar bunun somut bir örneğidir. Onun için kültür-sanat işlerine de Kültür Bakanı değil kongrelerli bakıyor. Fikri Sağlar'a işse kongrelinin bozduğu vitrini düzeltme görevi kalıyor. Sultanahmet Cezaevi etkinliklerini yasaklayan da, JÜYAP Kitap Fuarı'nı basıp dağıtmak isteyen de, sosyalist gazete ve dergilerin toplatıp, yasaklayan ve cezalar çarptıran da aynı mantıktır. Kongrelerli her şeyi damgasını basıyor. Kültür Bakanını dinleyen hiçbir DGM savcısı ve yargıcı yok, ama MGK kararları onlar için emir yerine geçiyor. Kültür Bakanı "yasakları yasaklayacağız" dedi, kimse kılımı kapırdımadı, MGK "yapık yakaçmaz, yok edeceğiz, bunları yazmalama izin veremeyeceğiz" dedi, DGM savcılarını ve yargıçları hemen harekete geçti.

Son bir aydır birçok konser ve gece "sudan seberleber" yasaklanmıştır. 14 Ekim Malatya Grup Yorum konseri, 14 Kasım İstanbul Bostancı Gösteri Merkezi'ndeki Ayşe Gülen Halk Sahnesi, FÖSEK, Grup Ekin, Grup Yorum, Grup Özgürlük, Türkiye ve Grup Berivan'ın gösteri ve konserleri, 17 Kasım Afyon Grup Yorum ve Grup Ekin konseri, 20 Kasım Adana Grup Ekin, Grup Berivan konseri, 28 Kasım Elazığ Grup Berivan konseri ve aynı gün yapılacak olan Grup Ekin konseri, 22 Kasım Yozgat-Şeñatlı Grup Ekin konseri bunların sadece bir kısmıdır.

Tüm bu yasaklanmaların mantığını Malatya Valisinin gös- terdiği gerekçe ile veriyor. "Grup Yorum'un daha önceki konserlerinde olaylar ve hadiseler meydana geldiğinden, izin sürları içinde konser vermesi sakıncalı bulunmuştur." Kültür Bakanı bunlara nasıl söz geçirecektir ki, yasakları yaksakları! İşin içinde kongrelerli varken bunu yapması mümkün değildir.

Kimse bu hükümetin "reform" beklemesine, kültür ve sanatta yasakların kalkacağı hayaline kapılmaması. Kongrelerlinin gerçekleştirilmesi, çizilmesi ve haykınılması için her yola başvuruluyor, insanları kalmakten çekimdediği bir süreçte, söyleme, çizme, yazma hakkı ancak mücadele ederek, gerçekleri hiçbir korkuya kapılmadan yansıtarak kazanabiliriz ve halka karşı sorumluluklarımızı yerine getirebiliriz. Bu noktada yanlış görüldükten kaçanları değil her kolda direnen, teslim olmayanları, Jose Marti'leri, Victor Jara'ları, Vaptsarov'ları örnek alıyoruz. *

Direnen savaşan ve haklı olan kazanacaktır

● Oligarşi savaşı dayatıyor. Devrimci ve ulusal hareketi yok etmek için kurlsuz bir kirli savaşa başvuruyor. Devrimciler de bu savaşa karşı her şeylerini ortaya koymak zorundadırlar. Bu savaşa hazırlanmayan, bu savaşa göre örgütlenmeyen hiçbir gücün yaşama şansı kalmamıştır. Oligarşi devrimci ve ulusal güçleri savaşa davet ettiği noktada, bu savaşı kabullenip gereğini yapmak gerekir. Bu tavır devrimciler için de varlık-yokluk sorunudur.

● Halkı kazanmak, her şeyi göze alarak savaşmaktan ve halka layıkıyla önderlik etmekten geçiyor. Halkın bu savaşa daha fazla omuz verdiği bu süreçte bir yandan savaş kırdı ve şehirde yaygınlaştınlırken, diğer yandan halka taşınacak bir anlayışla hareket edilmelidir.

"İç Harekat"la da Kürt halkını ezemeyeceksiniz

■ Kürdistan'da köylerin boşaltılması tüm hızıyla sürüyor. Köyler boşaltılırken, şehirlerde bulunan halk da fişizmin kolluk kuvvetleri tarafından abluka altına alınıyor. Silahlı mücadeleyi yok edemeyen oligarşi, halkı teslim alarak denizi kurutmaya çalışıyor.

■ Kürdistan'da sosyalist basına yönelik baskılar artıyor. Bayiler yakılıyor. Gazeteciler öldürülüyor, tehdit ediliyor, sosyalist basın susturulmak isteniyor. Amaç halkı, güven duyacağı her şeyden uzaklaştırmak ve terörün psikolojik üstünlüğünü sağlamaktır.

■ Halklar arasında düşmanlığı körükleme politikaları, sonuçlarını Adana'da gösteriyor. Adana'da Türk-Kürt düşmanlığının yanında Araplarla Kürtler de birbirlerine düşürülme isteniyor. Adana halkı ise "Kürt, Türk, Arap hepimiz kardeşiz" diyor.

Oligarşi suçlarıyla baş başa kalamayacak

İstanbul ÖZGÜR-DER kapatıldı

■ İstanbul ÖZGÜR-DER 20 Kasım'da kapatıldı. Gereğe yoktu yine. Gerçek, iktidarı infazlarına, kaybetmelerine, her türden saldırısına karşı ÖZGÜR-DER'ilerin yürüttüğü mücadeleyi hazmedememeleriydi. Ama "Kahrolsun İnsan Hakları" sloganını atanlar boşuna sevinmesinler. ÖZGÜR-DER bir bina ya da tabela değeri değil. Cuntadan bu yana TAYAD'ıların sürdürdükleri kavga ve Anadolu'nun her yanına yayılan ÖZGÜR-DER'ileri bunu ortaya koyuyor.

■ ÖZGÜR-DER'ileri yok edemezsiniz. Her şehit ailesinin, tutsak yakınlarının ve halkın oturduğu her ev ÖZGÜR-DER olarak karşılarına dikilecektir. Onlar suçlarınızla baş başa bırakmayacak sizleri. Her suçunuzda onlara hesap vermek zorunda kalacaksınız. ÖZGÜR-DER'in kapısına kilit vurmakla halka hesap vermekten kurtulamayacaksınız.

